ἡ Νεολαία

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΤΟΣ 1ον ΦΥΛΛΟΝ 7

«Πόσον εὐκολώτερον εἶναι δι' ἡμᾶς τὸ ἔργον μας! Πόσον ὀλιγώτερον αἰσθανόμεθα τὸν κόπον, ὅταν βαδίζοντες εἰς τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον βαδίζομεν, ἀκούωμεν τὴν νεότητα ἀκολουθοῦσαν καὶ ἐρχομένην πίσω μας ἐνθουσιώδη, ὅταν ἀντηχοῦν εἰς τὰ αὐτιά μας τὰ γέλια τῆς χαρᾶς της καὶ ἡ κραυγὴ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ της».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Δὲν εἶναι μάταιον τὸ σύνθημα, τὸ ὁποῖον ἔρριψα περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος. Δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ μία φυλή, ἐὰν δὲν δημιουργήσῃ πολιτισμὸν ἰδικόν της. Ἄλλως τὸ Ἔθνος δὲν εἶναι παρὰ μόρια νεκροῦ σώματος, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν νὰ χρησιμεύσουν ὡς λίπασμα δι' ἄλλας φυλάς. Ὀντότητα δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσουν».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ξέναι θεωρίαι, θεωρίαι φθοροποιοί, θεωρίαι καμωμέναι γιὰ λαοὺς ποὺ κατοικοῦν μέσα στὴν ὁμίχλη καὶ τὴν παγωνιά, δὲν εἶναι θεωρίαι, ποὺ ἠμποροῦν νὰ κάμνουν διὰ τὰ παιδιὰ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ γαλανοῦ οὐρανοῦ. Ἐδῶ θὰ βασιλεύῃ γιὰ πάντα ἡ Ἑλληνικὴ ἰδέα. Καὶ μόνον μὲ αὐτὴν ἠμποροῦμεν νὰ ζήσωμεν».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ νεότης, ἡ ὁποία ἐνθουσιάζεται διὰ τὰ μεγάλα ζητήματα καὶ ἡ ὁποία δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ χωρὶς μεγάλα ἰδανικά, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ δράξῃ τὴν σημαίαν, τὴν ὁποίαν σᾶς παρουσιάζομεν, καὶ θὰ τὴν φέρῃ εἰς τὴν νίκην».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Νὰ ἔχετε ἀπόφασιν νὰ εἴπητε εἰς ἡμᾶς, τὴν γενεάν, ἡ ὁποία ἦλθε καὶ σᾶς καθοδηγεῖ τώρα, ἐκεῖνο ποὺ ἔλεγαν τὰ παιδιὰ τῶν Σπαρτιατῶν εἰς τοὺς πατέρας των καὶ τοὺς συντρόφους των: ΑΜΜΕΣ ΔΕ Γ' ΕΣΟΜΕΘΑ ΠΟΛΛΩ ΚΑΡΡΟΝΕΣ».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

ΕΤΟΣ 1.
1938

ΤΕΥΧΟΣ 7ον
25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΑΘΗΝΑΙ | ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Τῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν. | ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝ/ΤΟΣ Καραγεώργη 4

Νέοι καὶ Νέαι τῆς Ε.Ο.Ν.
Ὅλοι στοὺς στίβους

Τοῦ Κυβερν. Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν. ΑΛΕΞ. Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Στὴν ἱστορίαν τῆς Ε. Ο. Ν., τὴν σύντομη ἀλλὰ καὶ δυναμική, τὴν γεμάτη ἀπὸ ὁρμὴ καὶ πίστι, ἐσημειώθη ἕνας ἀκόμη σταθμὸς ποὺ μπορεῖ νὰ ἀποβῇ, καὶ θὰ ἀποβῇ ἀσφαλῶς, σταθμὸς καὶ στὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ μας ἀθλητισμοῦ. Ἕνας δηλαδὴ ἀκόμα καρπὸς τῆς παντοδύναμης πνοῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Πέρασε ἕνας χρόνος ἀπὸ τότε ποὺ ἄρχισαν νὰ ὑψώνωνται ἀραιὰ - ἀραιὰ στὴν ἀρχή, δάσος πυκνότατο ὕστερα, οἱ σημαῖες μὲ τὸν διπλὸ πέλεκυ, σὰν ὑπερήφανα καὶ ἀλύγιστα βλαστάρια τοῦ σπόρου, ποὺ τὸν ἔσπειρε μέσα στὴ θερμὴ ψυχὴ τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας ὁ δημιουργὸς τῆς 4ης Αὐγούστου.

Μέσα στὸν χρόνον αὐτὸν δὲν ἤτανε λίγα τὰ ἀθλητικὰ γεγονότα ποὺ ἔλαβαν χώραν, μέσα στοὺς κόλπους τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀλλὰ καὶ ὁ καιρὸς γιὰ τὴ μεγάλη ἐξόρμησι δὲν εἶχεν ἔλθει ἀκόμα. Δὲν ὑπῆρχαν οὔτε στελέχη, οὔτε μέσα, οὔτε κάπως ἀρτία ὀργάνωσις. Χρειάστηκε νὰ περάσῃ ὁ χρόνος γιὰ νὰ ἀποκτηθοῦν λίγο-πολὺ αὐτὰ ποὺ ἔλειπαν. Τώρα... τώρα ὁ ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΔΩΚΕ ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΤΗΣ ΕΞΟΡΜΗΣΕΩΣ καὶ ἡ Ε. Ο. Ν. ἐπιχειρεῖ.

Ἔτσι ἐρχόμαστε νὰ ἐκπληρώσουμε καὶ αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῆς Ὀργανώσεως, ποὺ θέλει μὲ τὸν ἀθλητισμὸ νὰ προσφέρῃ στὸ Ἔθνος σώματα γερά, γεμᾶτα ἀπὸ ὑγεία καὶ σφρίγος. Ἀλλὰ θέλει καὶ κάτι ἀκόμα. Θέλει μὲ τὴν ἄθλησι νὰ τονώσῃ στὸ ὑπέρτατο σημεῖο τὴν ἀγωνιστικὴ διάθεσι κάθε νέου καὶ κάθε νέας καὶ νὰ συμβάλῃ μὲ αὐτὴν στὴ δημιουργία γενεᾶς ἀγωνιστῶν στὴν ψυχή, στὸ σῶμα, στὸν χαρακτῆρα. Ἡ 4η Αὐγούστου, μὲ ἄλλα λόγια ἡ Ἑλλάς, δὲν χρειάζεται ὀπαδούς, θέλει ΠΙΣΤΟΥΣ, δὲν χρειάζεται συμπαθεῖς θεατάς, θέλει ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ, δὲν χρειάζεται ἀνθρώπους ἀρρωστημένους, θέλει ἀκαταβλήτες ψυχὲς καὶ γερὰ κορμιά.

Ἄλλως τε, στὴν ἐπιδίωξι αὐτὴ τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν, σκοπῶν ποὺ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν πανάρχαιη καὶ σεβασμιωτέρα τῶν παραδόσεων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οἱ Φαλαγγῖται καὶ οἱ Σκαπανεῖς, οἱ Φαλαγγίτισσες καὶ Σκαπάνισσες βρίσκουν μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες καὶ ἐπωφελέστερες ψυχαγωγίες. Παράλληλα ὅμως ἐξυπηρετεῖται κατὰ τὸν πιὸ ὠφέλιμο τρόπο ἡ ὑπόθεσις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ, τοῦ ὁποίου εὐρύνονται ἐξαιρετικὰ αἱ βάσεις του καὶ ἔτσι μεταβάλλεται σὲ πραγματικὰ ἐθνικὸν ἀθλητισμό. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τοῦ δημιουργοῦνται συνθῆκες ἐξαιρετικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἀποκτᾷ μιὰ ἀπὸ τὶς κυριώτερες προϋποθέσεις ἀκμῆς καὶ τὴν σπουδαιότερη βάσι ἐργασίας. Ἡ «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας» θεωρεῖ καθῆκόν της νὰ συνεργασθῇ στενώτατα μὲ τοὺς ἀθλητικοὺς ὀργανισμοὺς τῆς Χώρας καὶ εἶναι εὐτυχισμένη, ποὺ μπορεῖ νὰ προσφέρῃ στὴν ὡραία ὑπόθεσι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀθλητισμοῦ. Ἔχει δὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι μεγάλοι καὶ σπουδαῖοι θὰ εἶναι οἱ καρποὶ μιᾶς πλήρους καὶ εὐρυτάτης συνεργασίας της μὲ τὶς ἀθλητικὲς ὀργανώσεις καὶ μιᾶς ἀμοιβαίας ἀλληλοβοηθείας γιὰ τὴν προαγωγὴ καὶ τὴν πραγμάτωσι τῆς Ἰδέας τῆς ἀθλήσεως ὁλοκλήρου τῆς νέας γενεᾶς, γιὰ τὴν ὁποία χρειάζεται ἔντονη καὶ συντονισμένη προσπάθεια.

Ὁ Ἀρχηγὸς καλεῖ τοὺς Φαλαγγίτας τῆς Ἑλλάδος καὶ σ' ἕνα ἀκόμα ὡραῖο ἔργο. Τοὺς καλεῖ νὰ προσφέρουν τὴν ὠργανωμένη ἐθελοντική τους ἐργασία, τὴν ὑπέροχη αὐτὴν ἀπονομὴ φόρου τιμῆς στὴν ἱερὴ ἔννοια τοῦ τιμη-

ΑΔΑΜΑΣΤΗ Η ΨΥΧΗ ΤΟΥ

Ὁ Ι. Μεταξᾶς ἐμόχθησεν εἰς τὴν ζωήν του καὶ ἐδοκίμασε τὴν πικρίαν εἰς τὴν πλέον καταπληκτικήν της ἔκτασιν. Καὶ τὴν θέσιν αὐτὴν διετήρησε μὲ ἄκαμπτον θέλησιν καὶ μὲ ἀκατάβλητον μαχητικότητα ἐπὶ ἔτη μακρά. Εἶχεν ὀνειρευθῆ μίαν ἀνωτέραν ζωὴν διὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ μέσα εἰς τὴν πολυτάραχον ζωὴν τῆς Πατρίδος του καὶ τὴν τρικυμιώδη ἰδικήν του σταδιοδρομίαν ἐβάδιζε γεμᾶτος θάρρος καὶ αἰσιοδοξίαν πρὸς τὴν γόνιμον ἀνάπλασιν τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μεταβάλῃ τὰ ὄνειρά του εἰς ζωντανὴν πραγματικότητα. Τὰ ἐρείπια ποὺ συνήντα ἐμπρός του συνετάρασσον τὴν ψυχήν του καὶ ἐσπάρασσον τὴν καρδίαν του. Ἀλλὰ ἀκούραστος μελετητὴς καὶ βαθὺς ψυχολόγος τοῦ χαρακτῆρος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἐγνώριζεν ὅτι εἰς τὸ βάθος της ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἔμεινεν ἀκηλίδωτη καὶ ἀρρίπωτη. Εἰς τὰ ξένα καὶ σκοτεινὰ κηρύγματα τῶν ἀφελῶν καὶ ἀπερισκέπτων ἀντέτασσε τὰ σεμνώματα τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ ἡ διψαλέα ψυχή του ἀόκνως ἐδίδασκε: Ἀφυπνισθῆτε, προχωρῆτε καὶ κατακτήσατε τὰ μεγάλα καυχήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ!

Καὶ ἐπρόβαλεν ἡ αὐγὴ καὶ ἔγινεν ἡ ἐξόρμησις. Ἐξύπνησεν ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ καὶ ἐσκίρτησε καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα κατεδαφίζεται τὸ παλαιὸν οἰκοδόμημα τῶν ἐρίδων καὶ τῶν φανατικῶν κακιῶν καὶ θεμελιοῦται καὶ ἀνεγείρεται μὲ πυρετώδη κίνησιν τὸ οἰκοδόμημα τῶν ὡραίων ὀνείρων, τῶν γονίμων ἐλπίδων καὶ τῶν ρυθμικῶν πραγματοποιήσεων.

Εἰς τὴν Ἐθνικὴν Νεολαίαν τώρα προβάλλεται ἡ ζωή του, οἱ μόχθοι του καὶ τὸ ἔργον του: Παροιμιώδης ἐργατικότης· ἐπίπονος μελετηρότης· ἀγῶνες μακροὶ καὶ δεινοί. Ἀκατάβλητος ψυχή· ἐπίπονος ἀφοσίωσις εἰς τὴν Πατρίδα. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Νεολαίαν τώρα προσφέρεται βάσις ἀδιατάρακτος, βάσις ἐκτεταμένη καὶ ὀχύρωμα εἰς τὰς ἀντιξοότητας ἀπόρθητον: Ἡ ὑπερηφάνεια τῆς καταγωγῆς! Ὁ ἐκπολιτιστικὸς προορισμὸς τῆς φυλῆς! Ἡ αἰσιοδοξία ἡ ἀπόλυτος πρὸ παντὸς τοῦ Κυβερνήτου ποὺ ἀνέσκαψε καὶ ἔκαμε νὰ διαλάμψουν καὶ πάλιν οἱ Ἑλληνικοὶ ψυχικοὶ θησαυροί.

Τζ.

++++++++

Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΜΑΣ, ΚΑΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ

Ἂν μᾶς ρωτοῦσε κανεὶς γιατὶ ἀκολουθοῦμε χωρὶς ὅρους τὸν σημερινό μας Ἀρχηγὸ καὶ γιατὶ νοιώθουμε τὸν σκοπὸ τῆς ζωῆς μας ἀπὸ Αὐτὸν ἐμπνευσμένο, δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ τοῦ ἀπαντήσουμε, νὰ τοῦ δώσουμε θετικὴ ἐξήγησι.

Ὅλα τὰ γιατί, ὅλες οἱ ἀπαντήσεις θὰ συναντοῦσαν μονάχα ἕνα μέρος τοῦ ὅλου καὶ τὰ λόγια δὲν μποροῦν νὰ καθορίσουν καὶ νὰ ἐκφράσουν τὸ μέγεθος τοῦ εὐχαριστῶ μας.

Κάπου κάποια φορὰ μᾶς ἀντάμωσε ἡ φωνή του κι' ἀπὸ τότε δὲν μᾶς ἄφησε ποτέ!

Ἡ φωνὴ αὐτὴ δὲν θᾶς ἔδωσε ὑποσχέσεις. Μᾶς ἐζήτησε μόνο καὶ μᾶς ἀπήτησε πολλά.

Ἐμεῖς ὅμως ἀκολουθήσαμε τυφλά, γιατὶ μέσα στὴ φωνὴ αὐτὴ νοιώσαμε τὴν ἐκπλήρωσι τῆς λαχτάρας μας καὶ τῆς πίστης μας!

Δὲν ρωτήσαμε γιὰ τὸν Ἄνθρωπο, ποὺ ἀνῆκε ἡ φωνὴ αὐτή, γιατὶ βαθειὰ στὸ ἐσώψυχό μας βρίσκονταν ἡ ἀνίκητη πεποίθησις, πὼς αὐτὸς ἦτανε ὁ γνήσιος Ἀρχηγός, ποὺ ἕνας χρυσὸς αἰῶνας χαρίζει στοὺς Λαούς.

Γνωρίσαμε στὴν ἀρχὴ μόνο τὴ φωνή, ποὺ μᾶς μίλησε καὶ τὴ σημαία, ποὺ μᾶς ἔδωσε στὰ χέρια. Κάθε λέξι ποὺ μᾶς ἔλεγε ἔφτανε κατ' εὐθεῖαν στὴν καρδιά μας κι' ὅλο πιὸ γαλανὴ καὶ πιὸ φωτεινὴ ξεδιπλώνονταν ἡ σημαία μπρὸς στὰ μάτια μας!

Κι' ὅταν σιγανὰ ἀπὸ καιρὸ μιὰ μέρα εἴδαμε τὸν Ἀρχηγὸ στὸ πρόσωπο, ἡ στιγμὴ ἐκείνη μᾶς βεβαίωσε αὐτό, ποὺ νοιώθαμε ἀπὸ καιρό.

Μέσα μας ριζώθηκε ἡ πίστι σ' Αὐτὸν πολὺ δυνατὰ καὶ ποτὲ δὲν θὰ χρειαστῇ Ἐκεῖνος ἀποδείξεις καὶ ἐπιτυχίες πιά, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ σταθῇ μέσα στὴ νεανική μας καρδιά, γιατὶ τὴν ἔχει κερδίσει γιὰ πάντα! Μᾶς ἀρκεῖ πὼς Αὐτὸς εἶναι ὁ Ἀρχηγός μας καὶ τίποτε ἄλλο ἐμεῖς δὲν ἐξετάζουμε.

Ὅμως μόνο γιατὶ θέλουμε ὅλο καὶ πιὸ φωτεινὴ νὰ γίνεται μέσα μας ἡ εἰκόνα Του, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ σταθῇ πάνω ἀπὸ ὅλους καὶ ὅλα, γι' αὐτὸ διψᾶμε νὰ ξέρουμε τὴν ἱστορία του, τὴ ζωή του, τὴ δρᾶσι του. Ὅπως λαχταροῦμε νὰ ξέρουμε τὴν Ἑλλάδα μας ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές της γιὰ νὰ τὴν ἀγαπήσουμε τρανά, ἔτσι θέλουμε νὰ γνωρίσουμε καὶ τὸν Ἀρχηγό μας πλατειά, γιὰ νὰ τὸν γνωρίσουμε ἀπεριόριστα. Γιατὶ ἡ Ἑλλάδα μας εἶναι ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ὁ Ἀρχηγὸς εἶναι ἡ Ἑλλάδα μας.

Μέσα στὴν ψυχή μας τὰ δυὸ αὐτὰ σύμβολα εἶναι ἄρρηχτα ἑνωμένα σὲ κάθε ἀνάγκη, σὲ κάθε χαρά!

Σ. ΚΑΡ.

μένου μόχθου γιὰ τὴν δημιουργία στίβων καὶ γιὰ τὴν καλλιτέρευσι ἐκείνων ποὺ ὑπάρχουν.

Ἔτσι δὲν θὰ μείνῃ πόλις, κωμόπολις ἢ χωρίο μέσα στ' ἅγια χώματά μας, ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ τὸν χῶρο, ὅπου θὰ σφυρηλατοῦνται οἱ ψυχὲς καὶ τὰ σώματα τῶν νέων τῆς Πατρίδος μας, καὶ πρῶτ' ἀπ' ὅλων τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῶν Φαλαγγιτισσῶν τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ θετικὲς ὑπηρεσίες στὸ Ἔθνος καὶ μιὰ ἀνεκτίμητης ἀξίας ὑπηρεσία στὸν Ἑλληνικὸ ἀθλητισμό, ποὺ κι' αὐτὸς ἔθεσε τὰ γήπεδά του στὴ διάθεσι τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν., καὶ τοῦ ὁποίου ἔτσι λύεται ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα προβλήματα.

Φαλαγγῖτες καὶ Φαλαγγίτισσες, Σκαπανεῖς καὶ Σκαπάνισσες, ἀπὸ τὴ μιὰ ὥς τὴν ἄλλη ἄκρη τῆς πατρικῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Ἀκούσατε τὸ σάλπισμα τοῦ Ἀρχηγοῦ! Ἀκούσατε τὸ σύνθημά του! Ἀκούσατε καὶ κινηθήκατε ὅπως πάντα σὰν ἕνας ἄνθρωπος, γιατὶ μιὰ εἶναι ἡ ψυχή σας, ἕνα τὸ πνεῦμα ποὺ σᾶς διέπει, τὸ πνεῦμα τῆς 4ης Αὐγούστου! Ἐμπρὸς ὅλοι καὶ ὅλες στοὺς στίβους! Ἐμπρὸς γιὰ μιὰ καινούργια ὑπηρεσία ποὺ καλεῖσθε νὰ προσφέρετε στὸ Ἔθνος!

ΑΛΕΞ. Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΑΤΟΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ

ΤΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ Η ΝΕΟΛΑΙΑ

Ὁ λιμπεραλισμὸς καὶ ὁ ξάδερφός του ὁ μαρξισμός, βάζανε τὸ ἐγὼ τοῦ ἀτόμου στὸ κέντρο τῶν γεγονότων, στὸ κέντρο τῆς ζωῆς. Γύρω σ' αὐτὸ τὸ ἐγώ, ἐγύριζε ὁ κόσμος κι' ἐκινεῖτο ἡ σφαῖρα τῆς ὑφηλίου. Τὸ ἐγὼ αὐτὸ προέβαλλε μονάχα ἀπαιτήσεις. Κι' ὅταν οἱ ἀπαιτήσεις αὐτὲς δὲν ξεπληρώνονταν ἢ δὲν μποροῦσαν νὰ ξεπληρωθοῦν, ἐπαναστατοῦσε αὐτὸ τὸ ἐγὼ ἐνάντια στὸ κάθε τι καὶ ζητοῦσε, μὲ ὅλα τὰ μέσα, νὰ ὑποταχτῇ τὸ σύνολο σ' αὐτὸ τὸ ἐγὼ καὶ νὰ τὸ ἐξυπηρετῇ. Οἱ ἀκράτητες ὁρμὲς καὶ τ' ἀδάμαστα πάθη, ἡ ἀναρχία καὶ ἡ ἀποσύνθεσι λέγονταν ἐλευθερία. Γιὰ νὰ μπορῇ τὸ ἐγὼ αὐτὸ νὰ γιορτάσῃ ὄργια παντὸς εἴδους, ἀπείραχτο, χρειάζονταν ἕνα κάλυμμα. Κατέφευγε λοιπὸν στὴν ἀνωνυμία. Στὴν οἰκονομικὴ ἀνωνυμία τῶν μετοχῶν, στὴν πολιτικὴ ἀνωνυμία τῶν κοινοβουλίων. Ἡ συνέπεια ἦτανε νὰ μεταβληθῇ ὁ ἄνθρωπος σὲ νούμερα καὶ ἀριθμούς. Αὐτὸ εἶναι τὸ κατόρθωμα τοῦ ἐγωπαθισμοῦ καὶ τῆς ἐγωλατρείας τῶν περασμένων ἐποχῶν.

Εὐτυχῶς ὅμως ὁ ἄνθρωπος συνῆλθε κι' ἔνοιωσε ὅτι ἡ πολυπαινεμένη ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου στὸ τέλος δὲν καταντοῦσε παρὰ ἡ πιὸ μεγάλη σκλαβιά. Πρῶτος ὁ στρατιώτης βρῆκε τὸν ἑαυτό του στὰ χαρακώματα τοῦ παγκοσμίου πολέμου, γύρισε στὶς πρωτόγονες ἀρετές του, ἀνεκάλυψε πάλι τὸ σύνολο καὶ τὴν ἀξία τῆς ἑνότητος. Βρῆκε πὼς ἡ ἀξιολογία τοῦ ἀνθρώπου σὲ χρῆμα, σὲ γνώσεις καὶ στοὺς σφαλεροὺς καὶ ψευτικοὺς κανόνες τῆς κοινωνικῆς συνθέσεως δὲν ἔστεκε καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ζητηθῇ στὸν ἀνδρισμό, στὸν ψυχικὸ ἡρωϊσμό, στὴν ἑτοιμότητα γιὰ θυσία, στὴ συνείδησι εὐθύνης καὶ πρὸ παντὸς στὸ συναίσθημα τῆς εὐτυχίας τοῦ συνόλου.

Ἕνας Ἕλλην, ἐπίσης στρατιώτης, ὁ Ἀρχηγός, ἐμορφοποίησε τὴν λαχτάρα αὐτὴ μὲ βάσι τὴ νέα ἐθνικὴ καὶ κοινωνικὴ ἰδέα καὶ δημιούργησε μὲ τὴν ὀργάνωσι τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας τὴ μαχητικὴ ὁμάδα, ποὺ θὰ πραγματοποιήσῃ πέρα ὡς πέρα τὸ ἰδανικὸ αὐτό.

Σήμερα, ὕστερα ἀπὸ 28 μῆνες, ἔχει γίνει αὐτὴ ἡ ἐθνικοκοινωνικὴ ἰδέα τὸ ζωϊκὸ περιεχόμενο τῆς ἑλληνικῆς νεότητος καὶ θὰ γίνῃ μὲ ἀπόλυτο βεβαιότητα αὔριο καὶ ὅλου τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Τὸ τεράστιο αὐτὸ οἰκοδόμημα δὲν μποροῦν τώρα νὰ τὸ κουνήσουν οἱ λίγοι τῆς παλιᾶς ἐποχῆς, οἱ πνευματικὰ ἀρτηριοσκληρωμένοι, οἱ ψυχικὰ ἄρρωστοι. Μόνο ἡ ἐπιτυχία εἶναι ἡ ἀπόδειξι γιὰ τὴν ὀρθότητα μιᾶς θεωρίας.

Ἡ ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας στὴ συνολική της μορφή, στὴν ὁποία τὸ παιδὶ τοῦ ἐργάτη στέκει συντροφικὰ δίπλα στὸ παιδὶ τοῦ μορφωμένου, τοῦ ἀγρότη πλάϊ στὸ παιδὶ τοῦ ἀστοῦ, τοῦ φτωχοῦ πλάϊ στὸ παιδὶ τοῦ πλουσίου, πάνω ἀπὸ κόμματα καὶ μίση, πάνω ἀπὸ κεφαλαιοκρατισμό, νίκησε καὶ μ' αὐτὸ ἀπέδειξε πὼς ἡ Ὀργάνωσι αὐτὴ ἔχει πιάσει τὸ σωστὸ δρόμο. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ γίνεται ἡ προεργασία τῆς σφυρηλατήσεως σ' ἕνα δυνατὸ σύνολο ὁλοκλήρου τοῦ Λαοῦ. Ἔπρεπε ἡ ἀρχὴ νὰ γίνῃ ἀπὸ τὴ Νεολαία, ποὺ δὲν τὴν χωρίζουν οὔτε ἐπιθυμίες πρὸς χτῆμα, οὔτε ἀδηφαγίες πρὸς χρῆμα.

Ἡ ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας καὶ ὅσοι τὴν ποθοῦμε, θέλουμε τὴν συντροφικότητα, τὴν ἑνότητα. Αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ ὁ ἀνώτατος νόμος γιὰ κάθε της πρᾶξι καὶ κίνησι. Τὴν συντροφικότητα αὐτή, τὴν σύνδεσι δὲν τὴν διδάσκουμε μόνο, παρὰ θέλουμε καθημερινὰ νὰ τὴν ἀσκοῦμε, νὰ τὴν ἐφαρμόζουμε, ὡς ποὺ νὰ γίνῃ ἕνα μέρος ἀναπόσπαστο τοῦ χαρακτῆρος τοῦ παιδιοῦ καὶ τοῦ νέου. Ἡ συντροφικότητα καὶ ἡ ψυχικὴ σύνδεσι τοῦ συνόλου θὰ εἶναι τὸ ὅπλο, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ἀγωνιστῇ ἡ Νεότητα γιὰ τὴν εὐημερία τοῦ Λαοῦ μας.

Γι' αὐτὸ παραθέτουμε τὶς ἑξῆς ἐντολὲς γιὰ τὴν γνήσια συντροφικότητα καὶ τὴ βαθειὰ σύνδεσι τοῦ συνόλου:

1.— Τὸ σύνολο τῆς Νεολαίας δὲν εἶναι μιὰ κολλεκτίβα, ἕνας ἀνάκατος σωρὸς ἀνθρώπων, παρὰ μιὰ ταχτοποιημένη ὁμάδα, μὲ τέτοιον τρόπο, ποὺ ὁ καθένας μικρὸς ἢ μεγάλος νὰ ἔχῃ τὴ θέσι του.

2.— Ὕψιστος νόμος τοῦ συνόλου εἶναι ἡ πειθαρχία, ἐκφραζομένη διὰ τῶν ἐννοιῶν «Ἀρχηγός» καὶ «Ἀκολουθία».

3.— Κάθε νέος πρέπει νὰ ξέρῃ ὅτι καὶ τώρα καὶ ἀργότερα στὴ ζωὴ μόνο τόσο μπορεῖ νὰ ἀπαιτῇ ἀπὸ τὸ σύνολο, ὅσο εἶναι ἕτοιμος νὰ δώσῃ στὸ σύνολο.

4.— Τὸ σύνολο ἀποτελεῖ τότε μόνο μαχητικὴ ὁμάδα, ὅταν βαδίζῃ σύσσωμο πρὸς τὸ σκοπό του. Ἡ κεντρικὴ ἰδέα τῆς ὀργανώσεως εἶναι τέτοια, οὕτως ὥστε καθένας νὰ ἐργάζεται γιὰ τὴν εὐημερία τοῦ Λαοῦ του καὶ ἑπομένως τὴ δική του θέσι ὡς μέλλοντος λαϊκοῦ συντρόφου.

5.— Γιὰ νὰ μπορῇ νὰ ἀντέχῃ τὸ σύνολο στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς ἀργότερα, πρέπει νὰ ἀνατραφῇ γιὰ ὕψιστες προσπάθειες, δηλαδὴ ὁ καθένας νέος νὰ προάγεται καὶ νὰ παρακινῆται σὲ ὕψιστη προσπάθεια μὲ ἐξέλιξι ὅλων του τῶν δυνάμεων σωματικῶν, πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν.

Τὸ πρότυπο τῆς Νεολαίας εἶναι ὁ στρατιώτης. Γιατὶ κι' ἕνας μεγάλος στρατιώτης εἶναι ὁ Ἐμπνευστής της. Ὁ στρατιώτης αὐτὸς τῆς ἔδωσε τὸ σύνθημα, ποὺ τὴ συνδέει σφιχτὰ καὶ ποὺ γίνεται φανερὸ σὲ ὅλες της τὶς ἐκδηλώσεις. «Εἶστε ἄρρηκτα δεμένοι, βαδίζετε πλάϊ ὁ ἕνας στὸν ἄλλον γιατὶ σ' ὅλη τὴ ζωή σας θὰ εἶστε μαζί.»

* * *

Ἡ ἐργασία αὐτὴ γιὰ τὴν ὀργάνωσι καὶ καθοδήγησι τῆς Νεολαίας εἶναι κολοσσιαία, ἡ εὐθύνη γιγαντιαία, μὰ καὶ ἡ εὐχαρίστησι μεγάλη, ὅσο πιὸ μεγάλη εἶναι ἡ ἐπιτυχία. Καὶ ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ εἶναι βεβαία, γιατὶ ἡ ἰδέα τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ Λαοῦ διὰ τῆς Νεολαίας, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸν Ἀρχηγό, εἶναι ἀγκυροβολημένη μέσα στὴ μυριόπαλμη καρδιὰ τῆς ἰδίας τῆς Νεολαίας.

Σὰν στρέφουμε τώρα τὸ βλέμμα μας τριγύρω, μᾶς φαίνεται πὼς φτάσαμε σ' ἕνα σίγουρο λιμάνι ἔπειτα ἀπὸ μεγάλη τρικυμία. Γι' αὐτὸ νοιώθουμε καὶ μιὰ πελώρια χαρὰ καὶ εὐχαρίστησι, ποὺ μποροῦμε νὰ δουλεύουμε ἀπείραχτοι κάτω ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν ἥλιο. Σὰν νὰ εἴμαστε σὲ μιὰ ἀσφαλισμένη βίγλα καὶ βλέπουμε τὴν φουρτοῦνα, ποὺ λυσσᾶ ἀκόμα στὸν κόσμο, ποὺ ἀναταράζει ὁλόκληρα μεγάλα κράτη μὲ ἔριδες, ἐμφυλίους πολέμους, μίση καὶ φθόνους.

Καὶ μεῖς ἐδῶ δὲν εἶναι πολὺς καιρός, ποὺ ζήσαμε τρομερὰ χρόνια! Καὶ μεῖς μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς ὑποφέραμε, πὼς φτάσαμε στὴν ἄκρη τοῦ κρεμνοῦ.

Ἕνας ἄνθρωπος μὲ δυνατὴ θέλησι καὶ πιὸ δυνατὴ ψυχὴ μπόρεσε κι' ἐπέτυχε τὴν ἀλλαγὴ τῆς ζωῆς μας. Κι' ὅμως ἀκόμα δὲν μποροῦμε νὰ ξεχάσουμε τὸ ξεχαρβάλωμα, ποὺ περάσαμε. Γι' αὐτὸ καὶ ὅλο πιὸ ἐντατικὴ γίνεται ἡ ἐργασία μας γιὰ τὴν ἀνόρθωσι. Πιστεύουμε πὼς καὶ ὕστερα ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια οἱ ἀπόγονοί μας θὰ λένε σὲ ποιὸ βάραθρο ἔφτασε ἡ ἑλληνικὴ πατρίδα. Θὰ διηγοῦνται τὴν ἱστορία τοῦ Ἀνθρώπου μὲ τὴ δυνατὴ θέλησι καὶ τὴν ὑπερδυνατὴ ψυχή, ποὺ ἔσωσε τὸ Λαὸ ἀπὸ τὴν ἀποσύνθεσι. Θὰ ἱστορίζουν σὰν παραμῦθι τὰ βράδυα στὴ γωνιὰ τὴν ἱστορία τοῦ Ἀνθρώπου, ποὺ πρόβαλε μὲ συνθήματα ὡς τότε ἄγνωστα στοὺς πολλούς: ἐθνικὸ καλό, λαϊκὴ ἑνότητα, ἰδεολογικὴ Νεολαία, θυσία γιὰ τὸ Λαό, πειθαρχία, ἀληθινὴ ἀλληλεγγύη. Καὶ πρὶν ἀναμασοῦσαν οἱ πολλοὶ τὶς λέξεις αὐτές, μὰ ἦσαν λέξεις κενὲς χωρὶς σημασία. Τώρα ὁ Ἄνθρωπος αὐτὸς τοὺς ἔδωσε τὴν πρωτόγονή τους ἔννοια καὶ τὴ σαφήνειά τους. Τὶς ἐξάγνισε σὰν τὸ ὁλοκάθαρο νεράκι μιᾶς κρουσταλλένιας, βουνίσιας πηγῆς.

Καὶ πάνω ἀπὸ τὸ Χάος εἶπε: «Γεννηθήτω φῶς!» Φύσηξε πνοὴ στὴ νέα γενεὰ καὶ τὴν ἀνάστησε. Τῆς ἔδωσε τὴν ψυχή.

Θυμᾶστε τὶς παλιὲς ὀργανώσεις Νεολαίας; Ἄλκιμοι, πρόσκοποι... καὶ πῶς ἀλλιῶς λέγονταν. Σπρωχμένες αὐτὲς οἱ ἰσχνὲς ὁμάδες ἀπὸ πολιτικοὺς ἀνέμους, ποὺ ἄλλαζαν κάθε τόσο, δεξιὰ καὶ ἀριστερά, χωρὶς ὁμόπνοη γραμμή, χωρὶς ἑνιαῖο σκοπό, χωρὶς ἀνώτερα ἰδανικά —

Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ἡ ἀρχαία Ἑλλάδα, ἂν καὶ ἦτανε χώρα μικρὴ σὲ ἔκταση καὶ πτωχή, κατώρθωσε νὰ δημιουργήση ἄφθαστο πολιτισμό.

Ἡ καλλιτεχνία καὶ ἡ φιλοσοφία ἐφθασαν σὲ τέτοιο ὕψος, ποὺ σήμερα νὰ μὴ μποροῦμε νὰ τὶς ὑπερβοῦμε.

Ἂν δὲν ὑπῆρχε Γιλάτωνας νὰ θέση τὶς ἀκράδαντες βάσεις τῆς φιλοσοφίας, οἱ πατέρες τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας θὰ εἶχαν ἀνυπέρβλητες δυσκολίες νὰ θεμελιώσουν τὰ δόγματα τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Στὶς θετικὲς ἐπιστῆμες οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔθεσαν τὶς πρῶτες ὀγιεῖς βάσεις.

Στὴν ἰατρικὴ ἐπιστήμη μὲ ὅλες τὶς τεράστιες νεώτερες προόδους της, ὁ Ἱπποκράτης, ὁ πρῶταν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἰατρῶν, ἀποτελεῖ καὶ σήμερα ἀνάγνωσμα ἀπαραίτητο τοῦ σοφοῦ ἰατροῦ.

Ἡ γυμναστικὴ ὡς τέχνη ἀσκήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, χάριν τελειοποιήσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς πνευματικῆς δυνάμεώς του, πουθενὰ στὸν κόσμο ὡς σήμερα δὲν ἐφηρμόσθη σὲ τέτοιο μέτρο, ὅπως στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα.

Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη ἐθεμελιώθηκε σὲ τέτοιες βάσεις, ποὺ ἐπέτρεψαν σὲ μιὰ μικρὴ δράκα Μακεδόνων νὰ κατακτήση μὲ τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον, σὲ βραχύτατο χρονικὸ διάστημα, σχεδὸν ὁλόκληρο τὸν ἀρχαῖο κόσμο.

Ἀσφαλῶς στὰ μεγάλα αὐτὰ πλεονεκτήματα ἀντιστοιχοῦσαν καὶ σχετικὰ ἐλαττώματα.

Ἡ μεγάλη ἀξία τοῦ ἀτόμου τοῦ ἀρχαίου Ἕλληνα ἐγεννοῦσε τὴ φυλαρχία, ποὺ ἐξεφυλίζετο σὲ παντοῖες ραδιουργίες.

Σήμερα ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία, ποὺ εἶναι ἀπόγονος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, καλεῖται νὰ συνεχίση τὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ δόξα, ἡ ὁποία, ἐπισκιασθεῖσα μὲ τὴ δουλεία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, προπονουμένη κατάλληλα, θὰ ἀναρριχηθῆ στὸ ὕψος τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ ἀπὸ κεῖ νὰ τεθῆ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ.

Ἑλληνικὴ Νεολαία, σὲ σένα ἀπόκειται σήμερον τὸ βαρὺ ἔργο τῆς ἀναβιώσεως τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ.

Τὸ ἔργον εἶναι δεινόν. Ἀλλὰ οὐ ἡ ἀπόγονος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων πρέπει νὰ δειχθῆς ἀνταξία ἐκείνων.

Αὐτὲς εἶναι οἱ ἀρχὲς ποὺ πρέπει νὰ ἐμπνέουν τὰ Ἑλληνόπουλα, αὐτὲς διακηρύσσει ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας καὶ γιὰ νὰ ἀναδειχθοῦν ἄξιοι οἱ Ἑλληνόπαιδες διαπλάσσονται στὴν Ὀργάνωσί των.

Ἀρχαῖος ἐφηβος δίδων τὸν ὅρκον.

ἡ ἰδεολογία τους ἦτανε θολὴ καὶ συγχυσμένη — καὶ πρὸ πάντων χωρὶς τὸ συναίσθημα τῆς συντροφικότητος καὶ τοῦ συμπαγοῦς συνόλου, πολεμοῦσε ἡ μιὰ τὴν ἄλλη. Ἡ κάθε κίνησί τους ἦτανε μικρογραφία τοῦ πολιτικοῦ μας ξεχαρβαλώματος.

Παρουσιάστηκε ὁ Ἄνθρωπος αὐτὸς καὶ εἶπε πρὸς τὴ Νεολαία: Πρέπει νὰ βρῆς πρῶτα τὸ δρόμο πρὸς τὸν ἑαυτό σου κι' ἔπειτα πρὸς τὸ λαϊκὸ σύνολο. Ἐμεῖς οἱ αὐτοαπαρνητὲς θὰ σοῦ δείξουμε τὸ δρόμο! Ναί, εἶναι ἀγκαθερός, ἀνηφορικός, ὅμως βγάζει σὲ βουνοκορφές!

Καὶ ἡ νεότητα μὲ τὸ ἀλάνθαστό της ἔνστιχτο προσέρχεται ἀθρόα σὰν γύρω σ' ἕνα βωμὸ μὲ γεμάτη τὴν καρδιὰ ἀναθήματα, μὲ πλημμυρισμένη τὴν ψυχὴ τώρα. Ψηφίκοντα σὲ ψηφὶ μεγαλώνει κι' ἁπλώνεται ἡ νιότη σ' ὅλη τὴ χώρα. Ἡ χαρὰ τῆς προσφορᾶς τὴν πλημμυρίζει, ὁ ἐνθουσιασμὸς γιὰ τὴν καθαρότητα τῆς θυσίας τὴν φλογίζει. Ἔγινε πάλι νέα κι' ὁλόδροση ἡ Νεολαία ποὺ κόντευε νὰ μαραθῆ ἀπὸ πρόωρο γῆρας καὶ ἀπὸ ἔλλειψη ἰδανικῶν.

Ἡ νέα γενεὰ ἕνωσε τὴ νέα ψυχὴ τοῦ Κράχτη της καὶ τὸν ἀκολουθεῖ. Τὸν ἀκολουθεῖ σὰν κι' ἐκεῖνον τὸν μαγικὸ φλαουτίστα τοῦ γερμανικοῦ μύθου, ποὺ τὸν ἀκολουθοῦσαν, ὅθε περνοῦσε μέσ' ἀπὸ τὴ χώρα, παιδιὰ καὶ ζῶα μαγεμένα ἀπὸ τὸν ἀχὸ τοῦ ὀργάνου του.

Μίλησε στὴ Νεολαία τὴ δική της ἁπλῆ γλῶσσα. Μπορεῖ καὶ τὸ κάνει θαυμάσια! Δὲν τοὺς ἀνέπτυξε θεωρίες καὶ δὲν τοὺς σέρβιρε προβλήματα. Δὲν τοὺς ἐξέθεσε πολύπλοκους σκοποὺς καὶ δὲν τοὺς πέταξε φράσεις φουσκωμένες. Αὐτὰ ἦτανε γνωρίσματα τῶν μαρξιστῶν. Τοὺς εἶπε λακωνικά, σπαρτιάτικα, πῶς ἀπὸ αὐτὰ τὰ παιδιὰ θὰ ἀναζήση ἡ μεγάλη πατρίδα. Τοὺς ἔδεσε ὅλους, μικροὺς καὶ μεγάλους, μὲ τὴ χρυσὴ ἁλυσίδα τῆς ἑνότητος καὶ τῆς ψυχικῆς συντροφικότητος. Τοὺς ἔφκιασε ἕνα ἀτσαλένιο σύνδεσμο κι' ἔτσι τοὺς ἔδωσε τὴ δύναμι. Ἂν ἔκανε ἀλλιῶς, ὅπως ἔκαναν ἄλλοι ὡς τὰ σήμερα, θὰ τὴν ἔχανε τὴ Νιότη, ὅπως τὴν ἔχασαν κι' αὐτοί.

Γιατὶ κάνετε μιὰ φορὰ μιὰ δοκιμή: Πάρετε ἕνα χωνὶ ζαχαρωτὰ καὶ ρίξτε τα μέσα σ' ἕνα κοπάδι παιδιά. Αὐτὰ θὰ δρμήσουν, θὰ ξεμαλλιαστοῦν, θὰ δαρτοῦν, θὰ ματωθοῦν καὶ στὸ τέλος κανένα δὲν θὰ πάρη κάτι. Ὅλα τὰ ἐπιθυμητὰ ζαχαρωτὰ θὰ τὰ τσακίσουν κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τους.

Ἀρχίστε μέσα σὲ μιὰ ὑγιῆ καὶ ἀνεπηρέαστη νεότητα νὰ ρίχνετε προβλήματα καὶ θεωρίες καὶ θὰ δῆτε πῶς αὐτὴ θὰ πιάση τὰ κεραμίδια. Τὴ χάσατε!

Ὁ Ἀρχηγὸς εἶναι ψυχολόγος. Δὲν ἔβαλε στὸ προσκήνιο τὶς θεωρίες καὶ τὰ προβλήματα, παρὰ τὸν ἴδιον νέον ἄνθρωπο. Τοῦ ἔδωσε καθήκοντα καὶ εὐθύνες καὶ μ' αὐτὸ τοῦ κέντησε τὸ φιλότιμο. Τοῦ εἶπε: «Ἐσὺ εἶσαι ἡ μέλλουσα Ἑλλάς. Ἐμεῖς ὅλοι φεύγουμε, ἐσὺ ἔρχεσαι. Ἐνώσου! Ἀπὸ τὸ δικό σου σύνολο θὰ ξεπηδήση αὔριο τὸ λαϊκὸ σύνολο. Ἐνώσου γιὰ νᾶσαι δυνατός. Ἐνώσου γιὰ νὰ μὴ μπορῆ κανεὶς νὰ σὲ συντρίψη σὲ κομμάτια χωρὶς δύναμι καὶ χωρὶς ἀξία!»

Ἔτσι μπῆκε σιγὰ κι' ἀθόρυβα μέσα στὴ λευκὴ ψυχὴ τῆς νεότητος τὸ ἰδανικὸ τῆς ἑνότητος, τὸ ἰδανικὸ τοῦ συνόλου κι' ἔγινε θρησκεία της. Βαδίζει ὡς σύνολο, σκέπτεται ὡς σύνολο, ἐπιθυμεῖ ὡς σύνολο, ὑποτάσσει τὸ ἐγὼ στὸ σύνολο καὶ ξέρει πῶς μόνο ἡ εὐημερία τοῦ συνόλου θὰ φέρη καὶ τὴν εὐτυχία τοῦ ἀτόμου.

Μέσα στὴ συνολική της προσπάθεια ἀπὸ τὸν ἀνώτατο σὲ ἱεραρχία ἀρχηγό της, τὸν Κυβερνητικὸ Ἐπίτροπο, μὲ τὴν ἐνθουσιώδη ψυχὴ καὶ τὴ μεγάλη αὐταπάρνησι, ὡς τὸν μικροσκοπικὸ σκαπανέα μὲ τὸ ροδοκόκκινο ἀνέμελο πρόσωπο γίνεται σεβαστὴ καὶ ἐπιβάλλεται στὴν ἑλληνικὴ σκέψι καὶ στὴν ἑλληνικὴ ζωή.

Ἔχει νοιώσει πῶς μόνο μὲ τὴν πειθαρχικὴ συστηματικὴ ἐργασία θὰ ἀποχτήση γιὰ τὸ Λαὸ τὸν Ἑλληνικὸ τὴν ἐλευθερία τῶν συνειδήσεων, τὴν ἐλευθερία τὴν ἀληθινή. Ὁ κόσμος μιλᾶ πολὺ γιὰ ἐλευθερία. Τί εἶναι ὅμως ἐλευθερία; Ἀναφέρουμε τόσο εὔκολα τὴ λέξι. Κι' ὅμως προσωπικὰ δὲν ὑπάρχει ἐλευθερία, ὑπάρχει ἐλευθερία μονάχα γιὰ τὸ σύνολο, γιὰ τὸ Λαό, ὡς ἕνα ἑνιαῖο σῶμα. Ἕνας Λαὸς ἔχει τὴ δύναμι, ἀνάλογα μὲ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς του, νὰ κινῆται ἐλεύθερος ἢ ὄχι ἐλεύθερος μέσα στὸν κόσμο καὶ πλάι στοὺς ἄλλους Λαούς.

Ἡ κυριαρχία τοῦ ἀτόμου ἐχρεωκόπησε καὶ ξεπεράστηκε. Μόνο τὸ βαθὺ συναίσθημα τῆς συνολικῆς προσπαθείας κάνει ἕνα Λαὸ ἐλεύθερο καὶ ἀξιοσέβαστο.

Ἡ Νεολαία, ἡ Ἑλλάδα τῆς αὔριον, ἔχει ἐξασφαλίσει γιὰ τὸ Λαό της τὴν ἀληθινὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν ἀνώτατον σεβασμὸν μὲ τὴν κατανόησι τῆς ἀξίας τοῦ συνόλου.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΜΙΑΣ ΠΑΛΗΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

Ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ ἡ Ἑπτάνησος ἀποτελοῦσε ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας τὸ «Ἐλεύθερο Ἰόνιο Κράτος» καὶ ἡ Κεφαλληνία «ἀναπόσπαστο» τμῆμα του. Τὰ ἀρχοντικὰ αὐτὰ νησιὰ τοῦ Ἰονίου Πελάγους — τὸ ἕνα καλλίτερο ἀπὸ τ' ἄλλο κι' ὅλα μαζὶ μὲ τοὺς προωδευμένους κατοίκους των—μολονότι κάθε προσπάθεια καταβαλλόταν γιὰ νὰ δημιουργηθῆ γι' αὐτὰ ἡ Ἰόνιος ὡς ἐθνικὴ συνείδησις, διατηροῦσαν τὴν Ἑλληνικότητά τους καὶ «παινιώντουσαν» γιὰ τὴν Ἐθνική τους, τὴν Ἑλληνικὴ καταγωγή τους....

Ἐγὼ 'μαι Ἕλλην τὸ παινιῶμαι
τέκνο Ἑλληνικὸ γεννιῶμαι
μὲ τοὺς Ἕλληνας μετριῶμαι
καὶ μιλῶ τὰ Ἑλληνικά!...

Αὐτὸ ἦταν τὸ τραγοῦδι τῶν Ἑπτανησίων καὶ μ' αὐτὰ οἱ Κεφαλλῆνες ἀπαντοῦσαν στὰς προσπαθείας τοῦ Ντ' Ἐβερτων — τοποτηρητοῦ τῆς Νήσου ποὺ ὑποστήριζε μὲ φανατισμὸ πῶς οἱ Κεφαλλῆνες δὲν εἶναι Ἕλληνες, ἀλλ' Ἴονες ἢ Ἰόνιοι—καὶ μὲ τὰ ἴδια αὐτὰ λόγια στοὺς κρατοῦντας τοῦ Ἰονίου Κράτους ποὺ ἤθελαν σώνει καὶ καλὰ νὰ διατηροῦν τὴν Ἰταλικὴ ὡς ἐπίσημη γλῶσσα τῆς Ἑπτανήσου.

Ἀλλά, κι' αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ σημερινοῦ μου σημειώματος, στὴν ἐκδήλωσι τοῦ Ἐθνικοῦ Ἑλληνικοῦ φρονήματος δὲν πῆνε πίσω ἡ Νεολαία τῆς Ἑπτανήσου καὶ Ἰδιαιτέρως τῆς Κεφαλληνίας. Ἡ Νεολαία αὐτὴ ὄχι μόνο πρωτοστάτησε πρωτοπόρος σὲ κάθε Ἐθνικὴ ἐκδήλωσι, ἀλλὰ καὶ ὠργανώθηκε μὲ τὸν πιὸ ἀξιοζήλευτο τρόπο γιὰ νὰ μπορέση νὰ δράση ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν της ἰδεωδῶν.

Ἡ Κεφαλληνιακὴ νεολαία, ἐμψυχωμένη ἀπὸ τὸν τότε πρόξενον τῆς Ἑλλάδος στὸ Ἀργοστόλι Ἰ. Χουρμουσιάδην, ἵδρυσε συλλόγους γνωστοὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀναγνωστήρια». Τὰ σωματεῖα αὐτά, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ ὄνομά τους, εἶχαν δύο σκοπούς. Τὸν φανερὸ—τὴν μόρφωσι δηλαδὴ τῶν νέων μὲ τὴν προμήθειαν σ' αὐτοὺς χρησίμων βιβλίων καὶ περιοδικῶν—καὶ τὸν μυστικό, τὴν καλλιέργειαν τοῦ Ἐθνικοῦ φρονήματος, δι' ὁμιλιῶν καὶ διαλέξεων καὶ τὴν διάπλασι τῶν νέων κατὰ τρόπο ποὺ θὰ τοὺς καθιστοῦσε ἐτοίμους γιὰ κάθε θυσία, ὅταν ἡ Πατρὶς —ἡ μόνη πατρὶς των ἡ Ἑλλάς—θὰ τοὺς ἐχρειάζετο... Αἱ ἀρχαὶ βέβαια, δὲν εἶχαν μυριστῆ τοὺς ἀληθινοὺς σκοποὺς τῶν ἐθνικοφρόνων νέων τῆς Κεφαλληνίας καὶ ὑποστήριζαν, ὅταν τοὺς ἐζητεῖτο, τὴν προσπάθεια τῶν ἀναγνωστηρίων...

Ἡ ποώτη ἐθνικὴ ἐκδήλωσις τῆς Νεολαίας τῆς Κεφαλληνίας ἦτο τὸ 1846, ὅταν ὁ λαὸς—νεολαία, ἐργάται καὶ τεχνῖται γενικῶς — θέλησαν νὰ ὑποτάσσουν μὲ κάθε ἐπισημότητα τὴν Ἐθνικὴ ἑορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου.

Ἕνα ἀπὸ τὰ ἀναννωστήρια «Ὁ Κοραῆς» εὐρίσκετο εἰς τὸν Γ' δροφον τῆς οἰκίας Βασιλείου Πηνιστώρου, εἰς τὸν δεύτερον δροφον τῆς ὁποίας ἐστεγάζετο ἡ ἀριστοκρατικὴ λέσχη «Ὁ Κέφαλος» ὅπου ἐσύνναζον τακτικὰ οἱ Ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς... Ὅλαι αἱ προετοιμασίαι ἐγένοντο μὲ κάθε μυστικότητα. Ἀλλὰ μὲ τὸ ἐημέρωμα τῆς 25ης Μαρτίου εἰς τὸ μπαλκόνι τῆς οἰκίας ὑψώθη ἡ Ἑλληνικὴ σημαία, καὶ ὁλόκληρος ἡ πρόσοψις τῆς οἰκίας ἐδρέθη μὲ μυρσίνας, στεφάνους ἐκ δάφνης, μὲ πολυχρώμους φανοὺς καὶ κανδήλας καὶ εἰς τὸ Ἰωνικοῦ ρυθμοῦ ἀέτωμα μία μεγάλη ἐπιγραφή: «Ζήτω ἡ 25η Μαρτίου! —Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος». Ἀπὸ τῶν παραθύρων ἐκρεμάσθησαν εἰκόνες ἀπὸ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα τοῦ 21, καὶ ἀπὸ τοῦ κεντρικοῦ παραθύρου, ὁ «ὅρκος τῆς Ἀγίας Λαύρας»...

Παρομοία ὑπῆρξε καὶ ἡ διακόσμησις τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ «Ἀναννωστηρίου». Γιρλάντες δάφνινες, εἰκόνες, ταινίαι κυανόλευκοι, πολυέλαιοι διακοσμημένοι μὲ ἑλληνικὰ χρώματα, ἐθνικὰ σύμβολα, ἐπιγραφαὶ μὲ τὴν ἐκδήλωσιν ὅλης τῆς ἀφοσιώσεως τῆς Κεφαλληνιακῆς Νεολαίας πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πατρίδα, καὶ εἰκόνες τῶν ἡρώων τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.

Τὸ ὡραῖον εἶναι ὅτι παρεκινήθησαν καὶ τὰ μέλη τοῦ «Κεφάλου» καὶ ἐφωταγώγησαν καὶ αὐτὰ τὸ ἰδικόν των διαμέρισμα...

Αἱ Ἀρχαὶ πραγματικὰ ἔτριβαν τὰ μάτια τους, ὅταν ἐξημέρωσε ἡ 25η Μαρτίου καὶ εἶδον μίαν γωνίαν Ἑλληνικὴν εἰς τὸ ἐμὴ Ἑλληνικὸν Ἰόνιον Κράτος... Ἀλλὰ ἐπέπρωτο διαρκούσης τῆς ἡμέρας νὰ δοκιμάσουν πολλὰς ἐκπλήξεις.

Καὶ ὁ ἑορτασμὸς ἤρχισε. Τὴν πρωΐαν ἐπρόκειτο εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Μεταμορφώσεως πρωτοδούλια τοῦ Προξένου νὰ γίνη δοξολογία. Τὰ μέλη τοῦ «Κοραῆ» συνεδρίασαν καὶ ἀπεφάσισαν νὰ παραλάβουν τὸν πρόξενον Χουρμουσιάδην ἐν σώματι καὶ νὰ τὸν μεταφέρουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Αὐτὴ ἦταν ἡ πρώτη ἔκπληξις.

Τὰ μέλη τοῦ ἀναγνωστηρίου συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ ἀναγνωστήριον. Ἀπὸ ἐκεῖ κατέβησαν ὅλοι εἰς τὸν δρόμον δαφνηφοροῦντες. Παρετάνθησαν εἰς τάξιν πορείας. Ἐπὶ κεφαλῆς ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀναγνωστηρίου. Κατόπιν ἡ 12μελὴς τιμητικὴ ἐπιτροπὴ καὶ κατόπιν κατὰ στοίχους τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ ἀναγνωστηρίου. Ὄπισθεν ἄνευ τάξεως ὅλοι σχεδὸν οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀργοστολίου. Ἐπροχώρησαν ἔτσι, ἔφθασαν εἰς τὸ Προξενεῖον ὅπου τοὺς περίμενε ὁ Πρόξενος μὲ ἐπίσημον στολήν. Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ εἰσοικόμενοι εἰς Ἀργοστόλιον καὶ ἐκ τῶν Ἰονίων οἱ φέροντες Ἑλληνικὰ παράσημα!

Ὁ Πρόξενος καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι ἐτοποθετήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς τιμητικῆς φρουρᾶς καὶ μὲ τὴν αὐτὴν τάξιν ἐξεκίνησαν μὲ ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν...

Ἐκεῖ τοὺς ὑπεδέχθη ὁ προωθιερεὺς Χουσόστομος Βαλσάμος μὲ τοὺς ἄλλους ἱερεῖς καὶ εὐχήθηκε εἰς τὸν Πρόξενον τὸ «ὡς ἐδ παρέστη» μετὰ τῆς συνοδείας του.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δοξολογίας καὶ τοῦ μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν πεσόντων ὁλόκληρον τὸ ἐκκλησίασμα ἐξέσπα εἰς φρενιτιώδεις ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Μὲ τὴν αὐτὴν τάξιν ὁ Πρόξενος ἐπέστοεψε εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀπὸ τὸν ἐξώστην δὲ παοηκολούθησε παρέλασιν τῆς Νεολαίας, ἡ ὁποία ἐζητωκραύναζε ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος... Ὁ πανηγυρισμὸς ἐξηκολούθησε εἰς τὸ Ἀναγνωστήριον.

Καλλίφωνοι νέοι τραγουδοῦσαν τὰ θούρια τοῦ Φεραίου, καὶ στὰς αἰθούσας τοῦ ἀναγνωστηρίου ἀντηχοῦσαν τὰ σαλπίσματα τῆς Ἐθνεγέρσεως.

Τὴν ἑσπέραν τὰ μέλη παρεκάθησαν εἰς δεῖπνον, ὅπου ἐπεκράτησε εὐθυμία καὶ χαρὰ γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας.

Τὰ ἴδια συνέθησαν καὶ εἰς τὸ 1847... Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν ἐφωταγωγήθησαν αἱ οἰκίαι καὶ τὰ καταστήματα καὶ οἱ κῶδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἀντηχοῦσαν χαρμοσύνως.

Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ ἄρεσαν ν' ἀνησυχοῦν τὴν ὑφηλὴν ἀστυνομίαν, ἡ ὁποία ἐθεώρησε ὑποχρέωσίν της νὰ ἐπέμβη... Οἱ Ἰόνιοι δὲν ἦσαν Ἕλληνες καὶ δὲν εἶναι τὸ δικαίωμα νὰ χαίρωνται ἑορτάζοντες τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος των... Ὁ ράπτης Διονύσιος Καλαύσιος ἀνήρτησε εἰς τὸ κατάστημά του δύο γράμματα λευκὰ ἐπὶ κυανοῦ φόντου: Ζ. Ε. Δηλαδὴ «Ζήτω ἡ Ἑλλάς». Ἡ ἀστυνομία θεωρεῖ σκανδαλώδη τὰ γράμματα ὡς ὑποδηλοῦντα «Ζήτω ἡ Ἐλευθερία». Ἐλευθερία δηλαδὴ τῶν Ἰονίων Νήσων. Καταβιβάζει τὴν ἐπιγραφὴν καὶ φυλακίζει τὸν ἀτυχῆ ράπτην. Ἀλλὰ ἡ Νεολαία δὲν ὑποχωρεῖ... καὶ ἀναστηλώνει τὴν ἐπιγραφήν...

Συλλαμβάνονται οἱ νέοι Κεφαλλῆνες. Ἀλλὰ δὲν ὑποκόπτουν. Αἱ κακουχίαι τῶν κρατητηρίων τοὺς ἐνδυναμώνουν εἰς τὴν θέλησίν των νὰ ἴδουν τὸν δίκαιόν των πόθον πραγματοποιούμενον. Νὰ ἴδοῦν τὴν νῆσόν των ἀνεξάρτητον τμῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου... Καὶ δὲν ξεχναῦν μὲ τὰς φυλακίσεις πῶς ἐγεννήθησαν Ἕλληνες τραγουδοῦντες στὰ κρατητήρια:

Ἐγὼ 'μαι Ἕλλην τὸ παινιῶμαι
τέκνο Ἑλληνικὸ γεννιῶμαι
μὲ τοὺς Ἕλληνας μετριῶμαι
καὶ μιλῶ τὰ Ἑλληνικά!....

* * *

Μὰ θὰ χρειασθῆ νὰ δοῦμε τὴν δρᾶσι τῆς νεολαίας στὸν ἑορτασμὸ τῆς 25 Μαρτίου τοῦ 1848... Ἀξίζει τὸν κόπο μιὰ σελὶς ἀκόμη τῆς Νεολαίας Ἐκείνης.

Α. Κ. ΜΕΤ

HECTOR MALOT

«Χωρὶς Οἰκογένεια»

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΑΠ' ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

7ον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Τί λές, καλέ! Ἐγὼ νὰ σοῦ δώσω τέτοιο παιδί, ἔτσι ὄμορφο; Γιατ' εἶναι ὄμορφο παιδί, καλοκαμωμένο. Γιὰ δές το.

—Τὸ εἶδα.

—Ρεμῆ! Ἔλα δῶ.

Ζύγωσα στὸ τραπέζι τρέμοντας.

—Ἔλα, μικρέ, μὴ φοβᾶσαι, μοῦ εἶπε ὁ γέρος.

—Ἰδές το! ξανάπε ὁ Μπαρμπερῆς.

—Δὲν εἶπα πὼς εἶναι ἄσχημο. Ἂν ἦταν ἄσχημο, δὲν θὰ τῶθελα. Τὰ «τέρατα» δὲν εἶναι δική μου δουλειά.

—Χμ! μακάρι νἆταν «τέρας» μὲ δυὸ κεφάλια, ἢ τοὐλάχιστο νᾶνος...

—Τότε δὲν θὰ τὸ πέταγες στ' Ὀρφανοτροφεῖο, ἔ;... Φυσικά, ἕνα «τέρας» ἔχει ἀξία. Μπορεῖ κανεὶς εἴτε νὰ τὸ νοικιάζῃ, εἴτε νὰ τὸ δείχνῃ ὁ ἴδιος καὶ νὰ βγάζῃ λεφτά. Μὰ τὸ παιδὶ αὐτὸ οὔτε δικέφαλο εἶναι, οὔτε νᾶνος. Καμωμένο σὰν ὅλα τὰ παιδιά, δὲν κάνει γιὰ τίποτα.

—Πῶς; μπορεῖ νὰ δουλέψῃ.

—Εἶναι πολὺ ἀδύνατο.

—Αὐτὸ ἀδύνατο; Ὄχι δά! Εἶναι δυνατὸ σὰν ἄντρας, γερό, μὲ ὑγεία. Μὰ ἰδές, τὰ πόδια του. Εἶδες ποτέ σου πιὸ ἴσια πόδια;

Ὁ Μπαρμπερῆς μοῦ σήκωσε τὸ πανταλόνι.

—Πολὺ ἰσχνά, εἶπε ὁ γέρος.

—Ἀμὴ τὰ μπράτσα του; ἐξακολούθησε ὁ Μπαρμπερῆς.

—Καὶ τὰ μπράτσα εἶναι σὰν τὰ πόδια. Δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ βαστάξουν σὲ βαρειὲς δουλειές...

Ὁ γέρος ἐκεῖνος ἐψηλάφησε τὰ πόδια μου καὶ ἐκούνησε τὸ κεφάλι του μορφάζοντας.

Ἡ σκηνὴ αὐτὴ ἔμοιαζε σὰν τότε ποὺ ὁ ζωέμπορος ἦρθε στὸ σπίτι γιὰ νὰ ἀγοράσῃ τὴν ἀγελάδα. Ἔτσι κι' αὐτὸς τὴν ἐψηλάφησε, καὶ κούνησε τὸ κεφάλι του μὲ μορφασμούς.

Ἔτσι τώρα καὶ μένα θὰ μ' ἀγόραζε ὁ γέρος καὶ θὰ μ' ἔπαιρνε λοιπόν; Βοήθεια! μάννα Μπαρμπερίνα, βοήθεια!

Ἀλλὰ ποῦ ἦταν τώρα ἡ μάννα Μπαρμπερίνα, νὰ μὲ βοηθήσῃ; Μοῦρθε ἔτσι νὰ πῶ πὼς ὁ ἴδιος ὁ Μπαρμπερῆς ψὲς ἀκόμη ἔλεγε πὼς ἤμουν ἀχαμνὸς καὶ δὲν ἔχω οὔτε μπράτσα, οὔτε κότσια. Ἂν τόλεγα ὅμως αὐτό, δὲν θὰ κέρδιζα παρὰ μιὰ κατσάδα. Αὐτὸ σκέφτηκα καὶ δὲν μίλησα.

—Αὐτὸ τὸ παιδὶ εἶναι παιδὶ τῆς πολιτείας. Ποτὲ δὲν θὰ γίνῃ καλὸς γεωργός. Βάλτο στὸ ἀλέτρι καὶ θὰ δῇς ἂν βαστάῃ.

—Βαστάει λοιπὸν σοῦ λέω ἐγὼ καὶ δέκα χρόνια.

—Κι' ἐγὼ σοῦ λέω οὔτε δέκα μῆνες.

—Μὰ κύτταξέ τον λοιπόν!

—Ἐσὺ νὰ τὸν κυττάξῃς.

Κι' ἔτσι, καθὼς στεκόμουνα ἀνάμεσά τους, μ' ἔσπρωχνε ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον.

—Ἂς εἶναι, εἶπε ὁ γέρος, ὅπως καὶ νἆναι ἐγὼ τὸν παίρνω. Ἀλλὰ νάμαστε ἐξηγημένοι. Δὲν θὰ τὸν ἀγοράσω. Θὰ τὸν νοικιάσω μονάχα καὶ θὰ σοῦ δίνω εἴκοσι φράγκα νοίκι τὸ χρόνο.

—Τί λὲς καλέ, εἴκοσι φράγκα μονάχα!

—Αὐτὰ εἶναι! καὶ ξέρεις πληρώνω μπροστά. Νά! τώρα δὰ θὰ σοῦ πληρώσω τέσσερα ὡραῖα ταλληράκια καὶ μαζὶ θὰ ξεφορτωθῇς κι' αὐτὸν τὸν μπελᾶ.

—Μ' ἂν τὸ κρατήσω, τ' Ὀρφανοτροφεῖο θὰ μοῦ δίνῃ ἀπάνου ἀπὸ δέκα φράγκα τὸ μῆνα! φώναξε ὁ Μπαρμπερῆς.

—Οὔτε ὀκτώ, οὔτ' ἑπτά...ξέρω ἐγὼ τὶς τιμές... Ἔπειτα θἄχες νὰ τὸ τρέφῃς.

—Μὰ θὰ μοῦ δούλευε.

—Δὲν τὸ πολυπιστεύεις αὐτὸ ποὺ λές!

—Καλά, καὶ νὰ μὴ μοῦ δουλεύῃ, τὰ δέκα μου φράγκα πάντα θὰ τἄχω.

—Ἂν σοῦ τ' ἀφήσῃ τὸ Κατάστημα. Μ' ἂν τὸ δώσῃ σ' ἄλλον; Δὲν θἄχῃς πεντάρα. Ἀπὸ μένα ὅμως δὲν φοβᾶσαι. Πάντα κάτι θἄχῃς. Φτάνει ν' ἁπλώνῃς τὸ χέρι σου, γιὰ νὰ τὸ παίρνῃς.

Μιλῶντας, ἔψαξε στὴν τσέπη του, ἔβγαλε ἕνα πέτσινο πουγγί, πῆρε ἀπὸ μέσα τέσσερα ἀσημένια πεντόφραγκα καὶ τὰ κτύπησε ἀπάνω στὸ τραπέζι.

—Συλλογίσου ὅμως, ἐφώναξε ὁ Μπαρμπερῆς, πὼς αὐτὸ τὸ παιδί, σήμερ'- αὔριο, θὰ βρῇ γονιούς!

—Καὶ τί μ' αὐτό;

—Μὰ θὰ πάρῃ πολλὰ ὅποιος θὰ τὄχῃ μεγαλώσει. Τὸ φορτωνόμουν ἐγὼ ποτέ, ἂν δὲν ἐλογάριαζα κι' αὐτὸ τὸ κέρδος;

Τὸν ἀποστράφηκα περισσότερο τὸν Μπαρμπερῆ ἄμα ἄκουσα τέτοιο λόγο. Τί κακὸς ἄνθρωπος!

—Ἴσα - ἴσα, ἐπειδὴ δὲν τὸ λογαριάζεις πιά, ἤθελες νὰ πετάξῃς τὸ παιδί, ἀποκρίθηκε ὁ γέρος. Μὰ ἔστω· ἂν παρουσιασθοῦν καμμιὰ μέρα αὐτοί οἱ γονιοί, ἀπὸ ποιὸν θὰ τὸ γυρέψουν; Ἀπὸ μένα ποὺ δὲ μὲ γνωρίζουν, ἢ ἀπὸ σένα;

—Μ' ἂν τύχῃ καὶ τοὺς βρῇς ἐσύ;

—Ἔ, τότε συμφωνία: ἂν παρουσιασθοῦν καμμιὰ μέρα γονιοί, θὰ μοιράσουμε τὸ κέρδος. Καὶ τὰ εἴκοσι φράγκα τὰ κάνω τριάντα.

—Κάνε τα σαράντα.

—Ἀδύνατο! Γιὰ τὴν ἐργασία ποὺ θὰ μοῦ κάνῃ, δὲ δίνω περισσότερα.

—Καὶ γιὰ τὶ ἐργασία τὸν θές;

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

Ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου

ΛΑΪΚΑ ΥΠΝΩΤΗΡΙΑ

Ὑπῆρξε μιὰ ἐποχή—ὄχι πολὺ μακρυνή— ποὺ τὰ βαγόνια τῶν σιδηροδρόμων τῆς Πελοποννήσου ἐχρησιμοποιοῦντο γιὰ δυὸ σκοπούς. Ὁ πρῶτος ἦταν νὰ μεταφέρουν στὶς πατρίδες των ἢ σὲ ταξείδια ἀναψυχῆς εὐτυχισμένους ἀνθρώπους καὶ ὁ δεύτερος νὰ στεγάζουν τὶς παγερὲς νύχτες τοῦ χειμῶνος ὅλη τὴ δυστυχία τῆς ἐξελιγμένης σὲ μεγαλούπολι Ἀθήνας, γιὰ νὰ μεταβληθοῦν στὸ τέλος σὲ νεκροφόρες μεταφέροντας δεκάδες ἀποκλήρων τῆς τύχης στὸν τόπον τῆς Αἰώνιας Ἀναπαύσεως. Νέοι ποὺ ἡ ἐπιθυμία μιᾶς καλλίτερης αὔριον τοὺς εἶχε φέρει ἀπὸ τὸ ἀπόμερο χωριουδάκι τους στὴν πρωτεύουσα, ἀφοῦ δὲν κατώρθωναν νὰ κάνουν τίποτα, καραβοτσακισμένοι καὶ μὲ ὅλες τὶς ἐλπίδες τους σβυσμένες, κατέληγαν ἐκεῖ γιὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν διανυκτέρευσι στὸ ὕπαιθρο. Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ, ἂν δὲν τοὺς βρίσκανε κοκκαλιασμένους, ἔφευγαν γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν μαρτυρικὴ ζωή τους χωρὶς καμμιὰ ἐλπίδα λυτρωμοῦ, ἀφοῦ κανεὶς δὲν ἐνδιαφερόταν γι' αὐτούς.

Εἴπαμε ὅμως ὅτι ἡ ἐποχὴ αὐτὴ ὑπῆρξε. Σήμερα, ἀνάμεσα στὰ τόσα ἱδρύματα ποὺ ἐθεμελίωσε τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου, γιὰ νὰ βρίσκουν ἀνακούφισι οἱ ἄποροι, ὑπάρχουν καὶ τὰ «Λαϊκὰ Ὑπνωτήρια». Θὰ ἐπιχειρήσωμε νὰ περιγράψωμε τὸ ἵδρυμα αὐτὸ ποὺ πραγματικὰ τιμᾷ τὸν πολιτισμό μας.

* * *

Ἡ ὥρα ἦταν 8 τὸ βράδυ, ὅταν περνούσαμε τὴν σιδερένια πόρτα τῶν «Ὑπνωτηρίων», ποὺ βρίσκονται παραπλεύρως στὸ ΣΤ' Στρατιωτικὸ Νοσοκομεῖο (ἀπέναντι ἀπὸ τὸ γήπεδο τοῦ «Παναθηναϊκοῦ») παρὰ τὴν λεωφόρον Ἀλεξάνδρας, κι' ὅμως ἡ πρὸ τοῦ κτιρίου αὐλὴ ἦταν γεμάτη. Γέροι, νέοι, παιδιά, περιμένουν ἡσυχα - ἡσυχα νὰ ἔρθῃ ἡ σειρά τους γιὰ νὰ περάσουν ἀπὸ τὴν Γραμματεία. Γιατὶ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ διανυκτερεύσῃ ἂν δὲν κρατηθοῦν προηγουμένως τὰ στοιχεῖά του γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν γιὰ μιὰ ἄλλη ἐργασία, ποὺ εἶναι πολὺ σπουδαιοτέρα ἀπὸ τὴν ἁπλῆ διανυκτέρευσι ποὺ τοὺς παρέχεται. Εἰδικοὶ ὑπάλληλοι τῶν «Ὑπνωτηρίων», ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων αὐτῶν, φροντίζουν καὶ τοὺς τοποθετοῦν σὲ διάφορες ἐργασίες ἢ ἂν θέλουν νὰ γυρίσουν στὶς πατρίδες των, τοὺς ἐκδίδουν τὰ σχετικὰ εἰσιτήρια. Μόλις καταγραφοῦν τὰ στοιχεῖά τους, παίρνουν ἕναν ἀριθμὸ εἰς διπλοῦν καὶ περνοῦν στὰ ἀποδυτήρια. Ἐδῶ ἐγκαταλείπουν ὅλα τὰ ροῦχα τους, τὰ βάζουν μέσα σ' ἕνα δίχτυνο σάκκο καρφώνοντας ἐπάνω του ἕνα ἀπὸ τοὺς δυὸ ἀριθμούς—γιὰ νὰ τὰ πάρουν τὸ ἄλλο πρωΐ ἀφοῦ ἀπολυμανθοῦν πρῶτα μέσα σ' ἕνα εἰδικὸ κλίβανο—καὶ περνοῦν στὸ διαμέρισμα τῶν λουτρῶν. Τὸ θέαμα ποὺ ἀντικρύζει κανεὶς ἐδῶ, τὸν κάνει νὰ αἰσθανθῇ ἱκανοποίησι γιατὶ βλέπει μὲ τὰ ἴδια του τὰ μάτια ὅ,τι πολλοὶ ἀμφισβητοῦν στὸν Ἕλληνα. Τὴν ἐπαφή του μὲ τὸ νερό. Κι' ἐδῶ δὲν πρόκειται περὶ ἁπλῆς ἐπαφῆς μόνον. Εἰδικοὶ ὑπάλληλοι παρακολουθοῦν τοὺς λουομένους, ποὺ ἔχουν στὴ διάθεσί τους ἄφθονο σαπούνι, καὶ τοὺς ἀναγκάζουν νὰ τριφτοῦν καὶ νὰ λουστοῦν καλά. Στὸ τέλος, σὲ ὅσους χρειάζεται, παρέχεται καὶ... ψειραλοιφὴ διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον! Καθὼς βλέπετε, ἡ ἀπολύμανσις πρέπει νὰ εἶναι τελεία γιὰ νὰ φθάσῃ κανεὶς εἰς τοὺς Κοιτῶνας. Ἐπιτρέπεται νὰ ἀποφύγουν τὸ μπάνιο μόνον ὅσοι εἶναι ἄρρωστοι. Ἡ ἀρρώστεια τους ὅμως πρέπει νὰ πιστοποιηθῇ ἀπὸ τὸν γιατρὸ ποὺ μένει μονίμως στὰ «Ὑπνωτήρια». Καὶ ὑποχωρήσεις δὲν γίνονται. Μεταφέρουμε μιὰ σκηνὴ στὴν ὁποία παρέστημεν αὐτόπται μάρτυρες. Ἕνας νέος ὡς 30 χρονῶν δὲν ἤθελε μὲ κανένα τρόπον νὰ πλυθῇ καὶ διαμαρτυρόταν ἰσχυριζόμενος ὅτι μόλις τὸ πρωΐ ξεκόλλησε ἀπὸ τὴν πλάτη του ἕνα «βυζικάντι». Ὁ γιατρὸς ὅμως δὲν ἔπαιρνε ἀπ' αὐτὰ καὶ ἡ ὑπόθεσις ἔφθασε στὸν Διευθυντή.

—Γιατὶ δὲν θέλεις νὰ πλυθῇς; τὸν ρώτησε ὁ Διευθυντής. Φοβᾶσαι μὴ φύγῃ τὸ λάδι σου;

Ὁ πάσχων ἀπὸ ὀδροφοβία ἀλήτης ἄρχισε νὰ διαμαρτύρεται.

—Τί λές, κύριε Διευθυντή, τὸ λάδι μου; Μήπως δὲν πλύθηκα τὸ καλοκαίρι ποὺ εἶχα πάει στὸν Σκαραμαγκᾶ μ' ἕνα κάρρο τοῦβλα; Τώρα, ὅμως, δὲν θέλω γιατὶ εἶχα ἐδῶ στὴν πλάτη μου «βυζικάντι». Ἂν δὲν πιστεύῃς, νά...

Μὲ μιὰ ἀπότομη κίνησι ἐσήκωσε τὸ κουρελιασμένο πουκάμισό του καὶ ὅλων τὰ βλέμματα καρφώθηκαν στὸ μέρος ποὺ ἔδειχνε.

Ὁ Διευθυντὴς ὅμως δὲν ἐπείσθη καὶ γιὰ νὰ πάρῃ τέλος ἡ ὑπόθεσις βρῆκε τὴ λύσι:

—Ὡραῖα! Ἀφοῦ εἶχες «βυζικάντι» στὴν πλάτη, θὰ πλυθῇς ὡς τὴ μέση!...

Καὶ ὁ φοβούμενος τὸ νερὸ ἀλήτης ἔλαβε τὴν ἄγουσαν πρὸς τοὺς λουτῆρας ξεροκαταπίνων.

* * *

Μετὰ τὸ μπάνιο φοροῦν τὴν ἀπολυμασμένη πιτζάμα ποὺ τοὺς παρέχεται καὶ ἀνεβαίνουν στοὺς θαλάμους πηγαίνοντας κατευθεῖαν στὸ κρεββάτι τους. Λέμε στὸ «κρεββάτι τους» γιατὶ τὸ ποῦ θὰ κοιμηθοῦν εἶναι ἀπὸ πρὶν καθωρισμένο, ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ θὰ γίνῃ ἡ καταγραφή τους στὴ Γραμματεία. Ὁ ἀριθμὸς ποὺ παίρνουν εἶναι καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ κρεββατιοῦ τους. Ἡ τάξις, ὅπως βλέπετε, εἶναι παραδειγματική, γι' αὐτὸ καὶ οἱ...πελάται εἶναι ἀπολύτως εὐχαριστημένοι. Δυστυχῶς, ὅμως, ἂν καὶ πολὺ θὰ τὸ ἤθελαν, ἡ παραμονή τους στὰ «Ὑπνωτήρια» δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι μονιμοποιημένη, γιατὶ τότε θὰ ἦταν μονιμοποιημένη καὶ ἡ τεμπελιά τους. Ὕπνο θὰ εἶχαν δωρεάν, θὰ ἔπαιρναν καὶ συσσίτιο ἀπὸ τὸ «Πατριωτικὸ Ἵδρυμα» καὶ ἐπομένως δὲν θὰ ὑπῆρχε κανεὶς λόγος γιὰ νὰ δουλέψουν. Γι' αὐτὸ ἡ φιλοξενία στὰ «Ὑπνωτήρια» διαρκεῖ ὅσο εἶναι ἄνεργοι. Μόλις πιάσουν δουλειά—συνήθως τοὺς βρίσκει ἡ εἰδικὴ ὑπηρεσία τοῦ «Ὑπνωτηρίου»—καὶ ἐξακριβωθῇ ὅτι μποροῦν νὰ πληρώσουν νοίκι, τὸ κρεββάτι τους διατίθεται γιὰ ἄλλον ἀπόκληρο τῆς τύχης.

* * *

Οἱ θάλαμοι τοῦ ὕπνου, ὅπως ἄλλωστε καὶ ὅλα τὰ διαμερίσματα τοῦ ἱδρύματος, ἀστράφτουν ἀπὸ καθαριότητα. Οἱ φρεσκομπογιατισμένοι ἄσπροι τοῖχοι—ποὺ διακοσμοῦνται μὲ ρητὰ τοῦ Εὐαγγελίου—δίδουν τὴν ἐντύπωσι ὅτι βρίσκεται κανεὶς σὲ νοσοκομεῖο.

Καθὼς ρίχνομε μιὰ ματιὰ μέσα στὸ θάλαμο, αἰσθανόμαστε τὰ στήθη μας νὰ φουσκώνουν ἀπὸ ἱκανοποίησι, τὴν ἱκανοποίησι ποὺ πρέπει νὰ αἰσθάνεται κάθε ἄνθρωπος, ὅταν βλέπῃ νὰ γίνωνται στὸν τόπο του ἔργα πολιτισμοῦ.

Κυττᾶμε δίπλα μας. Ἕνας γέρος κοιμᾶται μὲ τὸ χέρι του περασμένο γύρω ἀπὸ τὸ μαξιλάρι του. Στὸ πρόσωπό του εἶναι ἁπλωμένη ἡ γαλήνη. Τί νὰ ὀνειρεύεται ἀρά γε; Ἴσως περασμένες καλὲς μέρες...

Καὶ τὸ μυαλό μας ταξειδεύει. Κλείνομε τὰ μάτια καὶ βλέπομε τὸν ἴδιο γέρο ξαπλωμένο σὲ κάποιο πάγκο τοῦ Ζαππείου ἢ γερμένο στὸ πλατύσκαλο μιᾶς πόρτας. Τὸ πρωΐ ἴσως νὰ τὸν βροῦν ξυλιασμένο...

Τὴν σκέψι μας διακόπτει μιὰ ἐκπυροσκρότησις ροχαλητοῦ ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ θαλάμου... Ἐπανερχόμεθα, ἐνῷ ὁ εὐγενέστατος συνοδός μας δράττεται τῆς εὐκαιρίας γιὰ νὰ μᾶς...ἀπογοητεύσῃ:

—Δυστυχῶς, ἔχομε πολλὰς ἐλλείψεις ἀκόμη...

—Ἐλλείψεις;

—Μάλιστα. Μᾶς λείπει ἕνα μηχάνημα γιὰ νὰ ἐξουδετερώνεται ὁ... ἦχος τοῦ ροχαλητοῦ!...

Παραδεχόμαστε ὡς σωστὴ τὴν παρατήρησι τοῦ συνοδοῦ μας καὶ φεύγουμε πατῶντας στὶς μύτες, ἂν καὶ θὰ χρειαζόταν πολὺ μεγαλείτερος θόρυβος—τοὐλάχιστον κρότος κανονιοῦ—ἀπὸ τὸ χτύπημα τακουνιῶν γιὰ νὰ ξυπνήσουν οἱ μακαρίως κοιμώμενοι πρῶην ἀστεγοι...

Ν. Τς.—

Η ΕΚΘΕΣΙ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΣΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟ

«Βάσιν τῆς προόδου, τῆς χαρᾶς, τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς γενικῆς ἀναδημιουργίας τῆς Ἑλλάδος ἀποτελεῖ ἡ ὑγεία καὶ ἡ εὐρωστία τῶν πολιτῶν της.»

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ἀπό τίς 13 τοῦ μηνός αὐτοῦ ἄνοιξε στό Ζάππειο ἡ Ἔκθεσι τῆς Ὑγιεινῆς, τήν ὁποίαν ὠργάνωσε τό Ὑπουργεῖο Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως. Μιά τέτοια ἔκθεσι γίνεται γιά πρώτη φορά στήν Ἑλλάδα.

Μέ τήν ἔκθεσι αὐτή ἐγκαινιάζεται μιά νέα τακτική γιά τήν ὑγειονομική μας πολιτική. Θέλει δηλ. τό Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου οἱ πολῖτες του νά φτάσουν στό

Η ΘΕΑ ΥΓΕΙΑ

σημεῖο, ὥστε νά μήν ἔχουν ἀνάγκη ἀπό ὑγειονομικές διατάξεις πού ἐφαρμόζονται κατά τό πλεῖστο σήμερα μέ ἀστυνομικές διαταγές καὶ ἐποπτεῖες, ἀλλά νά τίς ἐφαρμόζουν καὶ νά τίς τηροῦν συνειδητά μόνοι τους. Θέλει ἀκόμη νά διαμορφώση μιά κοινωνία ἀνθρώπων πού σέ μιά στιγμή κινδύνου τῆς δημοσίας ὑγείας νά ἀρκοῦν λίγες συστάσεις γιά νά συνεργασθῆ ἀποτελεσματικά μαζί μέ τό Κράτος γιά τή δημόσια ὑγεία. Νά ἀσφαλίση ἀκόμη στίς νέες γενεές ὑγεία κληρονομική, δίδοντας μέ συστηματική ἀγωγή στόν πολίτη τήν πρακτική μορφή τῆς ὑγιεινῆς.

Αὐτό εἶναι τό πνεῦμα τοῦ Ἀρχηγοῦ στό ζήτημα τῆς Δημοσίας Ὑγείας, τήν ὁποίαν θεωρεῖ «βασική προϋπόθεσι στό Μεγάλο Ἔργο τῆς Ἀναδημιουργίας τῆς Ἑλλάδος».

Περνῶντας ὁ πολίτης τά διάφορα τμήματα στίς 32 αἴθουσες πού καταλαμβάνει στό Ζάππειο ἡ Ἔκθεσι αὐτή, βγαίνει μέ τήν ἐντύπωσι πώς τό Κράτος στέκει κοντά του ὁδηγός καὶ παραστάτης τῆς ὑγείας του.

Τό 1ο τμῆμα ἀναφέρεται στήν Ἱστορία τῆς Ὑγιεινῆς καὶ τῆς Ἰατρικῆς στήν Ἑλλάδα—τήν ἀρχαία—τήν βυζαντινή— τήν μετά τό 1821 μέχρι τῆς 4ης Αὐγούστου 1936—καὶ τή σημερινή ἐξόρμησι πού κάνει τό Κράτος μέ ἐπί κεφαλῆς τόν Ἀρχηγό.

Τό 2ο τμῆμα ἀναφέρεται στήν Εὐγονική, πού συμβουλεύει παραστατικώτατα τό κοινό νά προσέχη στήν ὑγεία τῶν μελλονύμφων, χάριν τῶν παιδιῶν τους.

Τό 3ο τμῆμα ἀφορᾶ τή Μητρότητα—τό Βρέφος—τό Νήπιο—τό παιδί. Στό τμῆμα αὐτό ὁ ἐπισκέπτης βλέπει τήν τεράστια σημασία πού δίδει τό Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου στό κεφάλαιο αὐτό, μά καὶ μαζί τήν ἐργασία πού ἔχει συντελεσθῆ γιά τήν προστασία τῆς μητέρας, τοῦ βρέφους καὶ τοῦ παιδιοῦ.

Τό 4ο καὶ 5ο τήν Σχολική Ὑγιεινή καὶ τή Σωματική ἀγωγή.

Τό 6ο τή φυσιολατρεία, τήν ἀξία τοῦ ἡλίου, τοῦ ἀέρα, τῆς θάλασσας, τοῦ νεροῦ.

Τό 7ο τίς Ἰαματικές πηγές καὶ τίς λουτροπόλεις.

Τό 8ο ἀφορᾶ τό νερό, τήν ἀξία τοῦ ὑγιεινοῦ νεροῦ καὶ τίς καλές καὶ κακές ὑδρεύσεις.

Τό 9ο τήν ἀποχέτευσι καὶ τά ἀπορρίμματα.

Τό 10ο τό μεγάλο ὑγειονομικό ἔργο τοῦ Ὑπουργείου Πρωτευούσης.

Τό 11ο τό ὑγειονομικό ἔργο τῶν τριῶν Πολεμικῶν Ὑπουργείων.

Τό 12ο τήν ἀντιμικροβιακή πολιτική καὶ τήν προληπτική Ἰατρική.

Τό 13ο καὶ 14ο τήν ἐνδυμασία, τήν ὑπόδησι καὶ τήν κατοικία.

Τό 15ο τό σύγχρονο ὑγιεινό σπίτι.

Τό 16ο καὶ 17ο τήν ὑγιεινή καὶ προφυλακτική τῆς ἐργασίας καὶ τάς κοινωνικάς ἀσφαλίσεις.

Τό 18ο τό περίπτερο τῶν πρώτων βοηθειῶν.

Τό 19ο τά τρόφιμα καὶ τά ποτά.

Τό 20ὸ τό γάλα, τό βούτυρο καὶ τά τυριά.

Τό 21ο τά δόντια καὶ τό στόμα.

Τό 22ο τόν ἀντιαφροδισιακόν ἀγῶνα.

Τό 23ο τόν ἀνθελονοσιακόν ἀγῶνα.

Τό 24ο τήν κινίνη τοῦ Κράτους.

Τό 25ο τόν ἀντικαρκινικόν ἀγῶνα.

Τό 26ο τόν ἀντιτραχωματικόν ἀγῶνα.

Τό 27ο τόν ἀντιναρκωτικό καὶ ἀντιαλκοολικόν ἀγῶνα καὶ τήν προστασία τῶν ψυχοπαθῶν.

Τό 28ο τόν ἀντιφυματικόν ἀγῶνα.

Τό 29ο τό μεγάλο ἔργο τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Τό 30ὸ τήν Ἀεράμυνα.

Τό 31ο τά γενικά Νοσοκομεῖα καὶ τήν Ἰατρική ἐν γένει ἀντίληψι καὶ τό 32ο τμῆμα τήν ἀθροιστική εἰκόνα σέ στατιστικές κ.λ.π. τοῦ ὅλου ὑγειονομικοῦ ἔργου, πού συντελεῖται ἀπό τό σημερινό Κράτος.

Κς

ΤΟ ΠΡΩΙΝΟ ΞΥΠΝΗΜΑ

Ἡ καλύτερη ὥρα τῆς δράσεως ἑνός Νέου εἶναι ἡ πρωΐνή. Πρέπει λοιπόν νά συνηθίσετε στήν πρωΐνήν ἔγερσιν καὶ ὅταν μιά φορά αὐτό σᾶς γίνῃ συνήθεια, δέν θά αἰσθάνεσθε ὕστερα καμμιά δυσκολία.

Ὁ δοὺξ τοῦ Βέλλιγκτον, πού ἐσυνήθιζε νά κοιμᾶται σέ ἕνα κρεββάτι στρατιωτικό, ἔλεγε: «Ὅταν εἶναι καιρός νά γυρίσης στό ἄλλο πλευρό, εἶναι καὶ ὥρα νά ξυπνήσης».

Ὅσοι βγάζουν περισσότερη δουλειά τήν ἡμέρα εἶναι ἐκεῖνοι πού σηκώνονται μιά ἢ δυό ὧρες νωρίτερα. Γιατί ὅταν σηκώνεσαι πρωΐ, ἔχεις περισσότερες διαθέσιμες ὧρες ἀπό τούς ἄλλους.

Ἕνας πού ξυπνᾶ μιά μονάχα ὥρα τήν ἡμέρα ἐνωρίτερα ἀπό τούς ἄλλους θάχῃ κέρδος ζωῆς 30 ὧρες τόν μῆνα καὶ ἐνῷ οἱ ἄλλοι θάχουν 12 μῆνες τό ἔτος, αὐτός θά ἔχῃ 365 ὧρες περισσότερες, δηλαδή τό δικό του ἔτος θάχῃ 13 μῆνες.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΧΑΡΙΖΕΙ 100 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΦΟΡΟ ΣΤΟ ΛΑΟ

ΤΟ ΛΑΔΙ Η ΚΥΡΙΩΤΕΡΗ ΣΥΝΙΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΟΦΗΣ

ΜΕΝΕΙ ΤΟΥ ΛΟΙΠΟΥ ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΟ

Οἱ μεγάλες χειρονομίες τοῦ Κυβερνήτου κρίνονται, μελετῶνται καὶ ἐκτιμῶνται, σέ ὅλο τό βάθος τους, μονάχα στήν ἑλληνική ὑπαιθρο. Ἐκεῖ, στό χωριό, στήν κωμόπολι, στόν συνοικισμό, στό καφενεῖο, στό ἀγροτόσπιτο, στή στάνη, στό χωράφι, μέ τήν καθάρια σκέψι, συζητοῦνται ὅλα τά εὐεργετικά μέτρα πού τό Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου, μέ ἐπί κεφαλῆς τόν Κυβερνήτη του, πού σφαλίζει μέσα του ὅλο τόν πόνο τοῦ Λαοῦ του δέν παύει νά σκορπᾷ, ἀνακουφίζοντας τή μεγάλη ἑλληνική μάζα, πού ἕνα ὁλόκληρο κακό παρελθόν τήν ἀφῆκε στήν τύχη της, συντηρῶντας την μονάχα μέ ἐνέσεις ὑποσχέσεων πού δέν ἐξεπληροῦντο ποτέ. Δέν θά ἀσχοληθοῦμε σήμερα μέ ὅλη τή σειρά τῶν ἀνακουφιστικῶν καὶ εὐεργετικῶν μέτρων, πού ὁ Ἀρχηγός μέ τόση προθυμία καὶ μέ τόση δραστηριότητα, μέσα στό μικρό χρονικό διάστημα πού ἄρχισε νά σφυρηλατῆται ἡ Νέα Ζωντανή Ἑλλάδα τῆς 4ης Αὐγούστου, ἐχάρισε σέ ὅλες τίς τάξεις τίς κοινωνικές, ἀνακουφίζοντάς τις, καὶ προάγοντας σέ ὅλους τούς κύκλους τήν πρόοδο τοῦ τόπου αὐτοῦ. Μεταφέρουμε μονάχα σήμερα ἀπό τό ἁπλό ἐκεῖνο περιβάλλον τῆς ὑπαίθρου τή χαρά καὶ τήν ἀνακούφισι πού ἐν συνεχείᾳ μέ τά ἄλλα εὐεργετικά μέτρα ἔνοιωσε ἀπό τήν δημοσίευσι τοῦ τελευταίου Νόμου γιά τήν ἀπαλλαγή τοῦ λαδιοῦ ἀπό κάθε φορολογίαν ὁ λαός... Τό λάδι... Ὁ ἕνας ἀπό τούς δυό πόλους πού γύρα στρέφεται ἡ διατροφή τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ὁ ἄλλος εἶναι τό ψωμί. Χρόνια τώρα, τό πολύτιμο αὐτό γιά τήν τροφή τοῦ Λαοῦ προϊόν, βαρυνόμενο ἀπό μιά ἄστοργη, μά καὶ ἀντιοικονομική φορολογία, εἶχε καταντήσει εἶδος ἐξαιρέτου πολυτελείας γιά τόν κοσμάκη τῆς πόλεως καὶ τοῦ ἀγροῦ, μά καὶ γιά τόν ἴδιο τόν παραγωγό του, ὁ ὁποῖος ἀπηλπισμένος ἄρχιζε νά ξερριζώνῃ τίς ἐλῆές.

Τά χόρτα καὶ τά δσπρια, πού ἀποτελοῦν κατά τά ¾ τό διαιτολόγιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, δέν ἦτο δυνατόν πιά νά μαγειρευθοῦν χωρίς λάδι, ἀφοῦ ἡ τιμή του καὶ στό χωριό ἀκόμη συνηγωνίζετο καὶ πολλές φορές ὑπερέβαινε τίς τιμές τοῦ βουτύρου...

Καὶ ἦτο φυσικόν πῶς δέν μποροῦσε ἡ μεγάλη αὐτή ὑπόθεσι νά μήν ὑποπέσῃ στό μάτι τοῦ Κυβερνήτου.

Ἔρχεται, λοιπόν, μέ τό Νόμο αὐτό, καὶ σέ μιά ἐποχή πού ὁ προϋπολογισμός, βαρυμένος μέ ὅλες τίς δαπανηρές ἀνάγκες τῆς Ἀναδημιουργίας καὶ πρό πάντων μέ τόν ἀνεφοδιασμό τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, χαρίζει 100.000.000 δρχ. φόρους στό λαό καὶ στερεῖ τό Δημόσιο Ταμεῖο ἀπό τό σοβαρό αὐτό ἔσοδο σέ μιά τέτοια κρίσιμη ὥρα ἀνάγκης.

Μά ὁ Κυβερνήτης ξέρει ὅτι ἡ στέρησι ἀπό τόν προϋπολογισμό τοῦ τεράστιου αὐτοῦ ποσοῦ χρησιμεύει γιά νά πληρώση μιά ἄλλη ἐπιτακτική ἀνάγκη, πού δέν εἶναι γραμμένη στά οἰκονομολογικά χαρτιά, ἀλλά μέσα στήν ψυχή τοῦ στοργικοῦ Ἀρχηγοῦ: Εἶναι ἡ ἀνάγκη νά τραφῇ εὔκολα καὶ πλούσια ὁ Λαός. Νά στηρίξῃ τήν καλή ὑγεία τῶν ἐργαζομένων μέ τήν καλή τροφή, γιατί ἔτσι τό χρῆμα αὐτό πολλαπλάσια θά ἐπιστρέψῃ στήν Ἐθνική Οἰκονομία ὁ ἴδιος ὁ ὑγιής καὶ καλῶς διατρεφόμενος Λαός.

Μά καὶ ἕνα ἄλλο ἀκόμη ἐπιτυγχάνεται ἀπό τόν εὐεργετικό αὐτό Νόμο: Ὅτι θά ἀναπτυχθῇ ἡ ἀγάπη τοῦ γεωργοῦ πρός τό πολύτιμο δένδρο τῆς ἐλιᾶς, πού τό εἰσόδημά της εἶναι ἀπό τά ὀλίγα πού ἀποτελοῦν, ὅπως εἴπαμε, τόν ἀκρογωνιαῖο λίθο τοῦ ἐθνικοῦ μας πλούτου, γιατί καὶ θά τό πολλαπλασιάσῃ, ἀλλά καὶ ὁ ἴδιος Νόμος προνοεῖ γιά τήν προστασία του ἀπό τίς ἀρρώστειες κλπ. Ὁ Ἕλλην γεωργός ξέρει πολύ καλά ποία σημασία ἔχει ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ ἐξάπλωσι τοῦ δένδρου αὐτοῦ, τό ὁποῖον ἀπό τήν ἀρχαιότητα μάς ἔρχεται μέ ὅλας τάς τιμάς ὡς «ἱερόν» καὶ τό ὁποῖον τό κλίμα τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀπό τά ὀλίγα τῆς ὑδρογείου πού εὐνοεῖ καὶ εἰς τήν ἀνάπτυξιν καὶ εἰς τήν καρποφορίαν του. Αὐτά, μέ τά δικά του λόγια καὶ μέ τήν ἁπλῆ νοοτροπία του, ὁ χωρικός συζητεῖ σήμερα σέ ὅλη τήν ὕπαιθρο, καὶ ἐμεῖς, μεταδίδοντας φωνογραφικά ὅ,τι ἀκούσαμε, τόν ἀφήνομεν νά κάμῃ μόνος του τόν ἐπίλογον: «—Ἂν Αὐτός ὁ Ἄνθρωπος μᾶς κάνῃ αὐτό τό Μεγάλο Καλό σέ μιά ἐποχή πού τό Κράτος ἔχει τόσα ἔξοδα, φαντάζεται κανείς τί θά κάμῃ ἀκόμη γιά τό Καλό τοῦ Κόσμου σάν θά τελειώσουν οἱ σημερινές ἀνάγκες γιά νά φτιάξουμε τό Στρατό καὶ τό Στόλο καὶ ὅλα τά ἄλλα πού βιάζουν σήμερα...».

Σ' αὐτά ἐμεῖς δέν ἔχομε νά προσθέσωμε τίποτε περισσότερο.

Κς.

«Πρέπει νά ἔχετε πίστιν πρός τάς ἀρχάς τῆς 4ης Αὐγούστου, τῶν ὁποίων ἐσεῖς ἀγόρια καὶ κορίτσια θά ἐπωφεληθῆτε μίαν ἡμέραν, ὅταν θά λείψωμεν ἐμεῖς. Ἐσεῖς θά πάρετε τήν σημαίαν των καὶ θά τήν φέρετε πάρα πέρα, ἕως ὅτου ἀρκέσῃ ὁ βίος σας, διά νά τήν παραδώσετε εἰς τούς ἐπερχομένους νέους, οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοί θά τήν πᾶνε πάρα πέρα εἰς αἰῶνα τόν ἅπαντα».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

S. BONSELS

Τοῦ Δάσους ἡ Νεράϊδα

7ον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—"Αντε νὰ χαθῆς, σκιάχτρο, καὶ μοῦκοψες τὸ αἷμα, φώναξε. Ὁρίστε νὰ δῆς πῶς χτυπᾶ ἡ καρδιά μου ἀκόμα... ἡ καλύτερα κάτσε ἐκεῖ ποὺ σὲ κάθισαν μὴ μ' ἀγκυλώσῃς μὲ τὶς βελόνες ποδσαι τυλιγμένος.

—Βρὲ παιδί μου, τί ἔπαθες; εἶπε ὁ Ντελῆς δυσαρεστημένος. Ἐγὼ μήτε σκιάχτρο εἶμαι, μὰ οὔτε καὶ βελόνες ἔχει τὸ δέρμα μου. Ἐγώ, φίλη μου, εἶμαι ἁπλούστατα ὁ σκαντζόχοιρος ὁ Ντελῆς.

—Σὰ νὰ λέμε—δὲν εἶν' αὐγό· μονάχα ποὺ τὸ ἔκαμε ἡ ὄρνιθα, εἶπε ἡ βερβερίτσα ποὺ ἀπὸ τὸν τρόμο της εἶχε νευριάσει καὶ δὲν τηροῦσε πιὰ τοὺς εὐγενικούς της τρόπους.

—Συμπάθησέ με, μὰ δὲν ἤθελα νὰ σὲ τρομάξω, τῆς εἶπε τότε ὁ Ντελῆς.

Ἤτανε τόσο νόστιμη καὶ χαριτωμένη ἡ βερβερίτσα μὲ τὸ λευκὸ κεφάλι καὶ τὰ μυτερὰ αὐτάκια της, μὲ τὰ μικρὰ μάτια καὶ τὴ φουντωτὴ οὐρά της καθὼς ἔκανε μιὰ χαριτωμένη καμπύλη ἐπάνω στὸ σῶμα της μὲ τὸ πυρόξανθο χρῶμα της καθὼς εἶναι τὰ φύλλα τῆς ὀξυᾶς τὸ φθινόπωρο. Καὶ ἦταν ἀπαρηγόρητος ὁ Ντελῆς γι' αὐτὸ ποὺ ἀθελά του τῆς ἔκαμε.

—Καὶ τώρα, καλή μου, σοῦ πέρασε ὁ φόβος;

—Πές μου, σὲ παρακαλῶ, γιατὶ νὰ σὲ σεβαστῶ; Μπορεῖς ἐσὺ νὰ σκαρφαλώνῃς στὰ δένδρα; Βέβαια, ὄχι! Τὸ μόνο ποὺ μπορεῖς εἶναι νὰ τσιμπᾶς καὶ δὲν φτάνουν τὰ ἄλλα παρὰ δὲν ἔχεις καὶ οὐρά! Γιὰ κόττα τὴ δική μου!

Καὶ ἡ Λῆ ἐγύρισε τὴν οὐρά της καμαρωτὰ νὰ τὴν δῇ ὁ Ντελῆς. Ἦταν ἀλήθεια περίφημη.

—"Ε! καθένας καὶ μὲ τὶς χάρες του, εἶπε ξεροκαταπίνοντας!

—Βέβαια, ἀγαπητὲ κύριε, καὶ οἱ δικές μου εἶναι περισσότερες.

Ὁ Ντελῆς εἶδε πῶς ἦταν ἀδύνατο νὰ συνεννοηθῇ μαζί της. Κι' ἂν πρόκειται κάθε μέρα νὰ τὸν συγχίζῃ ἔτσι αὐτή, ἡ ξιππασμένη, νὰ πάῃ στὴν ὀργὴ καὶ τὸ ὡραῖο μέρος καὶ τὸ καλό του.

Ὡρισμένως θᾶφευγε.

Καθὼς ἔκανε αὐτὲς τὶς σκέψεις, ἄκουσε τότε ἕνα ἐλαφρὸ θόρυβο καὶ ἕνα διαπεραστικὸ σφύριγμα. Ἡ Λῆ τότε γύρισε ἀπότομα σὰν νἄρχιζε κανένα χορὸ καὶ ξεκίνησε γιὰ νὰ φύγῃ, ἀλλὰ ἔμεινε καρφωμένη στὴ θέσι της τρέμοντας κι' ἔβγαλε ἕνα ἀναστεναγμὸ γεμᾶτο ἀγωνία.

—Ἀλλοίμονό μας, ἐμουρμούρισε· εἶναι ἡ ὀχιὰ ἡ Ἀλά.

Καὶ πραγματικὰ ἤτανε αὐτὴ ποὺ σήκωνε τώρα πάνω ἀπὸ τὸ χόρτο τὸ μισό της σῶμα καὶ κύτταζε μὲ μιὰ ματιὰ διαπεραστική. Τὰ μάτια της γυάλιζαν σὰν τὰ διαμάντια καὶ καθὼς ἐσάλευε στὸν ἥλιο, ἦταν φοβερή. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἦταν φοβερώτερο, ἤτανε τὸ σφύριγμά της, ποὺ ἔβγαινε ἀπὸ τὸ στόμα της μαζὶ μὲ τῆν διχαλωτὴ γλῶσσα της, καὶ καθὼς τὴν ἄκουγαν τὰ ζῶα, ἐπάγωνε τὸ αἷμα τους σὰν νἄταν ἡ φωνὴ τοῦ θανάτου.

Ὅλα τὰ ζῶα ξέρουν πῶς τὸ δάγκωμα τῆς ὀχιᾶς εἶναι θανατηφόρο καὶ ἀγιάτρευτο.

Ἡ καϋμένη ἡ βερβερίτσα ἦταν ἀξιολύπητη. Ἂν τὴν ἔβλεπες, θὰ σοῦ ράγιζε ἡ καρδιά. Ἤθελε βέβαια νὰ φύγῃ, μὰ τὸ σφύριγμα τοῦ φειδιοῦ καὶ τὸ σάλεμά του τὴν ἐμαγνήτιζε καὶ τῆς παρέλυε κάθε θέλησι καὶ κάθε σκέψι.

—"Ω... τί θὰ γίνω τώρα... φιθύριζε. Καὶ θυμόταν τὰ κλαδιά, ποὺ σιγοκουνοῦσαν στὴν κορφὴ τοῦ δέντρου. Μὲ τὶ χαρὰ θὰ σκαρφάλωνε ὥς κεῖ πάνω καὶ πῶς θὰ πηδοῦσε, ἂν τήνε γλύτωνε!

Σ' αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ ἡ ματιὰ τῆς Λῆς ἔπεσε στὸ Χασάν κι' ὅσο κι' ἂν ἡ τρομάρα της ἦταν ἀπερίγραφτη ξαφνιάστηκε. Ὁ Ντελῆς στεκόταν ἥσυχος καὶ κοιτοῦσε χαμογελώντας τὴν Ἀλά. Μήπως δὲν ἤξερε τὶ πρᾶμα ἦταν ἡ ὀχιά; Διαφορετικὰ θᾶταν ἀδύνατο νὰ μένῃ ἔτσι ἀτάραχος. Μὰ πρὶν προφτάσῃ νὰ τὰ καλοσκεφτῇ ὅλα τοῦτα, εἶδε τὸ Χασὰν νὰ ὁρμάῃ γραμμὴ ἀπάνω στὸ φεῖδι μὲ μιὰ γρηγοράδα ἀπίστευτη γιὰ σκαντζόχοιρο.

—Χασάν, τοῦ φώναξε, εἶσαι χαμένος!

Τότες ὅμως συνέβηκε κάτι ἀπίστευτο. Ἡ ὀχιὰ μὲ μιᾶς κουλουριάστηκε ἕνα κουβάρι, καὶ τὸ κεφάλι της μόλις ὑψωνότανε πάνω ἀπὸ τὸ σῶμα της. Ἄνοιγε τὸ στόμα της μπαινοβγάζοντας τὴ γλῶσσα της σὰν ἀστραπὴ γρήγορα, ἐνῷ τὰ μάτια της πετοῦσανε σπίθες ἀπὸ τὴ λύσσα της. Καὶ σφύριζε μὲ τόση δύναμι καὶ μανία, ποὺ τὸ σφύριγμά της ἀκούοταν ὥς τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ δάσους. Τόσο φριχτὸ ἤτανε τὸ σφύριγμα τοῦτο, ποὺ ὅλα τὰ ζῶα, ποὺ τὸ ἄκουαν, ἔφευγαν καταφοβισμένα. Καὶ μόνο ὁ Ντελῆς, ὁ τόσος δὰ σκαντζόχοιρος, ἀδιαφοροῦσε θαρρεῖς μπρὸς στὶς φοβέρες της, σὰν νὰ ἐπρόκειτο γιὰ τὸ τραγοῦδι κανενὸς κότσυφα. Μονάχα ποὺ δὲ χαμογελοῦσε πιά. Στὰ μάτια του διάβαζε κανεὶς τὴν ἀποφασιστικότητα καὶ τὴ σοβαρότητα, ποὺ δίνει ἡ πεποίθησι.

—"Α! σὲ κρατῶ ἐπὶ τέλους, Ἀλά, εἶπε ἀργὰ μὲ φωνὴ σιγανὴ καὶ βαθειά. Δὲν πίστευες νὰ μὲ βρῆς μπροστά σου, ἔ; Τώρα δὲν ἔχει. Θὰ παλαίψουμε, γιατί, ἂν κάνῃς πῶς φεύγεις, ὁ θάνατός σου εἶναι σίγουρος!

Τὸ σφύριγμα ξανακούστηκε, καθαρὸ καὶ ἄγριο. Ὄχι, ἡ Ἀλά δὲ στοχαζότανε νὰ φύγῃ. Ἤθελε μόνο νὰ ξεγελάσῃ τὸ Χασάν, πῶς τάχα τόνε φοβήθηκε. Γι' αὐτὸ μαζεύτηκε πιὸ πολύ. Ὁ Ντελῆς ὅμως δὲ γελιόταν ἔτσι εὔκολα. Κι' ἀλήθεια μόλις ἔκαμε ἡ ὀχιὰ τὸ κίνημα τοῦτο τῆς δειλίας, μ' ἕνα ξαφνικὸ τίναγμα καὶ μὲ τὸ στόμα ὀρθάνοιχτο ἔφερνε τὰ τρομερά της φαρμακωμένα δόντια ἴσια στὸ μεσόφρυδο τοῦ Ντελῆ.

(Τὸ τέλος στὸ προσεχές)

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΘΡΥΛΟΥΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΑΣ ΜΑΣ

Ὁ θάνατος τοῦ Γίγαντα

ΘΑΝΟΥ ΔΟΓΑΝΗ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ὁ Μῆτρο - Μπούκας ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ εἶχε ἀναστήσει τὴν «Ἰλιάδα» μπροστά μας. Ὅπως ἐλύγιζε πρὸς τὰ πίσω τὸ κορμί, βαστώντας τὴ χειροβομβίδα, γιὰ νὰ παίρνῃ φόρα καὶ νὰ τὴν τινάξῃ ὅσο μποροῦσε πιὸ μακρυά, ἐμοιαζε τοὺς Ὁμηρικοὺς ἡμίθεους, ὅταν κι' ἐκεῖνοι γιὰ νὰ ρίχνουν τὸ ἀκόντιο λύγιζαν πρὸς τὰ πίσω τὸ κρουστοδεμένο κορμί τους. Τὸ πρῶτο κασσόνι τῶν χειροβομβίδων του ἐτελείωσε.

— Ἀρκεῖ, τοῦ εἶπε ὁ λοχαγός. Ἄφησε τὶς ἄλλες, γιατὶ θὰ σοῦ ξαναχρειαστοῦν.

Ὁ Μπούκας τότε ἔρριξε καὶ τὴν ἀδειανὴ κάσσα κι' ἀμέσως, κατὰ τὸ συνήθειό του, ἄρχισε νὰ ρίχνῃ πέτρες, ἢ νὰ ξερριζώνῃ ἄλλες τεράστιες ἀπ' ὁλόγυρα καὶ νὰ τὶς κατρακυλᾶ πρὸς τὴν κατηφοριὰ καὶ κατὰ τὸ μέρος ἀπ' ὅπου ἀνέβαιναν πρὶν οἱ πιὸ δυνατοὶ ἀλαλαγμοί. Ἡ πρώτη φόρα τῶν Τούρκων κόπηκε. Σταμάτησε κι' ὁ βομβαρδισμὸς κι' οἱ ἀλαλαγμοὶ πιὰ δὲν ἀκοῦονται. Μόνο τὰ βογγητὰ καὶ τὰ μουγκρίσματα κάποιων βαρειὰ πληγομένων, περνῶντας τὴν καταχνιά, στομώνουνται καὶ θαρρεῖς ἀγωνιοῦν νὰ φτάσουν ὥς ἐμᾶς. Μετὰ μισὴ ὥρα ὅμως ἔκαναν δεύτερη ἐπίθεσι στὸ μεσαῖο φυλάκιο, ποὺ τὴν βοηθοῦσαν διπλᾶ κανόνια ἀπὸ πρίν, μὰ κι' αὐτὴ τὴν ἐσταμάτησαν οἱ λίγοι γενναῖοι τοῦ λόφου.

Πέντε φορές, πάντα καὶ πιὸ λυσσασμένοι, χύθηκαν πρὸς τὸ μεσιανὸ φυλάκιο ὥς τὸ βράδυ, μὰ καὶ τὶς πέντε τσακίστηκαν.

Μὲ τὰ νυχτώματα ἡ καταχνιὰ σηκώθη σιγὰ - σιγά. Οἱ Τοῦρκοι τώρα ἀποτραβιοῦνται ἀπὸ τὸ μεσιανὸ φυλάκιο πρὸς τὸ ἄκρο ἀριστερὸ φυλάκιο τοῦ λόχου, μέσα ἀπὸ μιὰ βαθειὰ ρεματιά, ὅπως μᾶς πληροφόρησε μιὰ μικρὴ περίπολος ποὺ εἴχαμε βγάλει. Τὸ ἄκρο ἀριστερὸ φυλάκιο δὲν εἶχε χτυπηθῆ ὥς αὐτὴ τὴν ὥρα. Μὰ τώρα χτυπήθηκε κι' αὐτό. Καὶ χτυπήθηκε πολὺ ἄγρια. Ἐκεῖ ἦταν ὁ ἐπιλοχίας μὲ ἑφτὰ - ὀχτὼ στρατιῶτες. Ἂν οἱ Τοῦρκοι, τριανταπλάσιοι ἀπ' ὅλους ἐμᾶς, κατώρθωναν μὲ μιὰ ἔφοδο νὰ τοὺς ἁρπάξουν, ἤμαστε χαμένοι. Τὸ μεσιανὸ φυλάκιο θὰ βρίσκονταν κυκλωμένο. Καὶ ὄχι μόνο αὐτό. Ἀπὸ κεῖ θὰ μποροῦσαν νὰ χτυπήσουν τὴν ἕδρα τοῦ συντάγματος καὶ τὴ λίγη ἐφεδρεία ποὺ ἦταν ἐκεῖ συγκεντρωμένη γιὰ ν' ἀντεπιταθῆ στὴν πιὸ κρίσιμη στιγμή. Ξαφνικά, πρὸς τὸ φυλάκιο αὐτὸ ἀκούστηκαν θριαμβικοὶ ἀλαλαγμοὶ τῶν Τούρκων. Ὁ λοχαγὸς ἔτρεξε κατὰ κεῖθε ἀλλόφρενος. Τὸν ἀκολούθησαν καὶ τρεῖς - τέσσερες στρατιῶτες. Μαζὶ ἦταν κι' ὁ Μῆτρο - Μπούκας. Ὅταν ἔφτασαν, μονάχα ὁ ὁπλοπολυβολητὴς κι' ὁ προμηθευτής του βαστοῦσαν. Οἱ ἄλλοι εἶχαν σαλατιασθῆ ὁλόγυρα, σκοτωμένοι ἢ πληγωμένοι. Μπροστά, σὲ ἀπόστασι 30 - 40 μέτρα, πλῆθος οἱ Τοῦρκοι οὐρλιαζαν, ρίχνοντας κατὰ πάνου τους χειροβομβίδες καὶ θερίζοντας μ' ἕνα πολυβόλο ποὺ εἶχαν φέρει ὥς ἐκεῖ. Μὲ τὴ διαταγὴ τοῦ λοχαγοῦ, ὁ Μῆτρο - Μπούκας ἄρχισε νὰ τινάζῃ σὰν ἀφηνιασμένος βροχὴ τὶς χειροβομβίδες. Παίρνοντας θάρρος καὶ οἱ ἄλλοι τὸν μιμήθηκαν. Ἕνα λυσσασμένο πάλαιμα ἀκολούθησε, ποὺ κράτησε δέκα λεπτά. Οἱ Τοῦρκοι ἄρχισαν ν' ἀποτραβιοῦνται κι' ἀμέσως ὁ λοχαγὸς μὲ τοὺς τρεῖς - τέσσερες καὶ τὸν Μπούκα, ποὺ τὸν εἶχαν ἀκολουθήσει, τοὺς πῆραν κατὰ πόδι. Ὁ Μπούκας, τρέχοντας μπροστὰ μ' ἄγριους ἀλαλαγμούς, ἔφτασε στὸ χεῖλος τῆς χαράδρας, ὅπου συμμαζεύονταν οἱ Τοῦρκοι γιὰ νὰ ὁρμοῦν κατόπι πρὸς τὸ φυλάκιο. Εἶχε μαζί του τὸ τρομηλὸν καὶ χειροβομβίδες κι' ἔρριχνε πιὰ στὸ σωρὸ μέσα στὴ χαράδρα. Σὰν ἐδιώξαν πιὰ κάθε κίνδυνο ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ φυλάκιο, ὁ λοχαγός, ἀφήνοντας ἐκεῖ τὸν Μπούκα μὲ τοὺς τρεῖς - τέσσερες, ξαναγύρισε στὸ μεσιανὸ φυλάκιο. Ἡσυχία ἔχει ἁπλωθῆ πιὰ παντοῦ. Στιγή.

Τὰ μίση ἀπὸ τὸ ἕνα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος βράζουν βουβά. Ὁ ὕπνος ἔρχεται προδότης νὰ σύρῃ ἀπαλὰ τὰ δάχτυλά του στὰ βαρειὰ ματόφυλλα, μὰ ὅλοι τὸν διώχνουν. Ξαφνικά, κατὰ τὶς δυόμισι μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ἄλλο ἐχθρικὸ κῦμα, πιὸ μανιασμένο, ξεσπᾷ στὸ ἀριστερὸ φυλάκιο. Οἱ Τοῦρκοι, πεισματωμένοι, ντροπιασμένοι ποὺ δὲν κατώρθωσαν τόσο πλῆθος αὐτοὶ ν' ἁρπάξουν μιὰ χούφτα ἀνθρώπους ποὺ ὑπέρασπιζε τοῦτα τὰ βουνά, δὲν ἡσυχάζουν. Ἀκούονται οἱ βλαστήμιες καὶ οἱ φοβέρες τῶν ἀξιωματικῶν τους, πῶς ὅποιος γυρίσῃ κατὰ πίσω θὰ πιστολίζεται ἀμέσως. Ὁ γίγαντας τῶν παρθένων δρυμῶν τῆς Ρούμελης μὲ τοὺς λίγους συντρόφους του σκορποῦσε τὸ θάνατο καὶ βαστοῦσε γερὰ τὸ φυλάκιο. Σὲ λίγο θὰ φτάσῃ κι' ὁ συνταγματάρχης ἐκεῖ μὲ τὸν ἐφεδρικὸ λόχο, νὰ κάνῃ τὴν ἀντεπίθεσι. Νοιώθουν τὴ δυνατὴ πνοή του παραπίσω κι' αὐτὸ διπλᾶ τοὺς ἀτσαλώνει τὶς καρδιές. Ὁ φοβερὸς ἀλαλαγμὸς τοῦ Μῆτρο - Μπούκα ἀντιβουΐζει κυρίαρχος στὰ τραχειὰ φαράγγια καὶ στὰ βράχια ὁλόγυρα. Μὰ εἶναι πολλοί, πάρα πολλοὶ οἱ ἐχθροί, καὶ σὲ λίγο ὅλοι οἱ σύντροφοί του εἶχαν σκοτωθῆ καὶ λαβωθῆ. Ὡς εἴκοσι Τοῦρκοι ἔχουν κατορθώσει νὰ πλησιάσουν, ἔρποντας σ' ἀπόστασι ποὺ μὲ τέσσερες - πέντε σάλτους θἄχουν καβαλλικέψει πιὰ τὸ φυλάκιο. Ὁ Μπούκας βαστᾷ τώρα τὸ ὁπλοπολυβόλο τοῦ σκοτωμένου ὁπλοπολυβολητῆ. Ὁ ἐπιλοχίας, βαρειὰ πληγωμένος, εἶναι βοηθός του. Παίρνει μιὰ σκόπευσι — ἦταν ἀστροφεγγιὰ καὶ φώταγε κάπως — στὸ σημεῖο ποὺ ἔχουν οἱ εἴκοσι Τοῦρκοι σταματήσει μπροῦμυτα, ἕτοιμοι νὰ τιναχθοῦν. "Ἐχει βάλει ἕναν ὁλόκληρο γεμιστῆρα, νὰ τὸν ἀδειάσῃ κατὰ πάνου τους μόλις ὁρμήσουν. Πίσω ἀκοῦονται ἀλαλαγμοὶ πλῆθος, ποὺ ὅλο καὶ πλησιάζουν. Μὰ ὁ Μπούκας περιμένει ἀτράντακτος. Μιὰ σφαῖρα τὸν βρῆκε στὸ κούτελο κι' ἀπόμεινε νεκρός, σὰν νὰ τὸν χτύπησε κεραυνός. Μὰ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔγινε κάτι σὰν θαῦμα, ὅπως μᾶς ἔλεγε τὴν ἄλλη μέρα ὁ ἐπιλοχίας: Μὲ τὴν ξαφνικὴ σύσπασι τοῦ θανάτου, τὸ δάχτυλό του πίεσε τὴ σκαντάλη, κι' ὁ γεμιστῆρας τοῦ ὁπλοπολυβόλου ἄδειασε ὅλος ἀπάνου στοὺς πρώτους ποδχαν πλησιάσει καὶ τινάχτηκαν τώρα ν' ἁρπάξουν τὸ φυλάκιο.

Ὁ Μῆτρο - Μπούκας καὶ νεκρὸς ἀκόμα σκορποῦσε τὸ θάνατο.

Ἡ κατάστασι σώθηκε, γιατὶ ἀμέσως ἔφτασε ὁ συνταγματάρχης μὲ τὸν ἐφεδρικὸ λόχο κι' ἔκανε τὴν ἀντεπίθεσι. . .

Η ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΕΩΝ

Κατὰ τὸν δόκτορα Στόους, γεωλόγον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Οὐάσιγκτων, ἡ περίοδος τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ὀρέων δὲν ὑπερβαίνει τὰ 100 ἑκατομμύρια ἔτη, ἤρχισε δὲ ἡ περίοδος αὐτὴ πρὸ 90 ἑκατομμυρίων ἐτῶν.

"Αν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι πολλὰ τῶν σημερινῶν ζώων ὑπῆρχον πρὸ 200 τοὐλάχιστον ἑκατομμυρίων ἐτῶν — ὅπως τὰ ἔντομα καὶ τὰ κήτη — ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ κατακλυσμοὶ καὶ αἱ μεταβολαὶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Γῆς, αἱ προκαλέσασαι τὸν σχηματισμὸν τῶν ὀρέων εἶναι νεώτεραι τῆς ἐμφανίσεως καὶ τῶν ἀνωτέρων ἀκόμη ζώων ἐπὶ τῆς Γῆς.

ΝΑΥΠΗΓΗΣΙΣ ΝΕΟΥ ΚΟΛΟΣΣΟΥ

Εἰς τὰ ναυπηγεῖα τοῦ Κλάϋντμπανκ καθειλκύσθη τὸ ἀγγλικὸν ὑπερωκεάνειον «Βασίλισσα Ἐλισσάβετ».

Εἰς τὰ φύλλα δημοσιεύεται ὅτι ἔχει ἐκτόπισμα 85.000 τόννων ἔναντι 81.235 τῆς «Βασιλίσσης Μαίρης» καὶ μῆκος 1030 ποδῶν, δηλαδὴ 20 πόδας μεγαλύτερον τῆς «Βασιλίσσης Μαίρης».

Θὰ δύναται νὰ χωρέσῃ 2.000 ἐπιβάτας, τὸ δὲ πλήρωμα της θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ 1.000 ἄνδρας.

Κάθε ἕλιξ τοῦ κολοσσιαίου σκάφους θὰ ἔχῃ βάρος 32 τόννων, τὸ δὲ πηδάλιον 120 τόννων.

Ὁ θαλάσσιος αὐτὸς κολοσσός, ὁ ὁποῖος — σημειωτέον — θὰ ἔχῃ 32 σωσιβίους λέμβους, θὰ εἶναι καθ' ὅλα ἕτοιμος τὸ 1940.

ΤΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΗΣ «ΝΕΟΛΑΙΑΣ»

Τὸ Χρυσάφι τοῦ Ἥλιου

ΟΙ ΑΤΤΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ. ΤΑ ΦΑΛΗΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΘΕΛΓΗΤΡΑ ΤΟΥΣ

«Χρυσάφι στὸν οὐρανό, χρυσάφι στὴν καρδιά», λένε οἱ ἀγρότες Γερμανοί. "Οταν ὁ ἥλιος σηκώνεται κίτρινος καὶ χρυσὸς ἀπὸ τὸ βουνό, κόκκινος ἀκόμα σὰν μάγουλο ντροπαλῆς παρθένας, δὲν ξεχύνει τὴν ὁμορφιὰ καὶ γλύκα του μόνο στὴ φύσι, παρὰ στὴν ἀνθρώπινη καρδιά.

Κι οἱ Γερμανοὶ ἔχουν διπλᾶ δίκηο νὰ εἶναι ἡλιολάτρες καὶ ν' ἀνοίγουν τὴν καρδιά τους σὲ κάθε ἀχτῖνα του. Πόσες φορὲς τὸ χρόνο ξεπροβάλλει μέσα ἀπ' τὰ βουνὰ τους τὸ ζωογόνο αὐτὸ ἀστέρι μὲ καθαρὸ πρόσωπο; Πόσες φορὲς στέλνει τὶς χρυσές του σαΐτες στὴ φύσι καὶ στὴν καρδιά; Στὰ δάχτυλα μπορεῖ κανεὶς νὰ μετρήσῃ τὶς μέρες ποὺ χύνεται τὸ πρωινὸ πάνω ἀπὸ τὰ μεγαλόπρεπα βουνὰ καὶ τὰ ταπεινὰ σπιτάκια τῶν κοιλάδων. Ἡ ὁμίχλη! Ἡ ὁμίχλη! Αὐτὸς ὁ γκρίζος πέπλος, ποὺ σφίγγει μὲ χίλια δυὸ τυλίγματα τὸν βασιλιὰ τῆς μέρας γιὰ νὰ τὸν κρατῇ αἰχμάλωτο ἀπὸ κάθε μάτι, σὰν του μόνο στὴ φύσι, παρὰ καὶ στὴν ἀνθρώπινη καρδιά.

Δὲν εἶναι οὐτοπία ὅταν πῇ κανεὶς πὼς ὁ ἥλιος παίζει μεγάλο ρόλο στὸν πολιτισμὸ τῶν λαῶν. Θὰ μποροῦσε ἀρά γε νὰ ξεπηδήσῃ ἕνας πολιτισμὸς τῆς Μάγια τῶν Κινέζων καὶ τῶν Γιαπωνέζων, θὰ ἀνάβλυζε ἕνας αἰγυπτιακὸς τῶν Φαραὼ μὲ τὶς φωτόλουστες πυραμίδες, ἕνας τῆς βασίλισσας τοῦ Σαβᾶ, θὰ βλάσταινε τὸ θαῦμα τῶν θαυμάτων καὶ τῶν αἰώνων, ὁ Παρθενών, ποὺ καὶ σήμερα ἀκόμα κάθε ἐρειπωμένη του στήλη ἀνεβαίνει σὰν ζωτικὸ λουλοῦδι πρὸς τὸ φῶς, ἂν δὲν εἶχανε πάνωθέ τους τὸν ἥλιο τὸν μαλαματένιο; Συγκρίνοντας τὸν βόρειο μὲ τὸν πολιτισμὸ τῆς Ἀνατολῆς, θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ κάνῃ τὴν ἀντιδιαστολή. Τὸν πρῶτο μποροῦσε νὰ τὸν ὀνομάσῃ πολιτισμὸ τῆς ὁμίχλης — θαμπό, μυστικόπαθο, βαρύ, στερεό. Τὸν δεύτερο, πολιτισμὸ τοῦ ἡλιου — γεμάτο διαφάνεια, φανερό, παιχνιδιάρικο, λιγερό.

"Οταν ὁ ἥρωας τοῦ "Ιψεν στοὺς «Βρυκόλακάς» του φωνάζῃ «Ὁ ἥλιος! Ὁ ἥλιος!» ἀντικρύζοντας τὸ χρυσὸ ἀστέρι, ποὺ ἀνατέλλει, δίνει τὴ λύσι ὅλων τῶν ψυχικῶν προβλημάτων, ὅλων τῶν κόμβων, ποὺ ἔχουν δέσει τὸ ἔργο. Συμβολισμός: Τὸ χρυσὸ φῶς τοῦ ἡλιου διαλύει τοὺς βρυκόλακες τοῦ ψυχικοῦ κόσμου, φέρνει τὴ χαλάρωσι, τὴν ἡσυχία.

* * *

Περπατῶ σὰ μαγεμένη στὴν ἀκρογιαλιὰ τοῦ Νέου Φαλήρου. Ὁ Σαρωνικὸς ἁπλώνεται σὰν ἀτλάζι γαλανὸ φρεσκοσιδερωμένο ἀπ' τὰ πελώρια ἀσημένια σίδερα κάποιας Νεράϊδας — κι ὄχι μιᾶς παρὰ ἑνὸς χοροῦ ἀπὸ Νεράϊδες. Ἡ πλατειὰ θάλασσα μὲ τὰ γαλανά της μεταξωτὰ σεντόνια περιμένει τὸ βασιλιὰ νὰ ξαπλωθῇ. Ὁ Ὑμηττὸς ροδίζει, γίνεται ὑπέροχος σὲ γραμμὴ καὶ χρῶμα, κουνιέται, ἀναδεύεται, ζωντανεύει. Ὁ ἥλιος περνᾶ πάνω ἀπὸ τὴν πλάτη του, ποὺ τὴ χαμηλώνει τρυφερὰ καὶ τὴ λυγίζει γιὰ νὰ περάσῃ ὁ βασιλιᾶς, προχωρώντας πρὸς τὴν ἁπλωσιὰ τοῦ Σαρωνικοῦ. Ἡ πορφύρα του ἡ χρυσοκόκκινη σέρνεται πέρα ὡς πέρα.

Τὸ χρυσάφι γεμίζει τὰ γύρω καὶ φτάνει ὡς τὴν ἀνθρώπινη καρδιά. Ἡ Καστέλλα κομψοτέχνημα, φωτισμένο ἀπὸ ἕναν πελώριο, ζωτικὸ προβολέα. Ἡ φθινοπωρινὴ ἄχνα, ποὺ σὰν ἀραχνοῦφαντη μεταξωτὴ γάζα τὴν καλύπτει, σέρνεται σιγά. Ὁ ἥλιος ἁπλώνει τὸ χέρι του καὶ κάνει τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ καλλιτεχνικοῦ ταμπλῶ.

Σὰν θαύματα ζωγραφίζονται πέρα οἱ ἀμφίβολες κοντοῦρες τοῦ νησιοῦ τῆς Ἀφαίας καὶ τοῦ Πόρου. Ποιὸ πινέλλο μποροῦσε νὰ πετάξῃ αὐτὲς τὶς πινελλιὲς στὸ ὑπέροχο ταμπλῶ, ποία σπάτουλα ζωγράφου εἶναι δυνατὸ ν' ἀναμίξῃ τὰ χρώματα αὐτὰ τὰ ἀσύλληπτα;

Καὶ μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀφάνταστη πρωϊνὴ ἁρμονία, μέσα στὴν λεπτοσύνθετη καὶ φίνα αὐτὴ ἀκουαρέλλα, ἕνα πελώριο πουλί, ποὺ ὠνειροπόλησε πρὶν ἀπὸ αἰῶνες καὶ χιλιετηρίδες ὁ συμπατριώτης μας "Ικαρος, κάνει τοὺς γύρους του πάνω ἀπὸ τὴ γαλήνια θάλασσα τοῦ Σαρωνικοῦ, γυαλίζει σὰν ἀπὸ φρέσκο πλυμένο ἀσήμι σὲ κάθε του στροφὴ καὶ μ' ἕνα ἐλαφρὸ βούϊσμα ποὺ κάνουν τὰ μεταλλικά του φτερὰ καὶ οἱ προπέλες — τρεῖς δυνατὲς ἀπὸ τὴν τελευταία λέξι τῆς ἀεροναυτικῆς τεχνικῆς — προσθαλασσώνεται ξεσχίζοντας γιὰ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας τὸ ἀτλάζι τοῦ Σαρωνικοῦ. Τὰ φτερά του ἰσοζυγιάζουν, οἱ προπέλες ἡσυχάζουν καὶ στὸ τέλος ἀκινητῶντας ἀφήνουν τὸ πελώριο πουλὶ νὰ λικνίζεται πάνω στὸ ὑγρὸ στοιχεῖο. Τρίβουν τὰ μάτια τους οἱ διεθνεῖς ξένοι, ποὺ ξεκινᾶνε ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου μὲ ἀφετηρία τους κάποιο βορεινὸ ἀεροδρόμιο. Ἀφήνουν πίσω τους τὸ κρύο καὶ τὰ χιόνια καὶ σὲ δέκα ὧρες βρίσκονται πάνω στὴ χλιαρὴ θάλασσα τοῦ Σαρωνικοῦ λουσμένοι μέσα στὸ χρυσάφι τοῦ ἡλιου τοῦ ἑλληνικοῦ. Σὲ μισὴ ὥρα τὸ σιδερένιο χελιδόνι ἁπλώνει τὰ φτερά του, σπαθίζει τὸν χινοπωριάτικο ἀγέρα τοῦ Φαλήρου, κάνει ναζιάρικους κύκλους πάνω ἀπὸ τὴν Καστέλλα καὶ τραβᾶει γιὰ τὴν Μπομπάϊ τῶν Ἰνδιῶν. Καλό του ταξίδι!

* * *

Δὲν εἶναι ὅμως μονάχα αὐτό. Παραπέρα ἕνα πελώριο καράβι, σὰν νὰ βγῆκε αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ τεχνίτη, μανουβράρει σοβαρὰ καὶ περήφανα. Οἱ δυνατές του ἄγκυρες τὸ προσηλώνουν στὴ φαληρικὴ θάλασσα καὶ σὲ λίγο ὁ διεθνὴς κόσμος τῶν ταξιδιωτῶν ξεχύνεται στὴν παραλία. Τὸ Νέο Φάληρο μὲ τὸ νόστιμο καὶ περιποιημένο του πάρκο δίνει πολὺ καλὰ τὴν πρώτη σύστασι τάξης καὶ νοικοκυροσύνης τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ τοῦ 1938. Μιὰ χαρά, ἕνα πανηγύρι ξεχύνεται στὴν ἀχτή!

Τὰ ταξί, καθαρά, ἀραδιασμένα, περιποιημένα, οἱ σωφὲρ μὲ τὸ ἀλαφρό, ἀνοιχτὸ ἐπανωφόρι, στὴ θέσι τους.

Ὁ Γερμανός, ποὺ περίμενα, μοῦ λέγει τρίβοντας τὰ μάτια του:

«Σὰν ἰδιωτικὲς λιμουζίνες μοιάζουν τὰ ταξὶ καὶ σὰν σωφὲρ γενικῶν διευθυντῶν οἱ ὁδηγοί των.»

"Ητανε ἡ πρώτη ἔκπληξι. Ἡ δεύτερη ἦτανε τὸ πάρκο, ποὺ ζωντανό, χλωρό, καταπράσινο, φροντισμένο, χαρίζει μιὰ πολιτισμένη ὄψι στὴν ἀποβάθρα αὐτὴ γιὰ τοὺς ξένους. Πολὺ σοφὴ ἡ σκέψι νὰ μὴν ἀποδιβάζωνται οἱ τουριστὲς στὸν Πειραιὰ παρὰ ἐδῶ στὴν καθαριότητα καὶ τὴν ὁμορφιά.

Καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς τῆς γερμανικῆς παρέας ἦτανε ἀληθινός, σὰν βαστοῦσε στὰ χέρια κάτω ἀπὸ τὸ χινοπωριάτικο χρυσὸ φῶς τοὺς τσολιάδες καὶ τὶς βλάχες, τὰ βάζα κατ' ἀπομίμησι ἀρχαίων καὶ τὰ διάφορα ἀναμνηστικά. Γοῦστα καὶ γοῦστα! Ὁ Γερμανὸς καθηγητὴς τῆς ἱστορίας ἀγοράζει μιὰ μικροσκοπικὴ βλαχοπούλα, σωστὸ καλλιτέχνημα, λαϊκὴ γνήσια τέχνη, ἐνῷ ὁ Ἀμερικανὸς ἔμπορος ἕνα πρόπλασμα τῆς Ἀκροπόλεως ἄτεχνο, μὲ διαστάσεις σφαλερές, κακὸ καὶ ψυχρό, ποὺ ρεζιλεύει κάθε γοῦστο. Αὐτὸς ὅμως ὁ παιδικὸς Ἀμερικανὸς φαντάζεται πὼς ἔκανε μιὰ κατάκτησι μὲ ἕνα τέταρτο τοῦ δολλαρίου.

Κάποιος Ὁλλανδὸς πλησιάζει τὸν στραγαλᾶ μὲ τὸ γαλάζιο του κινητὸ γυαλένιο μαγαζάκι. Γαλήνιος γεροντᾶκος σὰν τὸν γαλήνιο Σαρωνικό. Ἀσπροντυμένος, καθαρός. Θεέ μου, πῶς ἀλλάζουν ὅλα τὰ πράγματα κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανό, ὅταν ὑπάρχῃ ἕνα χέρι δυνατὸ καὶ μιὰ πειθαρχημένη θέλησι. Ποῦ καὶ πῶς χάθηκαν ἀπὸ τὰ μάτια τῶν περιηγητῶν τὰ κουρέλια καὶ ἡ βρωμιὰ καὶ πῶς ἐξαφανίστηκαν ἀπὸ τ' αὐτιά τους οἱ βωμόλοχες κραυγές; Τὸ πνεῦμα τῆς 4ης Αὐγούστου τὰ σάρωσε ὅλα σὰν ζωογόνο ἀγέρι τὰ μολύσματα!

Ὁ Ὁλλανδός, μαθημένος κι' αὐτὸς ἀπὸ τὴν πατρίδα του μὲ τοὺς σπόρους τοῦ ἡλιοτροπίου, ξεφλουδίζει σὰν μαϊμουδάκι τοὺς πασατέμπους, γελῶντας γιὰ τδνομά τους καὶ φτύνοντας σὲ τόξα τὰ φλούδια τους στὸν ἀγέρα. Φαντάζομαι πὼς στὰ νιάτα του ἔκανε μοῦτσος στὰ μουράγια τοῦ Ρόττερνταμ.

Τὰ αὐτοκίνητα, σειρὰ καὶ σὰν παράταξι, φέρνουν τοὺς ἐνθουσιασμένους ξένους πρὸς τὸ ἰοστεφὲς ἄστυ. Τὸ

ζήσιμο τῆς λιολουσμένης, τῆς χρυσῆς αὐτῆς μέρας τῆς φαληριώτικης, θὰ τοὺς χαραχτῇ στὴν ψυχὴ ἀλησμόνητο καὶ θὰ τὸ δεηγοῦνται στὰ παιδιὰ τῶν παιδιῶν τους σὰν παραμύθι σ' ἕνα χειμωνιάτικο χιονισμένο κι' ὁμιχλῶδικο ἀπόγευμα.

* * *

Προχωρῶ. Κοντὰ σ' αὐτὰ τὰ μεγαλόπρεπα καὶ τρανά, ποὺ μᾶς φέρνουν τὸν πολιτισμὸ ξένων λαῶν καὶ τὴν πνοὴ μακρυνῶν χωρῶν, παίρνοντας μαζί τους τὸν δικόν μας μιὰ εἰκόνα τοῦ «τραγουδιοῦ τοῦ Βόλγα». "Εγια μόλα, ἔγια λέσα βρὲ παιδιά. "Αν δὲν ἤτανε τὸ χρυσάφι τοῦ ἥλιου καὶ ἡ γαλανὴ διαύγεια τῆς μέρας ποὺ προχωρεῖ βιαστική, θὰ νόμιζα πὼς σὲ λίγο θἄκουγα τὴ μονότονη φωνὴ τῆς βαρειᾶς δουλειᾶς στὶς σαλοῦπες τοῦ Βόλγα. Μὰ ἐδῶ εἶναι ἡ τράτα τοῦ Φαλήρου, ἡ γραφική, ἡ πρωτόγονη, ἡ εἰδυλλιακή. "Ω, ἂν τὴ στερούμαστε σ' αὐτὸ τὸ χινοπωριάτικο πρωϊνὸ τοῦ Φαλήρου, θὰ ἤτανε ἀσυμπλήρωτη ἡ εἰκόνα ποὺ ἀποτελεῖ τὸν μιχτὸ πολιτισμὸ τοῦ Φαλήρου, τὸν πρωτόγονο καὶ τὸν ἐξελιγμένο. Φάληρο χωρὶς τράτα εἶναι κάτι, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ σκεφτῇ ὁ ἀθηναϊκὸς νοῦς. Τὰ γκρὶ - γκρὶ δὲν θὰ μποροῦσαν ποτὲ νὰ τὴν ἀντικαταστήσουν. Ἡ βάρκα μὲ τὰ πλήθια κουπιὰ της ἡσυχάζει, οἱ τραταραῖοι μὲ τὰ παντελόνια ἀνεβασμένα τραβᾶνε. Ὁ πρῶτος γίνεται τελευταῖος καὶ ὁ τελευταῖος πρῶτος. Μιὰ ἐπαναληπτικὴ ἁρμονία στὸ τραγοῦδι τῆς δουλειᾶς. Κλίνουν πρὸς τὰ πίσω, σέρνουν τὸ σκοινί. Τραβοῦνε γιὰ τὸ ψωμὶ τῶν παιδιῶν τους μέσα στὸ ἡλιόφωτο μὲ τὴν ἔγνοια στὸ μυαλὸ καὶ τὴν ἐλπίδα στὴν καρδιὰ γιὰ μιὰ πλούσια ψαριά. Δὲν μποροῦν νὰ ξέρουν, πὼς αὐτοὶ οἱ μπαλωμένοι, οἱ θαλασσοδαρμένοι, ποὺ στάζουν ἀλυσσάχνη καὶ ἁρμύρα, ἀποτελοῦν τὰ μοντέλα σ' ἕνα θαυμάσιο θαλασσινὸ εἰδύλλιο τοῦ Ρόττμαν ἢ τοῦ "Αἰβαζόφσκι.

Τραβοῦν καὶ μουρμουρίζουν ἕνα σκοπό, μὰ δὲν εἶναι ὁ βαρὺς σκοπὸς τοῦ «τραγουδιοῦ τοῦ Βόλγα», εἶναι οἱ ἐλαφρὲς καὶ πεταχτὲς νότες μιᾶς καρδιᾶς ἡλιολουσμένης ποὺ ξεχύνονται στὴν καθαρὴ ἀτμόσφαιρα.

«Τὸ γελεκάκι, ποὺ φορεῖς...» Καὶ τραβοῦνε, ὅλο τραβοῦνε. "Οπως τὴν τράτα, ἔτσι τραβοῦνε καὶ τὴ δόσκολη ζωὴ ἀπὸ τὰ μαλλιά. Τὴ ζοῦνε χειμῶνα καλοκαίρι, κάνοντας τὰ σπαρταριστὰ ψαράκια, τὶς ἀσημένιες ψρύσες καὶ τὰ ρουμπινιὰ μπαρμπουνάκια ψωμὶ τῶν παιδιῶν τους. Πρωτόγονη ἐργασία, πρωτόγονη συνεταιρική — ὁ καθένας δουλεύει μὲ μερτικό — πρωτόγονος, μὰ βαθὺς πολιτισμός. Φαντάζομαι πὼς καὶ οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῆς θείας Ἑλλάδος ἤτανε ψαράδες. Δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ ἀλλιῶς. Γ' ἀκρογιάλια τῆς τοὺς καλοῦσαν. Ψαράδες, ἔπειτα κουρσάροι καὶ κυνηγοί. Δαρδανοὶ καὶ Πελασγοὶ κι' ἀκόμα πρίν...πολὺ πρίν. Ψαράδες! Μ' ἀρέσει τὸ ἰσνάφι αὐτό. "Εστω κι' ἂν κάποτε κάποιοι ψαράδες τοῦ Φαλήρου μοῦ πώλησαν ἕνα μπαγιάτικο κέφαλο γιὰ θεόφρεσκο. "Ενας μάγκας μὲ τὸ σακκίδιο στὸν ὦμο καὶ τὸν πεζόβολο στὰ χέρια. Οἱ γραφικές του κινήσεις μὲ τραβοῦν. Στὴν πινακοθήκη τοῦ Μονάχου εἶδα ἕνα ἔργο: «Ὁ πεζόβολος», "Ελληνος ζωγράφου. Τότε τὸ νοστάλγησα. Τώρα τὸ ζῶ καὶ τὸ νοιώθω.

Ὁ ψαρᾶς μοῦ πουλᾶ ἕνα κέφαλο, ποὺ τὸν φέρνω μὲ χαρὰ σπίτι. Σαράντα δραχμές. Φρέσκο, λέγω, ἀπὸ τὴ θάλασσα, ἂς τοῦ γίνουν χαλάλι! Μὰ στὸ σπίτι ἀπεδείχθη πὼς δὲν ἤτανε τῆς θάλασσας τοῦ Φαλήρου, παρὰ βαστοῦσε ἴσως ἀπὸ τὴ Χαλκίδα καὶ παρέμενε γιὰ μέρες μὲ παγωμένες κομπρέσσες, γιὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἀποσύνθεσι. Τὸν ἀγόρασε ὁ Ἰδιος στὸν Πειραιὰ γιὰ νὰ τὸν ψαρέψῃ καὶ...νὰ τὸν πουλήσῃ στὴ φαληρικὴ ἀχτή. Ποιὸν ἄλλον κουτὸν ἀγοραστὴ θἄβρισκε σὰν καὶ μένα; Τοῦ χαίρομαι ὡς τὰ σήμερα τὴν ἐξυπνάδα. Εἶναι γνήσιος ἀπόγονος τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν σοφιστῶν. Ἡ ζωὴ ἀπαιτεῖ τὰ δικαιώματά της. Ὁ σκοπὸς ἁγιάζει τὰ μέσα, πρὸ πάντων ὅταν τὰ μέσα αὐτὰ εἶναι σχεδὸν ἄβλαβα καὶ τόσον ἐξυπνα.

* * *

Γιατὶ νὰ κατηγορήσω αὐτὸν τὸν φτωχὸ ψαρᾶ καὶ ν' ἀρχίσω τὶς ἠθικολογίες σὰν ἐγγλέζα γκουβερνάντα, ὅταν προχωρῶ τ' ἀπόγεμμα πρὸς τὸ ἱπποδρόμιο ποὺ δὲν ἔχει κανένα ἄλλο σκοπό, παρὰ τὸν αἰσχροκερδῆ πλουτισμὸ μερικῶν πονηρῶν καὶ δὲν μπορεῖ ν' ἀγιάζῃ κανένα μέσο ἀφοῦ ἐπιδιώκει τὴν ἀθλιότητα τοῦ φτωχοῦ κοσμάκη, ποὺ δὲν ἔχει τὴ δύναμι ν' ἀποσπασθῇ ἀπὸ τὸ δίχτυ τῆς ἀράχνης πλάνας ἐλπίδας γιὰ κέρδη, ὅπως δὲν μπορεῖ νὰ ἀποσπαστῇ καὶ ὁ μορφινομανὴς ἀπὸ τὸ δηλητήριό του;

Πόσοι φτωχοὶ ἐργάτες δὲν ἔδωσαν μὲ τὰ χέρια τους τὸ ψωμὶ τῶν παιδιῶν τους στὸν ἀχόρταγο αὐτὸν καταποντῆρα, ποὺ μοιάζει μὲ τὸ καζίνο καὶ τὴ ρουλέτα τοῦ Μονακό, πόσοι ὀπάλληλοι δὲν ξεχάστηκαν καὶ τὸ πρωῖ βρέθηκαν στὸ δρόμο ἀτιμασμένοι! Γεροντάκια, γυναικοῦλες, κορίτσια, παιδιὰ πυρέσσουν, βοεῖζουν, φωνάζουν καὶ ἐξάπτονται, δαιμονίζονται καὶ καταλαμβάνονται ἀπὸ τὸν ἀμὸκ τῆς δίψας τοῦ εὔκολου κέρδους! Σ' ἄλλες εὐρωπαϊκὲς πόλεις τὰ ἱπποδρόμια καταστρέφουν κυρίως τοὺς ἑκατομμυριοῦχους, ἐδῶ σπρώχνουν στὴν ἀθλιότητα μιὰ μερίδα τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Γιατί ἄρα γε μπορεῖ ὁ νόμος κι' ἐπεμβαίνει ἐναντίον τοῦ ἐμπορίου τῶν ναρκωτικῶν καὶ γιατὶ εἶναι ἀδύνατος ἐναντίον τοῦ ἐμπορίου τῆς θέλησης καὶ τῆς συνήθειας αὐτῆς τῆς καταστρεπτικῆς; Τὸ ἱπποδρόμιο, ὅπως λειτουργεῖ σήμερα στὸ Φάληρο, ἀποτελεῖ μιὰ πληγὴ τοῦ Φαραὼ ποὺ τρώγει ἕνα μέλος τοῦ λαϊκοῦ μας σώματος.

Ὁ χρυσὸς ἥλιος κρύφτηκε πίσω ἀπὸ τὴν Καστέλλα καὶ οἱ ἀπελπισμένοι παίχτες — σχεδὸν στὸ τέλος ὅλοι εἶναι ἀπελπισμένοι — μὲ τὴ σκοτεινιὰ στὴν καρδιὰ τραβοῦνε μὲ τὰ πόδια γιὰ τὸ σπίτι τους. Τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ὠνειρεύτηκαν ἀπὸ τὰ κέρδη τους, ἔχει μείνει ἕνα πλάνο ὄνειρο, μιὰ «φάτα μοργκάνα».

Εὐτυχῶς εἶναι λίγοι αὐτοί. Ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς στὸ σύνολό του σήμερα χαίρεται τὸν ἥλιο του τὸν χινοπωριάτικο, ξεχυμένος στὶς ἀττικὲς ἀκτὲς τῶν Φαλήρων καὶ ξεφωνίζει λευτερωμένος ἀπὸ πολλοὺς βρυκόλακες τῶν περασμένων: «Ὁ ἥλιος...ὁ ἥλιος!» σὰν τὸν "Οσβαλντ, τὸν ἥρωα τοῦ "Ιψεν.

Σ. ΚΑΡ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

ΤΟ ΕΛΑΤΤΩΜΑ ΤΗΣ ΜΕΘΗΣ

Συχνὴ ἀφορμὴ τῆς δυστυχίας τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ σπατάλη τοῦ χρήματος στὰ ποτά. Πλεῖστα ἐγκλήματα καὶ ἀσθένειες ἀκόμη καὶ φρενοβλάβειες ὀφείλονται εἰς τὸ ἐλάττωμα τῆς μέθης. Ἡ μπύρα καὶ τὸ οἰνόπνευμα ἐν γένει δὲν συντελοῦν στὸ νὰ κάμουν κανένα δυνατὸ καὶ ὑγιῆ. "Ενα παλαιὸ ρητὸν λέει «δυνατὸ πιοτὸ κάνει ἀδύνατους ἀνθρώπους» καὶ αὐτὸ εἶναι ἀληθέστατο. Κάθε Νέος εἶναι εὔκολο νὰ ἀποφύγῃ τὴ μέθη καὶ τὰ ποτά — εἶναι ζήτημα συνηθείας.

Πολλὲς φορὲς εἶναι δύσκολο ν' ἀρνηθῇς νὰ σὲ τρατάρῃ κάποιος φίλος σου. Καὶ ὅμως θὰ ἠχαριστεῖτο περισσότερον ἂν ἤθελες ἀρνηθῇ, διότι, ποιὸς ξέρει, ἴσως δὲν θἄχε καὶ νὰ πληρώσῃ. "Αν ὅμως ἐπιμένῃ, τότε ἀντὶ νὰ πάρῃς ἕνα οἰνοπνευματῶδες ποτόν, ζήτησε ἕνα παγωτὸ ἢ ἕνα γλυκὸ ἢ ἕνα ἀναψυκτικό. Εἶναι ἀνόητη ἡ συνήθεια, ποὺ γιὰ νὰ δείξωμε τὴν φιλίαν μας πρέπει νὰ πίνῃ ὁ ἕνας στὴν ὑγείαν τοῦ ἄλλου καὶ καθένας ὕστερα νὰ κερνᾷ κατὰ σειράν.

Μήπως ὅμως δὲν εἶναι καταστρεπτικὴ ἡ συνήθεια τοῦ νὰ παραμένῃ κανεὶς ὁλόκληρες ὧρες πίνοντας στὰ καφενεῖα καὶ στὰ ταβέρνεία; Αὐτὸ γίνεται ἔξις καὶ ἀφορμὴ κρυολογημάτων καὶ χάσιμο πολυτίμου χρόνου, διότι γνωστὸν εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἔλεγον οἱ Ἀρχαῖοι «Ἀργία μήτηρ πάσης κακίας».

ΤΟ ΓΕΛΙΟ

"Ελλειψι ἀπὸ γέλιο σημαίνει καὶ ἔλλειψι ἀπὸ ὑγεία. Γέλα ὅσο μπορεῖς περισσότερο — σοῦ κάνει καλὸ καὶ κάνε καὶ τοὺς ἄλλους νὰ γελοῦν, γιατὶ τοὺς ὠφελεῖς καὶ αὐτούς. Καὶ ὅταν ἀκόμη ἔχῃς στενοχώριες ἢ λύπες, προσπάθησε καὶ τότε νὰ εἶσαι εὔθυμος.

Οἱ Νέοι συνήθως, ὅταν κάνουν καμμιὰ βαρειὰ ἢ ἐπίπονη ἐργασία, εἶναι κατσουφιασμένοι. Ἐσεῖς ὅμως πρέπει πάντοτε νὰ μειδιᾶτε.

ΕΥΘΥΜΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ὁ Νιόνιος ὁ Κοκοβιός

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΦΑΛΑΓΓΩΝ ΜΑΣ

Ἡ μανία του νά κυνηγᾷ τοὺς κοκοβιούς, τόν ἔκαμε εἰδικό στό ψάρεμμά τους, καί κάθε φορά ποὺ πήγαινε σέ ἀκρογιάλι γύριζε πάντα μέ πλούσιο τό καλάθι του. Σ' ὅλο τό χωριό λοιπόν ἦταν γνωστός μέ τό ὄνομα ὁ ΝΙΟΝΙΟΣ Ο ΚΟΚΟΒΙΟΣ. Τό ἀληθινό του ὄνομα ἤτανε Διονύσιος Μπαρμπούνης. Μά μέ τό ἐπίθετο αὐτό δέν τόν γνώριζε κανένας· ὅλοι, μικροί καί μεγάλοι, τόν φωνάζανε Κοκοβιό. Καί νά σᾶς πῶ δέν τοῦ κακοφαινότανε Πρῶτα-πρῶτα μέ τό ὄνομα αὐτό τοῦ ἀνεγνώριζαν τήν ἱκανότητα στό ψάρεμμα, ὕστερα τό ἀληθινό του ἐπίθετο ποὺ ἦταν Μπαρμπούνης ἐσήμαινε πάλι ψάρι.—Τί Μπαρμπούνης τί Κοκοβιός; Ψάρι τό ἕνα, ψάρι καί τό ἄλλο, καί τό πῆρε ἀπόφασι. Κοκοβιός, βρέ ἀδελφέ! Τί ἔχει; Ὄνομα εἶναι καί αὐτό. Κι' ἄν τό καλοεξετάσῃς, εἶναι καί πιό ὥμορφο ἀπό πολλά ἄλλα. Καί καθώς θυμότανε τά ὀνόματα ἄλλων παιδιῶν, τόν ἔπαιρναν τά γέλια: Πέστε μου στό θεό σας, ἐσκεπτότανε, εἶναι χειρότερο τό νομά μου ἀπό τοῦ Χρήστου τοῦ Κουτσομύτη ἤ ἀπό τοῦ Μήτρου τοῦ Σκυλομούτρη; Ἀμ τί σοῦ λέει τό ὄνομα τοῦ Τάσου τοῦ Κολοκυθόπητα; Α! Α! λοιπόν εὗρισκε ὅτι τό δικό του ὄνομα ἦταν περίφημο! Ὁ Κοκοβιός εἶχεν ἕνα κιτρινιάρικο καί ζαρωμένο πρόσωπο καί μιά τεράστια καμπούρα, ποὺ τόν ἔκανε νά φαίνεται, καθώς ἦταν καί κοντός, σάν ἕνα μικρό παιδί, ἐνῷ ἀληθινά ἦτανε κοντά 17 χρονῶν. Ἀπό μικρός εἶχε μείνει ὀρφανός ἀπό τούς γονεῖς του, καί τότε τόν μάζεψε ἀπό τούς δρόμους μιά καλή καί θεοφοβούμενη γυναίκα πτωχή καί τόν ἀνάθρεψε μοιράζοντας μαζί του τό λίγο ψωμί της. Ὁ Κοκοβιός τήν ὠνόμαζε θειά Κρουστάλλω, μά στ' ἀλήθεια δέν εἶχανε καμμιά συγγένεια. Μέ ὅλη τήν σωματική του κακομοιριά, δέν ἔπαυε νά βοηθᾷ τήν θειά Κρουστάλλω στίς δουλειές τοῦ νοικοκυριοῦ, καί ἡ συμπεριφορά του στό σπίτι ἦταν ἑνός καλοῦ καί ἡσυχου παιδιοῦ. Ἐκουβαλοῦσε δεματάκια ξύλα ἀπό τό κοντινό δάσος ἤ χορτάρια γιά τήν κατσίκα καί τίς κότες. Κατά τό δειλινό ἐπήγαινε στά ἀλώνια, ὅπου μαζευόντουσαν τά παιδιά τοῦ χωριοῦ καί ἔπαιζαν. Ἐκεῖ ὅμως εὕρισκε τόν μπελᾶ του, γιατί τόν πείραζαν καί τόν κορόϊδευαν ὅλα, χτυπώντας τήν καμπούρα του. Γι' αὐτό ὅταν μεγάλωσε λίγο ἔπαψε νά πηγαίνῃ στ' ἀλώνια καί ἄρχισε τό ψάρεμμα. Ἀπό ὅλα τά ψαράκια αὐτός ἀπό τήν ἀρχή ξεχώρισε στήν συμπάθειά του τούς κοκοβιούς. Ἔμαθε τίς ἀκρογιαλιές, ὅπου τούς συναντοῦσε περισσότερους καί καθώς καθότανε ὧρες καί τούς ἐκαμάρωνε νά τριγυρίζουν τό ἀγκίστρι του, εὕρισκε πῶς τοῦ ἔμοιαζαν λίγο... Νά ἔτσι σάν νάναν κι' αὐτοί λίγη καμπουρίτσα καί ἕνα χρῶμα σάν τό δικό του...

Στιγά στιγά τό ψάρεμμά του ἔφτανε νά τρῶνε στό σπίτι καί πολλές φορές περίσσευε τόσο, ὥστε νά πουλᾷ κοκοβιούς καί στόν Κύριο Πρόεδρο τοῦ χωριοῦ, ποὺ πάντα τόν καλοπλήρωνε. Ὁ Νιόνιος ὁ Κοκοβιός ὅμως εἶχε ἕνα καῦμό, ποὺ τόν ἔκανε πάντα μελαγχολικό:

Δέν μποροῦσε νά ὑποφέρῃ τήν περιφρόνησι καί τήν κακή συμπεριφορά ποὺ τοῦ δείχναν τάλλα παιδιά καί, κρατώντας τό καλάμι στήν ἀκρογιαλιά, συλλογιζότανε: Τί ἔχουν τάχα μαζί μου; Τί φταίω ἐγώ, ἄν γεννήθηκα καμπούρης; Κι' ὕστερα ἅμα βγάλῃς αὐτό, σέ τί ἄλλο μέ περνᾶνε ὅλοι τους; Στό τρέξιμο τάχα; Ἄς ἔλθουν νά παραβγοῦμε... Στό πάλαιμα; Γιατί δέν ἔρχουνται νά παλαίψουμε; Κι' ὕστερα ποιός ἀπ' αὐτοὺς βγάζει λεφτά μέ τήν δουλειά του; Ἐγώ ὅμως μέ τό ψάρεμμα ζῶ τόν ἑαυτόν μου καί τήν θεία μου τήν Κρουστάλλω. Μάλιστα, κύριοι! ἐγώ ὁ Κοκοβιός.... Αὐτά σκεπτότανε καθώς ψάρευε....

Ἕνα μεσημέρι τοῦ περασμένου Μάρτη ὁ Κοκοβιός ἐγύριζε εὐχαριστημένος ἀπό τό ψάρεμμά του μέ τό καλάθι γεμάτο κοκοβιούς. Εἶχε φτάσει πιά κοντά στό χωριό, ὅταν ἄκουσε ἀσυνήθιστους ἤχους — σάλπιγγες ἠχοῦσαν, τύμπανα, τραγούδια ἀκούόντανε. Ὁ θόρυβος ἐρχότανε ἀπό τήν πλατεῖα τῆς ἐκκλησίας, δέν ἔβλεπε ὅμως τίποτε, γιατί ἦσαν μπροστά τά σπίτια καί βιαστικός πῆρε τό δρόμο κατά κεῖθε. Ὅταν ἔφτασε, εἶδε τέτοια πράγματα, ποὺ τόν ἔκαμαν νά μαρμαρώσῃ... Παιδιά ντυμένα μέ ὡραῖες στολές, μέ ἄσπρες γραβάτες, μέ χρυσᾶ στέμματα στό καπέλλο τους...ἐν! δυό! ὅλα μαζί σέ μιά μακρυά σειρά. Μπροστά τήν σημαία καί τούς σαλπιγκτές καί τυμπανιστές, ἔμπαιναν τώρα στήν πλατεία μέ δίπλα τοὺς βαθμοφόρους καί τόν Ἀρχηγό τους. Ὅλοι οἱ χωρικοί ἦσαν ἐκεῖ καί μπροστά ὁ κύριος Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ τοὺς ἐπερίμεναν νά πλησιάσουν καί ὕστερα, ὅταν παρατάχτηκαν καί ὁ κύριος Πρόεδρος τοὺς εὐχήθηκε τό καλῶς ὥρισαν, τότε ὁ Ἀρχηγός τους μέ μιά φωνή ζωηρή καί ὄφος περήφανο καί καταδεχτικό ἄρχισε νά μιλᾷ στοὺς χωρικούς. Ὁ Κοκοβιός ἀφῆκε τά σύνεργα καί τό καλάθι καί σίμωσε ὅσο μποροῦσε πιό πολύ γιά νά ἀκούῃ καλλίτερα. Καί ἄκουγε ποῦ μιλοῦσε γιά τήν Νεολαία, γιά τοὺς φαλαγγίτες, γιά τόν Ἀρχηγό, γιά τόν Βασιλέα, γιά τόν Κυβερνήτη, ἄκουσε ἀκόμη νά λέῃ πῶς ὅλα τά παιδιά πρέπει νά γραφτοῦν εἰς τό Σῶμα καί νά γίνουν φαλαγγίτες, γιατί μέσα στίς φάλαγγες τά παιδιά γίνονται καλοί πατριῶτες, καλοί Ἕλληνες, φτιάχνουν γερά σώματα καί ἀποχτοῦν γενναῖα καί ὑψηλά αἰσθήματα....

Ὅλα τ' ἄκουσε ὁ Κοκοβιός καί ὅταν οἱ φαλαγγίτες ἐφυγαν νά πᾶνε στό γραφεῖον τῆς Κοινότητος, ὅπου θά τοὺς φιλοξενοῦσε τό χωριό, ὁ Κοκοβιός στηριγμένος στήν ρίζα ἑνός δένδρου ἔβλεπε σάν ἀφῃρημένος καί δέν μποροῦσε ἀκόμη νά φύγῃ, ἀπό τά μάτια του καί ἀπό τό νοῦ του, τό θέαμα ποὺ ἔβλεπε πρό ὀλίγου. Καί ὕστερα ἀπό πολλή ὥρα ἐγύρισε στό σπίτι τῆς θειᾶς Κρουστάλλως ἀμίλητος καί σκεπτικός. Μέσα του ἔνοιωθε μιά ἄγνωστη ἀνησυχία καί εὕρισκε πῶς ἕνα καινούργιο φῶς ἐφώτιζε τό μυαλό του. Ἐθυμότανε τά λόγια τοῦ Ἀρχηγοῦ πῶς ἡ ὀργάνωσι φτιάνει γερά σώματα, καί ἐφαντάστηκε πῶς ἐκεῖ μέσα θά ἔφτιανε καί τό δικό του. Καί τό βράδυ ὅταν ἔπεσε νά κοιμηθῇ στριφογύριζε στό κρεββάτι του καί συλλογιζότανε πῶς μποροῦσε καί αὐτός νά γίνῃ φαλαγγίτης καί σιγά-σιγά ποιός ξέρει; ἕνας βαθμοφόρος. Καί ὅταν ἀργά τόν πῆρε ὁ ὕπνος ἔβλεπε πῶς ἦταν κι' αὐτός ντυμένος μέ τήν στολή καί πῶς ἐβάδιζε μαζί μέ πολλά ἄλλα παιδιά σέ μιά μακρυνή φάλαγγα καί πρόσεχε νά περπατῇ ζωηρά καί νά κινῇ τά χέρια του καθώς καί οἱ ἄλλοι καί καθώς ἀγωνιζότανε νά παρακολουθῇ τοὺς ἄλλους μιά στιγμή γκρεμίστηκε ἀπό τό κρεββάτι του καί ξύπνησε. Ἐγέλασε τότε μά ἔνοιωθε μέσα του μιά γαλήνη καί μιά εὐχαρίστησι τέτοια σάν νάταν ἄλλος ἄνθρωπος. Εὕρισκε πῶς τό ψάρεμμα καί οἱ κοκοβιοί βρισκότανε πολύ μακρυά καί ἕνα πράγμα ἐκυριαρχοῦσε στό μυαλό του: νά γίνῃ φαλαγγίτης. Καί χωρίς ὁ Ἴδιος νά καταλάβῃ πῶς εἶχε κιόλα παρμένη τήν ἀπόφασι νά πάῃ στήν πόλι καί νά καταταχθῇ.

Ἀχ! καί νά γυρίσῃ πίσω ντυμένος τήν στολή! Νά δοῦν τί ἀξίζει ὁ περιφρονημένος Κοκοβιός.

Ἡ θειά Κρουστάλλω ἤτανε τώρα ἀπησχολημένη, ὕστερα ἀπό πολλές ἀντιρρήσεις, νά κόβῃ ἕνα παλιό φουστάνι της καί νά ἑτοιμάζῃ σύμφωνα μέ τίς ὑδηγίες του μιά πρόχειρη στολή φαλαγγίτου. Καί ἕνα πρωί ὁ Κοκοβιός ντυμένος μέ περίεργη ἐμφάνισι ἐξεκινοῦσε ἀπό τό χωριό του ἀφοῦ ἀποχαιρέτησε τή θειά Κρουστάλλω ποὺ ἤτανε ὅλο γκρίνια γιατί δέν μποροῦσε νά νοιώσῃ τί ἤθελε νά κάμῃ ὁ Νιόνιος μέ αὐτές τίς ἀποφάσεις του. Ἐτράβηξε γιά τήν πόλι νά καταταγῇ φαλαγγίτης.

Εἶχε φτάσει κατά τό μεσημέρι στήν πολιτεία καί ρωτῶντας βρῆκε τά γραφεῖα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως. Ἡ εἰκόνα ποὺ παρουσίαζε ἔκανε τό σκοπό τῶν γραφείων νά σκάσῃ στά γέλια. Ξυπόλητος μέ ἕνα φαρδί καί κοντό πανταλόνι (γιατί δέν ἔφτασε γιά μακρύτερο τό φουστάνι τῆς θειᾶς Κρουστάλλως), ἕνα σακκάκι μέ φαρδομάνικα, ἕνα κομμάτι ἄσπρο πανί σφιχτοδεμένο πάνω ἀπό τό γιακᾶ τοῦ σακκακιοῦ ποὺ φαινότανε πῶς τόν ἔπνιγε καί ἕνα σκοῦφο ποὺ θύμιζε τό δίκωχο, στό ὁποῖον μπροστά ἤτανε ραμμένο ἕνα κομμάτι κίτρινο χαρτί γιά στέμμα καί ἕνα ταγάρι στόν ὦμο.

— Τί εἶσαι σύ; τόν ρώτησε ὁ σκοπός ποὺ δέν μποροῦσε νά συνέλθῃ ἀπό τήν κατάπληξι κι' ἀπό τά γέλια.

— Εἶμαι..... ὁ Κοκοβιός ὁ φαλαγγίτης. Καί θέλω νά μιλήσω στό Διοικητή. Ὁ σκοπός γελῶντας μπῆκε μιά στιγμή στό γραφεῖον καί ὅταν βγῆκε τοῦ εἶπε νά περάσῃ μέσα.... Ὁ Διοικητής τόν ὑπεδέχθη ὅλος χαρά:

— Μοῦ εἶπαν πῶς θέλεις νά μοῦ μιλήσῃς. Πῶς σέ λένε;

Ὁ Κοκοβιός ἐσήκωσε τό χέρι κάνοντας ἕνα εἶδος χαιρετισμοῦ καί πλησιάζοντας τό γραφεῖον τοῦ εἶπεν ἀφελέστατα:

— Εἶμαι ὁ Νιόνιος ὁ Κοκοβιός καί ἦλθα κατά δῶθε νά γραφτῶ καί ἐγώ φαλαγγίτης γιατί ζήλεψα ποὺ τοὺς εἶδα στό χωριό.

— Καί ποῦ βρῆκες αὐτά τά ροῦχα; τόν ρώτησε ὁ Διοικητής.

— Μοῦ τᾶρραψε ἡ θειά Κρουστάλλω, ἀλλά τό σχέδιο εἶναι δικό μου.

Ἀπό τίς ἐρωτήσεις ὁ Διοικητής πού, παράλληλα μέ τήν ὑπηρεσιακή ἱκανότητα, ἦταν ἕνας καλόβολος καί εὐγενικός ἄνθρωπος, ἔμαθε τήν ζωήν του, πῶς ἦταν ἕνα ὀρφανό, πτωχό καί περιφρονημένο παιδί. Στήν ἀπόφασί του αὐτή ἔβλεπε ἕνα τόσο ἀγνό ἐνθουσιασμό ποὺ τόν συγκίνησε γι' αὐτό καί τοῦ εἶπε:

— Θά σέ γράψωμε βέβαια εἰς τό σῶμα ἀφοῦ τόσο θέλεις, μά σέ θέλω νά μένῃς ἐδῶ εἰς τό γραφεῖον, θά σοῦ ἀναθέσω κάποια ἐργασία καί φαντάζομαι νά τήν καταφέρῃς.

Ἐκτύπησε τό κουδοῦνι καί εἶπεν εἰς τόν κλητῆρα:

— Νά δώσετε μιά καλή καί καινούργια στολή στόν Κοκοβιό, νά τοῦ μάθουν νά χαιρετᾷ καί νά φροντίσουν γιά τό φαγητό καί γιά τόν ὕπνο του. Αὔριο τό πρωί νά τόν φέρῃς ξανά. Τώρα πήγαινε Κοκοβιέ καί αὔριο θά σοῦ ἀναθέσω ἐργασία.

— Μά θέλω νά γυρίσω στό χωριό, εἶπε ὁ Κοκοβιός. Ἡ θειά Κρουστάλλω θά μέ ἀναζητήσῃ.

— Ἀ! Τώρα θά μείνῃς ἐδῶ, θά συνεννοηθῶ ἐγώ μέ τήν θειά Κρουστάλλω.

Τό ἄλλο πρωί ὁ Κοκοβιός ντυμένος κανονικώτατα ἐμπῆκε καμαρώνοντας εἰς τό γραφεῖον τοῦ Διοικητοῦ.

— Καί τώρα τί νέα Κοκοβιέ;

— Ὅλα καλά, τοῦ εἶπε, κύριε Διοικητά, μά θέλω μιά χάρι ἀκόμη! Πρέπει νά πάω εἰς τό χωριό. Ἀχ νά δοῦν αὐτοί ποὺ μέ πείραζαν καί μέ περιέπαιζαν. Νά ἰδοῦν τί ἀξίζει ὁ Κοκοβιός....

— Ναί, θά πᾶς εἶπε γελῶντας ὁ Διοικητής, ὅταν κάμωμεν καμμιά ἔκδρομή κατά κεῖθε. Καί τώρα ἡ δουλειά ποὺ θάχῃς ἐδῶ πέρα εἶναι νά κάθεσαι στό θυρωρεῖον κοντά στό θυρωρό καί νά διαβάζῃς τά βιβλία τά ὁποῖα θά σοῦ δίδω μαζί. Θά βοηθᾶς καί στίς ἐργασίες τόν θυρωρό καί θά εἶσαι ἕνα καλό καί πειθαρχικό παιδί. Καί τά βραδάκια νά πηγαίνῃς καί λίγο στό ψάρεμμα. Ἔτσι θά μᾶς φέρνῃς καί κανένα κοκοβιό, πρόσθεσε γελῶντας ὁ Διοικητής.

— Ἕνα μονάχα; ἄμ θά τό γεμίζω τό καλάθι.

Ἔτσι ὁ Κοκοβιός βρίσκεται τώρα εἰς τό θυρωρεῖον καί ἐκεῖ τόν βρῆκε καί....

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΠΡΕΛΛΑ

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ποιές ἐργασίες πρέπει νά κάνῃ ὁ γεωργός κατά τοὺς μῆνας Ὀκτώβριον καί Νοέμβριον

Α'. ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

1) Ὁ γεωργός ἐξακολουθεῖ τή σπορά τῶν δημητριακῶν (σιτάρι, κριθάρι, βρώμη).
2) Τελειώνει τό μάζεμμα τῶν φύλλων τοῦ καπνοῦ.
3) Κάνει τά ὀργώματα γιά τά καπνοχώραφα τοῦ ἄλλου ἔτους.
4) Μαζεύει τούς ὄψιμους καρπούς.
5) Στά θερμά μέρη φυτεύει ἀκόμη πατάτες. Ἐπίσης φυτεύει μπιζέλι.
6) Σπέρνει βίκο ἤ σίκαλι.
7) » κριθή γιά σανό.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

1) Ἐπιταχύνει τή σπορά τῶν πρωΐμων σιταριῶν κλπ.
2) Σπέρνει κουκιά, βίκο, λούπινα, ἄν καί αὐτά μποροῦν νά σπαρθοῦν καί στό τέλος τοῦ χειμῶνα.
3) Νά μή σπέρνῃ μέ βροχή καί μέ βρεγμένο χῶμα καί νά φροντίζῃ οἱ σπόροι νά μή σκεπάζωνται περισσότερο ἀπό 4 δάκτυλα.
4) Σπέρνει στά πεταχτά τά χημικά λιπάσματα τήν προηγουμένη ἡμέρα τῆς σπορᾶς.
5) Χαράσσει, μετά τή σπορά, πολλά ἀνοιχτά αὐλάκια σύμφωνα μέ τήν κλίσι τοῦ ἐδάφους, σέ χωράφια μάλιστα ποὺ λιμνάζουν νερά.

Β'. ΣΤΗ ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

1) Ἀνοίγει τοὺς λάκκους ποὺ θά φυτέψῃ τά δένδρα τήν ἄνοιξι καί τόν χειμῶνα.
2) Ἀρχίζει νά φυτεύῃ ἀειθαλῆ δένδρα, τά ὁποῖα ποέπει νά βγαίνουν μέ μπάλλα ἀπό τό φυτώριο.
3) Σκαλίζει τά ὀπωροφόρα δένδρα καί τά λιπαίνει μέ τά κατάλληλα λιπάσματα.
4) Ἐντρωματώνει τούς σπόρους τῶν ὀπωροφόρων δένδρων (κεράσια, βερύκοκκα, μῆλα, ἀχλάδια).
5) Συνεχίζει τό μάζεμμα τῶν ἐλῆῶν, ἀλλά ὄχι μέ βροχερό καιρό καί ἄν δέν προφτάνῃ νά τίς ἀλέσῃ αὐθημερόν, τότε νά τίς ἀλατίσῃ στήν ἀποθήκη νά μή σαπίσουν.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

1) Ἐξακολουθεῖ τό ξελάκκωμα τῶν δένδρων καί τά λιπαίνει μέ κοπριά καί λιπάσματα.
2) Καθαρίζει τά ὀπωροφόρα δένδρα βγάζοντας τά περιττά κλαδιά καί τίς παληές φλοῦδες.
3) Σπέρνει στίς ἄλῆες τοὺς σπόρους ποὺ ἐνστρωμάτωσε τόν περασμένο μῆνα.
4) Φυτεύει τά φυλλοβόλα δένδρα εὐθύς ὡς πέσουν τά φύλλα τους (κερασιές, ροδακινιές κ.λ.π.).
5) Καλλιεργεῖ τίς ἐλῆες καί τά καρποφόρα δένδρα καί ἀνοίγει λάκκους γύρω στοὺς κορμούς.

ΣΤΗ ΛΑΧΑΝΟΚΗΠΙΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

1) Σπέρνει κουκιά, σπανάκι, κάρδαμο, ρόκα, ἄνιθο, ραπανάκια, παντζάρια, μπιζέλια.
2) Σκάβει καί λιπαίνει τίς ἀγκινάρες.
3) Φυτεύει φράουλες καί σπαράγγι.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

1) Ἐξακολουθεῖ τίς ἐργασίες τοῦ περασμένου μῆνα.
2) Προετοιμάζει χῶρο γιά νά φυτέψῃ πρώϊμα σκόρδα, κρομμύδια, ραδίκια, πράσσα.
3) Μεταφυτεύει σέλινα καί ἀντίδια.
4) Παραχώνει σέλινα, ἀντίδια καί ἀγκινάρες.
5) Συνεχίζει τά σκαλίσματα καί τά λιπάσματα.

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ

ΠΩΣ ΔΙΟΡΘΩΝΕΤΑΙ Ο ΜΟΥΣΤΟΣ

Ἅμα φουσκώσῃ ἡ σταφίδα, τήν πιέζεις, τήν στύβεις καί τόν μοῦστον της προσθέτεις εἰς τόν ἄλλον μοῦστον. Ἀπό τούς τρεῖς αὐτούς τρόπους ὁ καλλίτερος εἶναι μέ τήν ζάχαριν.

Ἡ διόρθωσις τοῦ μούστου πρέπει νά γίνεται γενικῶς εἰς ὅλα τά ξηρά κρασιά, ρετσινάτα ἤ ἀρετσίνωτα, μαῦρα ἤ ἄσπρα.

Μέ τάς διορθώσεις αὐτάς, ἄν πρόκειται νά κάμῃς ρετσινάτα κρασιά βάζεις τό ρετσίνι εἰς ἀναλογίαν τῶν 3—4 δράκων ἐπί 100 ὀκ. μούστου, ὄχι περισσότερον, διότι δέν ἔχει κανένα πρακτικόν σκοπόν. Τό ρετσίνι ἠμπορεῖς νά τό βάλῃς εἰς τό βαρέλι καί πρίν ἀπό τόν μοῦστον.

Πράξεις καὶ ὄχι λόγια

Νέο κορίτσι !

Μπῆκες στὴ σειρὰ μιᾶς ὀργάνωσης, ποὺ ἡ φωνὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ σὲ κάλεσε στὶς τάξεις της. Ἤρτες σὰν σ' ἕνα προσκύνημα, γιατὶ δὲν θέλεις νὰ μείνῃς παραμερισμένη, δὲν θέλεις νὰ μὴ βρεθῇς κάτω ἀπὸ τὴ σημαία ποὺ ξεδιπλώνεται πάνω ἀπὸ τὴ Νεολαία σὰν σκεπὴ καὶ σὰν στοργή. Ἤρτες γιατὶ ἡ συντροφικότητα καὶ ἡ νέα αὐτὴ ἀποστολὴ σοῦ φάνηκε πιὸ πολύτιμη ἀπὸ τὰ παιγνίδια σου καὶ τὶς φλυαρίες. Ἤρτες γιατὶ ἔνοιωσες πὼς καὶ ἡ δική σου ζωὴ τώρα θὰ γεμίση μ' ἕνα μεγάλο καθῆκον, μὲ μιὰν ἱερὴ ὑποχρέωσι!

Νέο κορίτσι !

Πρέπει ὀργανικὰ νὰ βλαστήσῃς μὲ τὴν ὁμάδα σου, φέρεις τὸ ἴδιο φόρεμα, τραβᾶς τὸν ἴδιο δρόμο, ἀκοῦς τὸ ἴδιο μάθημα, προετοιμάζεσαι μὲ πολλὰ ἄλλα κορίτσια γιὰ ὅ,τι ἀπὸ σένα θὰ ζητήσῃ ἡ Πατρίδα καὶ ἡ Κοινωνία ἀργότερα.

Ξέρεις πὼς ὅλα τὰ μεγάλα ἔγιναν τὰ τελευταῖα χρόνια ἀπὸ τὸν Μεγάλον Ἀρχηγὸ ποὺ σὲ ἐκάλεσε.

Αὐτὸς ἐργάστηκε κι' ἀγωνίστηκε, φρόντισε καὶ πολέμησε γιὰ νὰ μποροῦμε ἐμεῖς νὰ κυττᾶμε τὸ Μέλλον μας μὲ πιὸ μεγάλη ἐλπίδα. Αὐτὸς τράβηξε τὸ λαό μας ἀπὸ τὴν ταπείνωσι καὶ τοῦ ἔδωσε πάλι Τιμή, Συνείδησι καὶ Ἐλευθερία! Τὸνομά του ἀντηχεῖ μέσα στὸ βῆμα τοῦ πειθαρχημένου λόχου ποὺ περνᾶ, γράφεται στὰ ἐξυγιαντικὰ καὶ οἰκοδομητικὰ ἔργα, προφέρεται μὲ ἀγαλλίασι ἀπ' τὸ στόμα τοῦ ἐργάτη, ἀναφέρεται ἀπ' τὸν καιροδαρμένο ἀγρότη, στέκει σὰν πρόχωμα στὰ σύνορα καὶ μᾶς φυλάγει τὴν εἰρήνη.

Νέο κορίτσι !

Ὁ Ἀρχηγὸς βρίσκεται παντοῦ καὶ ἡ θέλησι του μᾶς ἔφκιασε μιὰν Ἑλλάδα μὲ νέο πρόσωπο!

Ἡ ζωή του εἶναι ἐνέργεια καὶ πρᾶξι καὶ τὸ «εὐχαριστῶ» μας δὲν τοῦ ἀξίζει μόνο μὲ λόγια.

Ἡ ἀγάπη μας στὸν Ἀρχηγὸ δὲν πρέπει νὰ ἐξανεμίζεται σὲ λόγια μόνο φουσκωμένα καὶ σ' αἰσθήματα κενά. Σὰν μάθουμε τὴ ζωή του, σὰν γνωρίσουμε τὴ δρᾶσι του, σὰν δοῦμε τὸ δρόμο του, τότε θὰ καταλάβουμε πὼς εἶναι ὁ Ἄνθρωπος τῆς πράξης κι' ὄχι τῶν λόγων. Πρέπει ἐμεῖς οἱ νέοι νὰ ἔχουμε πάντα τὴν εὐτυχισμένη συνείδησι, πὼς στεκόμαστε πολὺ κοντὰ στὸν Ἀρχηγό μας καὶ πὼς ἡ ψυχή του γεμίζει ἐνθουσιασμὸ καὶ τὸ μάτι του γυαλίζει ἀπὸ χαρὰ σὰν μᾶς βλέπει.

Νέο κορίτσι !

Ἡ ἀπόδειξι ὅμως τῆς εὐχαριστίας μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ πρᾶξις μας!

Αὐτὴ ἡ συνείδησι δὲν πρέπει ποτὲ νὰ μᾶς βαραίνῃ ὡς φορτίο ἢ ὡς ἀνάγκη. Πρέπει τοὐναντίον νὰ αἰσθανώμαστε πὼς κάθε μας χαρὰ σήμερα παίρνει νέα ἔννοια καὶ πὼς ἀπὸ τὴν συντροφικότητα, τὴν ἀλληλεγγύη ἀπορρέει ἡ Δύναμι γιὰ τὴ ζωή μας.

Κι' ὅμως πάνω ἀπὸ τὴ χαρὰ καὶ τὴ σοβαρότητα, ἀπὸ τὴ δουλειὰ καὶ τὸ παιχνίδι στέκει ἡ βεβαιότητα ὅτι μιὰ φορὰ ὡς τολμηροὶ ἄνθρωποι θὰ κάνουμε τὸ καθῆκον μας καὶ θὰ φέρουμε σὰν κληρονομιὰ ἱερή, σὰν θεία προσφορὰ τὸ ἔργο τοῦ Ἀρχηγοῦ στὰ χέρια μας μὲ σεβασμὸ γιὰ νὰ τὸ καταθέσουμε μέσα στὴ ζωὴ τῶν κατοπινῶν μας γενεῶν!

Νέο κορίτσι !

Οἱ μέρες σου εἶναι μέρες μοναδικές, ἱστορικές! Οὔτε ἡ μάμμη σου, οὔτε ἡ μητέρα σου εἶδε νέο κορίτσι τέτοιες μέρες. Ἦταν κλεισμένη στὸ σπίτι χωρὶς νὰ βρεθῇ κανεὶς νὰ τῆς ἀναλύσῃ καὶ νὰ τῆς κάνῃ γνωστὴ τὴ μεγάλη της ἀποστολή.

Ἡ χαρά της ἤτανε μικρή, ἡ ἀγαλλίασί της δὲν ἔφτανε ὡς τὸν οὐρανό. Κανεὶς δὲν τῆς εἶχε δώσει τὴ μεγάλη τιμή, ποὺ σὲ σένα δίνει σήμερα ὁ Ἀρχηγός. Κανεὶς δὲν τὴν τίναξε ἀπὸ τὴ μοῦχλα τῶν συλλογισμῶν της, κανεὶς δὲν τῆς εἶπε:

«Νέο κορίτσι, θὰ ἐργαστῇς καὶ σὺ γιὰ τὴν ἀναδημιουργία ἑνὸς Ἔθνους!»

Ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς σπαρτιατικῆς ἐποχῆς — πᾶνε τώρα 3.000 χρόνια — μόνο τώρα ξετινάχτηκε ἡ ψυχὴ τῆς κόρης γιὰ τέτοια πετάγματα.

Δὲν μπορεῖς νὰ γίνῃς τόξο, ποὺ φέρει τὸ μεγάλο γεφύρι, δὲν μπορεῖς νὰ ἔχῃς ὡς τέκνα τοὺς Γράκχους, ὅταν δὲν ἀτσαλώσῃς τὸ κορμί σου, ὅταν δὲν ἀνοίξῃς τὴν ψυχή σου στὶς μεγάλες ἀξίες τῆς ἐθνικὲς καὶ κοινωνικές, ὅταν τέλος δὲν καταλάβῃς τὸν προορισμό σου ὡς νέα κόρη, ὡς γυναῖκα, ὡς μητέρα.

Τώρα σὲ κάλεσε ὁ Ἀρχηγός σου καὶ σοῦ ἀναθέτει ἕνα μεγάλο καθῆκον καὶ σοῦ κάνει μιὰ μεγάλη τιμή.

Νέο κορίτσι, δεῖξε πὼς μπορεῖς νὰ ἔχῃς εὐθύνη γιὰ καθήκοντα, δεῖξε πὼς χάρηκες γιὰ τὴν Τιμή. Δεῖξε το μὲ τὰ ἔργα, μὲ τὴν πρᾶξί σου! Σ' αὐτὰ ἂς φανῇ ἡ μεγάλη σου ἀγάπη πρὸς τὸν μεγάλο Ἀρχηγό!

Σ. ΚΑΡ.

Φαλαγγίτισσαι Τρικκάλων.

Τμῆμα Ε. Ο. Ν. θηλέων Κομοτινῆς.

Τμήματα φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Κορίνθου ἐν παρελάσει

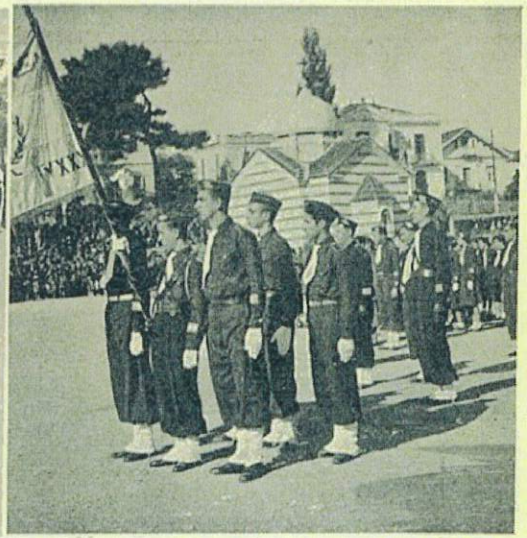

Παρέλασις φαλαγγιτῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Μυτιλήνης κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Λέσβου

Τμῆμα τῆς Ε. Ο. Ν. Ἁγίου Γεωργίου — Βόλου

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΝΕΟΛΑΙΑΣ,,

Ἀπό τίς πρόσφατες περιοδεῖες τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Ἀπό τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς τό «Στρατόπεδον Ι. Μεταξᾶ»

Μία χαρακτηριστική σκηνή ἀπό τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχηγοῦ καί τοῦ Κυβ. Ἐπιτρόπου εἰς τό «Στρατόπεδον Ι. Μεταξᾶ»

Ἡ Διοικήτρια θηλέων Διοικήσεως Πρωτευούσης ἐπιθεωροῦσα ὁμάδα φαλαγγιτισσῶν

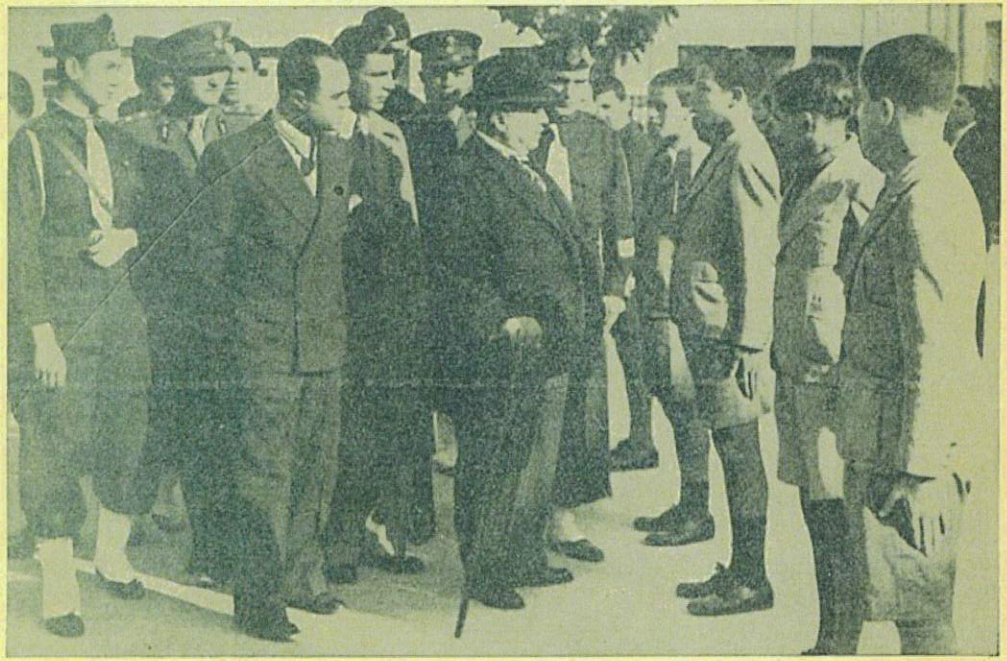

Ὁ Ἀρχηγός ἐπιθεωρῶν τόν τομέα Παγκρατίου τῆς Ε. Ο. Ν.

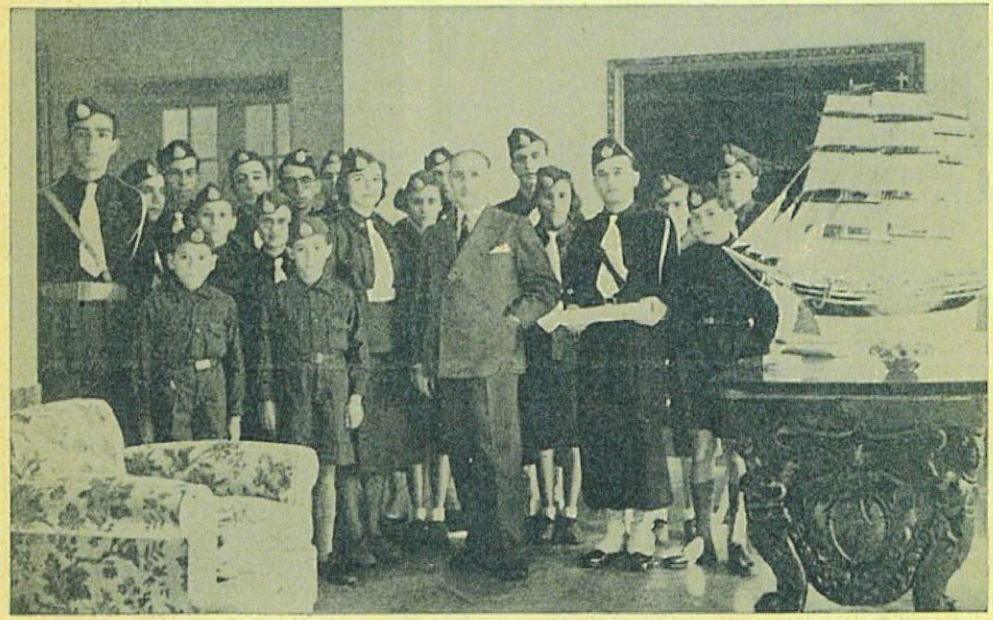

Ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Ε. Ο. Ν. προσφέρουσα εἰς τόν Ἀδλάρχην τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου κ. Καλλιγᾶν τό πρός τήν νεογέννητον Πριγκήπισσαν δῶρον τῆς Ε. Ο. Ν., μικράν στολήν σκαπανίσσης

Φαλαγγίται τῆς πόλεως Σουφλίου

Αἱ φαλαγγίτισσαι τῆς Ε. Ο. Ν. Κιλκίς εἰς τὴν Ἀκρόπολιν κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 4ης Αὐγούστου

ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΜΑΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΤΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΟΥΜΕ ΓΕΡΑ

Ὄχι μόνο στὴν Ἑλλάδα, παρά σ' ὁλόκληρο τὸν πολιτισμένο κόσμο ἐξακριβώνονται μεγάλες βλάβες τῶν δοντιῶν. Ἰδιαιτέρως κατὰ τὶς τελευταῖες δεκαετηρίδες, ἀπεδείχθη μὲ στατιστικὲς ὅτι ἡ ὑγεία τοῦ ἀνθρωπίνου στόματος καὶ τῶν ὀδόντων δὲν καλλιτερεύει, παρά ὅτι τὰ δόντια βαδίζουν σιγά - σιγὰ πρὸς τὴν καταστροφή των.

Ἐνῷ οἱ γονιοί μας καὶ οἱ πρόγονοί μας συχνὰ χαίρονταν τὰ γερά τους δόντια καὶ ὄχι σπάνια κατέβαιναν στὸν τάφο μὲ ὅλα τους τὰ δόντια γερά, ἀρχίζουν σήμερα οἱ παιδικὲς κιόλας σιαγόνες νὰ δείχνουν βλάβες. Ὄχι μόνο τὰ ἀργότερα δόντια ἀρρωσταίνουν, ἀλλὰ καὶ τὰ λεγόμενα «δόντια τοῦ γάλακτος» τῶν μικρῶν παιδιῶν στατιστικῶς ὅλο καὶ καταρρέουν.

ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

Τὰ δόντια τοῦ ἀνθρώπου μποροῦν νὰ πάθουν πολλὲς καὶ διάφορες ἀρρώστειες. Πρὸ πάντων ἀπὸ τὸ σάπισμα. Ὅπως φανερώνει τὸνομα, πρόκειται ἐδῶ γιὰ μιὰ καταστροφὴ τῶν ἱστῶν τῶν ὀδόντων ἀπὸ σαπίλα. Ἡ ἀρρώστεια ἀρχίζει μὲ τὸν σχηματισμὸ μιᾶς τρύπας στοὺς πιὸ σκληροὺς ἱστούς, στὸ σμάλτο καὶ ξαπλώνεται ἀπὸ δῶ σ' ὁλόκληρο τὸ δόντι. Ἡ τρύπα μεγαλώνει, βαθαίνει ἀπὸ μέρα σὲ μέρα καὶ μιὰ μέρα φτάνει μάλιστα στὸ μεδοῦλι ἢ στὸ νεῦρο τοῦ δοντιοῦ. Φλογώνει τὸ νεῦρο καὶ ἡ συνέπεια εἶναι ὁ γνωστὸς τρομερὸς δοντόπονος.

Ὡς δεύτερη, συχνὴ ἀρρώστεια, εἶναι τὸ πρόωρο ξεκούνημα ποὺ λέγεται ἐπιστημονικὰ παροδοντίτις. Ἐδῶ δὲν εἶναι τόσο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ δόντι ἄρρωστο, παρὰ συχνὰ τελείως γερὰ δόντια χάνουν τὴν στερεότητά των πάνω στὶς σιαγόνες καὶ πέφτουν. Τὰ οὐλα εἶναι πολλὲς φορὲς φλογισμένα, ματώνουν εὔκολα καὶ ἀρχίζουν νὰ ἐμπυώνουν. Ἐδῶ ἔχει κανεὶς τὴν ἐντύπωση πὼς τὰ δόντια μακραίνουν. Ἐνῷ πρὶν τὸ ξεκούνημα τῶν δοντιῶν παρουσιάζοταν ὡς ἔνδειξις γήρατος, σήμερα παρουσιάζεται σὲ ἄνδρες καὶ γυναῖκες στὰ καλύτερά τους χρόνια. Μάλιστα καὶ ἡ νεότητά μας ἀρχίζει σήμερα νὰ πάσχη ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια αὐτή.

Ἡ τρίτη μεγάλη ὁμάδα τῶν ἀσθενειῶν τῶν ὀδόντων εἶναι ἡ μετατόπισι τῶν δοντιῶν ἢ ὁ ἀκρωτηριασμὸς τῶν σιαγόνων. Τὰ δόντια δὲν στέκουν ὅπως πρέπει στὴ σειρά, δὲν προσαρμόζουν στὸ δάγκωμα καλὰ τὸνα πάνω στἄλλο, παρὰ εἶναι ἀκανόνιστα ριχμένα στὸ κοῖλο τοῦ στόματος.

Συμβαίνει συχνὰ μερικὰ δόντια νὰ βγαίνουν πλευρικὰ ἀπὸ τὴ σιαγόνα, ποὺ κατὰ τὸ δάγκωμα σχηματίζεται μεταξὺ τῶν κοπτήρων μιὰ τρύπα καὶ νἆναι ὁλόκληρη ἡ ἀπάνω ἢ κάτω σιαγόνα πολὺ μικρή, πολὺ μεγάλη ἢ ἀλλιῶς παραμορφωμένη.

ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΙ ΗΛΙΚΙΑ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ

Τὸ σάπισμα ἀρχίζει πάνω κάτω μὲ τὸ δεύτερο ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἐνῷ στὸ τρίτο ἔτος ἀποτελεῖ 23%, στὸ ἕκτο ἔτος φτάνει 77 τοῖς ἑκατόν.

Μόλις τὰ δόντια τοῦ γάλακτος ἀντικατασταθοῦν μὲ τὰ διαρκῆ, ἀρχίζει τὸ ἔργο τῆς καταστροφῆς. Μάλιστα, τὰ δόντια εἶναι κάποτε σάπια πρὶν ἀρχίση τὸ παιδὶ νὰ μασᾶ.

Κάποτε νέοι τῶν 13—18 ἐτῶν ἔχουν ἤδη τόσο κατασταραμμένα δόντια, ποὺ μόνο τεχνητὲς μάσκες θὰ μποροῦσαν νὰ τοὺς βοηθήσουν, ἀκόμα τὸ ξεκούνημα καὶ ἡ παροδοντίτις ἀρχίζουν τὸ καταστρεπτικό τους ἔργο στὸ νεανικὸ στόμα.

ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

Πόσο κακὸ κάνουν οἱ ἀρρώστειες αὐτὲς καὶ στὸ στρατὸ εἶναι γνωστὸ ἀπὸ στατιστικὲς ἄλλων χωρῶν. Στὴ Γερμανία π. χ. δύο σώματα στρατοῦ ἀναγνωρίζονται ὡς ἀνίκανα ἀπὸ ἀρρώστειες δοντιῶν. Κατὰ τὸ ἔτος 1914 ἔλειπαν δυὸ σώματα στρατοῦ ἀπὸ τὸ Μάρνη, παρ' ὅλη τὴ φωνὴ κινδύνου ποὺ ἐξέδωσε τότε ὁ Λοὔντεντορφ! Δὲν

μποροῦσε νὰ γίνη τίποτε. Τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα ξοδεύουν γιὰ δόντια τὸ χρόνο 100 ἑκατομμύρια μάρκα, δηλ. 4 δισεκατομμύρια δραχμῶν.

Οἱ συνέπειες τῶν ἀσθενειῶν τῶν ὀδόντων εἶναι πολλές. Ἰδιαιτέρως στὸ πεπτικὸ σύστημα (στομαχικὰ καὶ ἐντερικά), μὲ τὰς βαθεῖας των συνεπείας.

Είναι ἐξηκριβωμένο ὅτι μιά μόλυνσι ριζῶν μπορεῖ νά δηλητηριάση ὁλόκληρο τό ἀνθρώπινο σῶμα. Καρδιακά νοσήματα, ἀσθένειες ἀρτηριῶν, νεφρῶν, δέρματος, ὀφθαλμῶν, κλειδώσεων καί ὀξύς ρευματισμός εἶναι οἱ συνέπειες.

Ἀκριβῶς ὁ ρευματισμός παρουσιάζεται στίς πιό πολλές περιπτώσεις ἀπό φλογισμένες ρίζες. Εἶναι, μπορεῖ νά πῆ κανείς, ἡ λαϊκή ἀρρώστεια πρώτης τάξεως».

Τί βλάβες καί τί ἔξοδα μποροῦν νά προέλθουν ἀπό τίς μικρές αἰτίες αὐτές τῶν ὀδόντων στό λαϊκό σῶμα καί στή λαϊκή περιουσία, εἶναι ἀλογάριαστα.

ΑΙΤΙΕΣ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

Ἡ ὀδοντιατρική ἐπιστήμη προσπαθεῖ πρό πολλοῦ νά ἀπαντήση στό ἐρώτημα: ποιά εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἀσθενείας; Μέ τήν βοήθεια δυσκόλων καί μακρῶν ἐρευνῶν πλησιάζει πρός τήν λύσι τοῦ προβλήματος. Ξέρει τώρα ὅτι γιά τήν καταστροφή τῶν ὀδόντων τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου πολλές αἰτίες ὑπάρχουν, πού προέρχονται ἀπό τή σημερινή, συχνά ἀφύσικη, στάσι ζωῆς. Ἐξακριβώθηκε, πῶς πρίν ἀπό 4.000 χρόνια ἡ ἀνθρωπότητα εἶχε γερά δόντια ὥς τό θάνατο.

Στίς ἀνασκαφές ἀπεδείχθη πάνω σέ κρανία τῶν τότε ἀνθρώπων ὅτι οὔτε τό ξεκούνημα, οὔτε τό σάπισμα τῶν ὀδόντων εἶχε παρουσιασθῆ. Ἐκτός τούτου τά δόντια ἔστεκαν ἴσια καί ὑγιεῖα στίς σιαγόνες.

Κι' ὅμως τά δόντια ἔδειχναν πῶς εἶχανε πολύ γερά μασήσει. Ἔτσι ἔφτασε ἡ ἐπιστήμη σέ μιά αἰτία, γιά τήν ὁποία οἱ ἀρχαῖοι ἐκεῖνοι εἶχαν γερά δόντια. Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μεταχειρίζονταν τότε τά δόντια τους γιά ὅ,τι τοὺς τἄδωσεν ἡ φύσι, δηλ. γιά τό μάσημα, γιά τό καλό, δυνατό μάσημα! Γι' αὐτό φαίνονται καί τά ἴχνη τοῦ μασήματος αὐτοῦ.

Σήμερα ἀποδείχθηκε ἐπιστημονικά, ὅτι δόντια ποῦ μασοῦν δυνατά ποτέ δέν σαπίζουν, τοὐναντίον δόντια ποῦ δέν μασοῦν δυνατά, σαπίζουν πολύ γρήγορα!

Ὁ σημερινός ἄνθρωπος τοῦ πολιτισμοῦ δέν χρειάζεται πιά τά δόντια του γιά δυνατό μάσημα. Σχεδόν ὅλα στήν τροφή του εἶναι μαλακά. Τό ψωμί, τά λαχανικά, οἱ πατάτες, τά ζυμαρικά, τό κρέας... εἶναι ἔτσι παρασκευασμένα, ποῦ δέν χρειαζόμαστε πιά τήν ἐργασία τοῦ μασήματος. Ἔπειτα προστίθεται καί ἡ κακή συνήθεια τοῦ νά πίνουμε κατά τήν διάρκεια τοῦ φαγητοῦ, διά τοῦ ὁποίου προστατεύεται καί ἀναπτύσσεται τό καταβρόχθισμα.

Ἕνας μεγάλος γιατρός συνέστησε στίς μητέρες: «Τά παιδιά μας δέν πρέπει νάχουν νά τρῶνε, παρά νάχουν νά δαγκώνουν, νά μασοῦν». Ἡ ἀπαίτησι γιά γερό μάσημα καί σκληρή τροφή πρέπει νά γίνη σύμβολο πρό πάντων γιά τά παιδιά.

Ἡ φύσι ἐκδικεῖται πάντα, ὅταν ὁ ἄνθρωπος παραμελῆ τοὺς νόμους της. Ὅ,τι ἔχει κῦρος ἐδῶ εἶναι τό ἑξῆς: «Μόνο δυνατή κίνησι δημιουργεῖ γερά ὄργανα!» Ὅπως ἕνα σπασμένο χέρι ποῦ μένει ἀκίνητο μέσα στό γύψο ἀδυνατίζει τόσο, ποῦ δέν μπορεῖ νά κινηθῆ, ὅπως ἕνα ἀμεταχείριστο ἀλέτρι σκουριάζει, ἐνῷ κείνο ποῦ ἀροτριᾷ εἶναι γυαλιστερό σάν καθρέφτης, ἔτσι γίνεται καί μέ τά δόντια μας.

Σ' ἕνα τελευταῖο ὀδοντιατρικό παγκόσμιο συνέδριο, ποῦ ἔγινε στό Ντόσσελντορφ, ἀπεδείχθη, ὅτι τό σκληρό μαῦρο κριθαρένιο ψωμί ἐπιδρᾷ πολύ πάνω στήν ὑγεία τῶν ὀδόντων. Σέ μερικά «σπίτια τοῦ παιδιοῦ» ἔδωσαν ἐπί τρία ἔτη διαρκῶς σ' ἕνα τμῆμα τῶν παιδιῶν τό σκληρό αὐτό ψωμί, ἐνῷ τά ἄλλα ἔτρωγαν ὅπως συνήθως. Στερνά ἀπό τρία ἔτη ἀπεδείχθη, ὅτι τά παιδιά ποῦ ἔτρωγαν τό σκληρό ψωμί, εἶχανε πολύ πιό γερά δόντια ἀπό τά ἄλλα.

Ὁ δεύτερος λόγος, γιά τόν ὁποῖο τά δόντια τῶν πρό 4000 ἐτῶν ἀνθρώπων ἦσαν τέλεια καί γερά, εἶναι τό ὅτι οἱ τότε κάτοικοι τῆς γῆς δέν γνώριζαν τή χύτρα. Ἔτρωγαν τήν τροφή τους, ὅπως τήν παρεῖχε ἡ μητέρα φύσι.

Μά, θά σκεφτῆ κανείς, τί ἔχει νά κάνη ἡ χύτρα μέ τά γερά δόντια;

Ἀπλούστατα!

Στά φροῦτα, στούς καρπούς, στά λαχανικά, στίς ρίζες βρίσκονται μερικές οὐσίες, ποῦ χρειάζεται τό ἀνθρώπινο σῶμα καί πρό παντός τά δόντια. Πρό παντός τά μεταλλικά ἅλατα, ὡς τό πολύτιμον ἀσβέστιον καί οἱ βιταμίνες. Ἐπειδή ὅμως μέ τήν θερμότητα κατά τό βράσιμο καταστρέφονται μέσα στό νερό, δέχεται τό σῶμα μας ἀδύνατη τροφή, χωρίς αὐτές τίς πολύτιμες οὐσίες. Γι' αὐτό ἡ μηχανή τοῦ σώματος δέν ἔχει δύναμι. Τό νεανικό σῶμα καί τά νεανικά δόντια δέν μποροῦν νά ἀναλάβουν ἔτσι — πράγμα, ποῦ φέρνει ἀρρώστειες διάφορες.

ΧΡΥΣΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

1.— Κάθε ἄνθρωπος, πρό παντός κάθε παιδί, πρέπει νά τρώγη κάθε μέρα φρέσκα ἄβραστα λαχανικά καί φροῦτα ἄβραστα. Ὑπάρχουν τόσο ὡραῖες ἄβραστες σαλάτες! Τά γογγύλια τά κίτρινα εἶναι φτηνά, ποῦ κάθε μητέρα μπορεῖ νά τ' ἀγοράση. Εἶδα πολλά παιδιά στή Γερμανία νά βαστοῦν, νά γλύφουν καί νά δαγκάνουν ἕνα τέτοιο καρότο. Μήπως τά ζαχαρωτά δέν κοστίζουν πιότερο; Δέν εἶναι, φυσικά, ἀνάγκη ὁλόκληρη ἡ τροφή νά ἀποτελῆται ἀπό ἄβραστο ὁλικό.

2.— Ποτέ ζεστό ψωμί, ποτέ μαλακό ψωμί! Μπαγιάτικο ψωμί σταρένιο ἤ κριθαρένιο σέ χοντρές φέτες εἶναι τό καλύτερο!

3.— Νά μασᾶτε συστηματικά, ριζικά! Νά μήν πίνετε σάν τρῶτε, δηλ. νά μή ξεπλένετε τό φαγητό μέ νερό!

4.— Πρωΐ καί βράδυ νά καθαρίζετε τά δόντια σας καί νά πλένετε τό στόμα σας. Κάθε παιδί πρέπει νά ἔχη βοῦρτσα.

5.— Σέ κάθε μισό χρόνο πρέπει νά ἐξετάζετε στό γιατρό τά δόντια σας. Μέ τόν τρόπο αὐτό μπορεῖ νά γιατρευτοῦν διάφορες ὑπάρχουσες βλάβες καί ἄλλες μέλλουσες νά προληφθοῦν.

Τό νέο στοργικό Κράτος μέ τούς σχολικούς ἰατρούς γιά τή μαθητιῶσα νεολαία, μέ τίς Κοινωνικές Ἀσφαλίσεις γιά τόν ἐργαζόμενον ἄνθρωπο, ἄρχισε νά φροντίζη καί γιά τίς μικρές αὐτές αἰτίες κατά τό φαινόμενο, ποῦ οὐσιαστικά ὅμως φέρνουν μεγάλα ἀποτελέσματα.

Σ. Κ.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΣΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

Κάτω ἀπ' τόν ἥλιο, ποῦ γεννήθηκες,
τόν ἥλιο τόν ἑλληνικό
Τή λάμψη τῶν Θεῶν σου ἐντύθηκες
σέ περιβάλλο μαγικό.

Τά ψυχικά φτεράκια σου ἄπλωσες
στόν ἕβδομο τόν οὐρανό
Καί τήν καρδιά πορφύρα ξάπλωσες
πάνω ἀπ' τό πράσινο βουνό.

Στή χώρα πέρα ὥς πέρα χύθηκες
σάν ρέμα ἀβάσταχτο, τρανό
Μέ τοὺς ἀιτοὺς ψηλά μετρήθηκες
στό θόλο τόν ἐαρινό.

Ἀνίκητη εἶναι τώρα μέσ' στά στήθια σου
ἡ θεία λαχτάρα σου ἡ γλυκειά
Τά δῶρα νά σκορπᾷς τ' ἅγια καί πλήθια σου
γιά τοῦ Λαοῦ σου τή χαρά.

Καί νά τόν πᾶς ἐκεῖ στά δοξασμένα του
λημέρια τά παλιά
Τῶν θείων ναῶν τά τόξα τά σπασμένα του
νά στήσης σύ ξανά.

Σ. ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τό καΐκι ἑτοιμαζόταν τότε νά γυρίση στόν ὁρμό τῆς Σωτηρίας καί κεῖ ἐσκόπευαν νά φιλοξενήσουν τόν ὁποπλοίαρχο Λίττλστων, ὁ κ. καί ἡ κ. Ζερμάττ. Αὐτός ὅμως ἤθελε νά τοὺς κρατήση καί τό βράδυ. Καί αὐτοί δέν ἀρνήθηκαν. Ἔστησαν λοιπόν στ' ἀκρογιάλι τρεῖς σκηνές, μιά γιά τόν κ. καί τήν κ. Ζερμάττ, μιά γιά τά παιδιά καί μιά γιά τήν Τζέννυ.

Ἐκεῖ τότε ἡ οἰκογένεια Ζερμάττ βρῆκε τήν εὐκαιρία νά διηγηθῆ τήν ἱστορία της ἀπό τήν ἡμέρα ποῦ βγῆκαν στήν Νέα Ἐλβετία. Ὅλοι τήν ἄκουσαν βλέβαια μέ ἐνδιαφέρον καί ἐξέφρασαν τήν ἐπιθυμία νά ἐπισκεφθοῦν ἀ κτίρια τῆς μικρῆς τους ἀποικίας, τίς φυτεῖες καί τίς ἄλλες ἐγκαταστάσεις καθώς καί τίς κατοικίες τοῦ Φελτσενγάϊλ καί Φαλκενγόρστ.

Ὕστερα ἀπό ἕνα λαμπρό γεῦμα ποῦ δόθηκε στό κατάστρωμα τοῦ «Ξιφίας» ἀποχαιρέτησαν τόν ὁποπλοίαρχο καί πῆγαν νά κοιμηθοῦν στίς σκηνές τους, ποῦ τίς εἶχαν στήσει στ' ἀκρογιάλι.

Σάν ἔμειναν μόνοι ὁ κ. Ζερμάττ ἐθεώρησε καθῆκον του νά πῆ στή γυναῖκα του:

— Νά λοιπόν, ἀγαπητή Μπέτση, ποῦ μᾶς παρουσιάζεται εὐκαιρία νά γυρίσουμε στήν Εὐρώπη νά ξαναΐδοῦμε τοὺς πατριῶτες καί τοὺς φίλους μας. Ἡ Νέα Ἐλβετία πιά ἔγινε γνωστή. Δέν θ' ἀρνήσουν κι' ἄλλα πλοῖα νά τήν ἐπισκεφθοῦν.

— Τί θέλεις νά πῆς; εἶπεν ἡ κ. Ζερμάττ.

— Θέλω νά ξέρω ἄν πρέπη νά ἀποφασίσουμε νά ἐπωφεληθοῦμε τῆς εὐκαιρίας.

— Αὐτό συλλογίζουμαι κι' ἐγώ τώρα καί κάμποσες μέρες καί ἄκουσε τί λέγω. Ἐμεῖς πιά ἔχουμε φθάσει σέ μιά ἡλικία, ποῦ ὁ ἄνθρωπος θέλει τήν ἡσυχία του. Μποροῦμε τώρα ἐμεῖς νά ὁποστοῦμε τοὺς κόπους ἑνός τόσο μεγάλου ταξειδιοῦ;

— Σέ συγχαίρω, ἀγαπητή Μπέτση, φώναξε ὁ κ. Ζερμάττ. Ἀ! βέβαια μέ καταλαβαίνεις τέλεια. Θάτανε ἀχαριστία πρός τή θεία πρόνοια νά ἀφήσουμε τήν Νέα Ἐλβετία μας. Γιά μᾶς βέβαια ἔτσι εἶναι, μά τά παιδιά μας, τί θά ποῦν τά παιδιά μας;

Ἡ κ. Ζερμάττ στάθηκε λίγο σκεπτική.

Ἔπειτα εἶπε:

— Τά παιδιά μας... βέβαια, ἄν αὐτά ἐπιμένουν νά γυρίσουν στήν πατρίδα τους, τό ἐννοῶ... Εἶναι παιδιά. Ἔχουν μέλλον... Ὅσο μεγάλη λύπη κι' ἄν θά μᾶς προξενήση ὁ χωρισμός τους πρέπει νά τ' ἀφήσουμε ἐλεύθερα.

— Ἔχεις δίκηο, Μπέτση, συμφωνῶ ἐντελῶς.

— Ἄς ἐπιβεβαιοθοῦν λοιπόν οἱ γιοί μας στόν «Ξιφία». Θά φύγουν, μά θά ξαναγυρίσουν...

— Ἔπειτα, πρέπει νά συλλογισθοῦμε καί τήν Τζέννυ, εἶπε ὁ κ. Ζερμάττ. Ἄς μήν ξεχνοῦμε πῶς ὁ πατέρας της, ὁ συνταγματάρχης Μόντροζ, ἐγύρισε πιά στήν Ἀγγλία καί δυό χρόνια, δυό ὁλάκαιρα τώρα χρόνια, τήν κλαίει γιά πεθαμένη... Εἶναι πολύ φυσικό νά θέλη νά ξαναϊδῆ τόν πατέρα της...

— Καί πάλι μέ μεγάλη μας λύπη θά ἰδοῦμε νά φεύγη ἐκείνη ποῦ τήν κάναμε κόρη μας, ἀποκρίθηκε ἡ Μπέτση. Κι' ὁ καθμένος ὁ Φρίτς, ποῦ τήν ἀγαπᾷ τόσο πολύ... Ἄν κι' ἐκείνη δέν τόν ἀγαπᾷ λιγώτερο... Ἀλλά, δέν εἶναι στήν ἐξουσία μας ἡ Τζέννυ καί δέν μποροῦμε νά τήν κάμουμε ὅπως θέλουμε, τή στιγμή ποῦ ἔχει πατέρα... Ἄς πάη νά τόν ἰδῆ, κι' ἀργότερα... ἄς γίνη ὅ,τι εἶναι γραπτό.

Ὁ κύριος κι' ἡ κυρία Ζερμάττ μίλησαν ἔτσι γιά ὅλ' αὐτά τά πράγματα. Ἐννοοῦσαν πολύ καλά τίς συνέπειες ποῦ θά εἶχε ἡ ἀλλαγή ποῦ ἔγινε στήν κατάστασί τους μέ τόν ἐρχομό τοῦ «Ξιφία». Κι' ὁ ὕπνος ἄργησε πολύ νά τούς κλείση, ἐκείνη τή νύκτα, τά μάτια.

Τ' ἄλλο πρωΐ, ἀφοῦ βγῆκε ἀπό τόν ὁρμο καί πέρασε τό Ἀνατολικό ἀκρωτήρι, τό καΐκι μπῆκε στόν ὁρμο τῆς Σωτηρίας κ' ἔβγαλε στό στόμιο τοῦ ρέματος τῶν Τσακαλιῶν τόν ὁποπλοίαρχο Λίττλστων, δυό ἀξιωματικούς του, τήν οἰκογένεια Οὐόλστων.

Οἱ Ἄγγλοι ἐδοκίμασαν τήν ἴδια ἔκπληξι καί τόν ἴδιο θαυμασμό ποῦ εἶχε δοκιμάσει κι' ἡ Τζέννυ Μόντροζ, ὅταν ἔφθασε πρώτη φορά στό Φελτσενγάϊλ. Ὁ κ. Ζερμάττ ὑποδέχθηκε τούς ξένους του στή χειμωνιάτικη κατοικία, κ' ἐσκόπευε νά τούς πάη κατόπι νά ἰδοῦν τόν πύργο τοῦ Φαλκενγόρστ, τήν βίλλα Πρόσπεκτ Χίλλ, τά κτήματα τοῦ Βάλντεγκ καί τοῦ Τσούκερτοπ, καθώς καί τό μοναστήρι τοῦ Ἔμπερφουρτ. Ὁ ὁποπλοίαρχος Λίττλστων κι' οἱ ἀξιωματικοί του δέν μποροῦσαν παρά νά θαυμάσουν τήν εὐημερία τῆς μικρῆς ἐκείνης ἀποικίας, ποῦ τήν εἶχε δημιουργήσει ὁ θάρρος, ἡ εὐφυΐα, ἡ ὁμόνοια κι' ἡ ἀφοσίωσι μιᾶς οἰκογενείας ναυαγῶν, στό διάστημα τῶν ἔντεκα χρόνων ποῦ ζοῦσε μονάχη σ' ἐκεῖνο τό νησί. Καί στό τέλος τοῦ γεύματος, ποῦ τούς δόθηκε στή μεγάλη σάλα τοῦ Φελτσενγάϊλ, σήκωσαν τά ποτήρια γιά τιμή τῶν ἀποίκων τῆς Νέας Ἐλβετίας.

Τήν ἡμέρα ἐκείνη, ὁ κ. Οὐόλστων, ἡ γυναῖκα του κι' οἱ δυό του κόρες ἔλαβον τήν εὐκαιρία νά συνδεθοῦν στενώτερα μέ τόν κύριο καί τήν κυρία Ζερμάττ. Γι' αὐτό δέν πρέπει ν' ἀπορήση κανείς ἄν τό ἴδιο βράδυ, πρίν χωρισθοῦν, ὁ κύριος Οὐόλστων, ποῦ ἡ κατάστασι τῆς ὑγείας του ἀπαιτοῦσε νά μείνη στήν ξηρά λίγες ἑβδομάδες, ἔλαβε τό λόγο καί εἶπε:

— Κύριε Ζερμάττ, μπορῶ νά σᾶς μιλήσω μέ ὅλη τήν ἐμπιστοσύνη καί τήν εἰλικρίνεια;

— Βεβαιότατα!

— Ἡ ζωή ποῦ ζῆτε σ' αὐτό τό νησί, δέν μποροῦσε παρά νά μοῦ ἀρέση. Μοῦ φαίνεται πῶς αἰσθάνομαι κιόλα τόν ἑαυτό μου καλύτερα στήν ὡραία αὐτή φύσι καί θά ἤμουν πολύ εὐτυχής ἄν μποροῦσα νά ζήσω σέ καμμιά γωνιά τοῦ παραδείσου σας... Ναί, ναί, θά τό ἐπιθυμοῦσα πολύ, φθάνει νά δίνατε τή συγκατάθεσί σας.

— Καί ἀμφιβάλλετε γι' αὐτό; ἀποκρίθηκε μέ προθυμία ὁ κ. Ζερμάττ. Ἡ γυναῖκα μου κι' ἐγώ θά ἤμαστε κατενθουσιασμένοι νά σᾶς δεχθοῦμε στή μικρή μας ἀποικία, ἀφοῦ νομίζετε πῶς θά ζοῦσατε ἐδῶ καλά. Ἄλλως τε, ὅσο γιά μᾶς τοὺς δυό, ἐκάμαμε πιά τήν ἀπόφασί μας: Θά τελειώσουμε τίς ἡμέρες μας στή Νέα Ἐλβετία, ποῦ ἔγινε πιά ἡ δεύτερη πατρίδα μας. Δέν ἔχουμε σκοπό νά τήν ἐγκαταλείψουμε ποτέ.

— Ζήτω ἡ Νέα Ἐλβετία! φώναξαν ἐνθουσιασμένοι οἱ Ἄγγλοι. Στήν ὑγειά τῶν ἀποίκων της!

Κι' ἄδειασαν ἄλλη μιά φορά τά ποτήρια τους, γεμᾶτα ἀπό τό κρασί ἐκείνο τῶν Καναρίων, ποῦ σ' ἔκτακτες μόνο περιστάσεις ἀντικαθιστοῦσε τό κοινό ντόπιο.

— Καί στήν ὑγειά ἐκείνων ποῦ ἐπιμένουν μέ κάθε θυσία νά ζήσουν σ' αὐτή! ἐπρόσθεσαν ὁ Ἐρνέστος κι' ὁ Τζάκ.

Ὁ Φρίτς δέν εἶχε προφέρει οὔτε μιά λέξι· κι' ἡ Τζέννυ σιωποῦσε μέ τό κεφάλι σκυμμένο...

Ἔπειτα, ἄμα οἱ ξένοι ἔφυγαν γιά νά γυρίσουν στόν «Ξιφία», ὅταν ὁ Φρίτς βρέθηκε μόνος μέ τή μητέρα του, τήν ἀγκάλιασε καί τή φίλησε χωρίς νά μιλήση καθόλου. Ἀλλά ὅταν τήν εἶδε τόσο λυπημένη, μέ τήν ἰδέα βέβαια ὅτι ὁ πρωτότοκός της ἑτοιμαζόταν νά φύγη:

— Ὄχι, μητέρα!... φώναξε γονατίζοντας προστά της, ὄχι!... Δέν θά φύγω!

Τή στιγμή ἐκείνη γύριζε ἀπ' ἔξω ἡ Τζέννυ. Εἶδε τό κίνημα τοῦ Φρίτς, ἄκουσε τά λόγια του καί πέφτοντας στήν ἀγκαλιά τῆς κυρίας Ζερμάττ, εἶπε κι' αὐτή:

— Συγγνώμη!... συγγνώμη γιά τή λύπη ποῦ σᾶς προξενῶ... ἐγώ ποῦ σᾶς ἀγαπῶ σά μητέρα μου!... Ἀλλά... ὁ πατέρας μου ἐκεῖ πέρα... μοῦ ἐπιτρέπεται νά διστάσω στιγμή;

(Συνέχεια εἰς τό ἑπόμενον)

ΗΘΟΓΡΑΦΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ο ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΣ

Ἐκάθητο εἰς τὸ τελευταῖον θρανίον τῆς τάξεως μεταξὺ δύο ἄλλων, ὑπερβάντων, ὡς αὐτός, τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, μυστακοφόρων καὶ σοβαρῶν.

Οἱ τρεῖς οὗτοι εἶχον ἐπονομασθῆ ὑπὸ τῆς τάξεως «patres conscripti», ἀλλ' οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ τοὺς ὀνομάσῃ οὕτω κατὰ πρόσωπον, διότι ἐπεβάλλοντο διὰ τῆς διαφορᾶς τῆς ἡλικίας καὶ τῆς σοβαρότητός των.

Καὶ οἱ τρεῖς ἦσαν ὀλιγόλογοι καὶ ἐλάχιστα διαχυτικοί, ἰδίως δὲ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος, ὅστις σπανιώτατα ἐξήρχετο εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Βαρβακείου κατὰ τὰ διαλείμματα, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἐξήρχετο τὸ πρόσωπόν του ἦτο ἀπομονωμένον καὶ ἀπροσπέλαστον ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ ἰσχνοῦ του σώματος.

Πάντοτε σκυμμένος εἰς τὸ βιβλίον του εἰς οὐδένα ὡμίλει καὶ ἐπειδὴ ὁ κλῆρος τὸν ἠνόει, ὡς λέγουν εἰς τὰ γυμνάσια, ἦτο σχεδὸν ἄγνωστος ἡ φωνή του.

Ἀλλὰ μίαν ἡμέραν, κατὰ τὸ μάθημα τῆς ἀσγικῆς, ἐπειδὴ οἱ ἐξεταζόμενοι ἦσαν ἀμελέτητοι, κατὰ τὸ σύνηθες, ὁ καθηγητὴς ἀπευθυνθεὶς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἄλλους, ἠρώτησε:

—Ποῖος ἠμπορεῖ νὰ μοῦ φέρῃ ἕνα παράδειγμα βάθους ἐννοίας; Ἐσύ;... Ἐσύ;...

Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἔδιδε τὸ ζητούμενον παράδειγμα. Ἐπὶ τέλους, ἀπὸ τὸ βάθος τῆς τάξεως ὑψώθη βραχίων μέγας, ὡς τοῦ Βρυάρεω.

—Λέγε, Νήφων, εἶπεν ὁ καθηγητής.

Τότε ἠκούσθη μία φωνὴ ἔρρινος, χαλαρὰ καὶ ἐπίσυρτος, ἔχουσα κάτι τὸ κλαυθμηρόν, μιὰ φωνὴ παιδική καὶ γεροντική συνάμα, ἡ ὁποία ἤρθρωσε τὴν ἑξῆς λέξιν:

—Ὁ σιδερόδρομος!

Δὲν περιγράφονται οἱ γέλωτες οἱ ὁποῖοι ἐπηκολούθησαν τὴν στιγμιαίαν κατάπληξιν, γέλωτες οἱ ὁποῖοι παρέσυραν καὶ τοῦ καθηγητοῦ τὴν σοβαρότητα. Καὶ πῶς νὰ παύσῃ ἔπειτα ἡ θύελλα ἐκείνη τῆς παιδικῆς εὐθυμίας; Μάτην ὁ καθηγητὴς ἐπροσπάθησε νὰ δικαιολογήσῃ τὰ ἀδικαιολόγητα λέγων ὅτι ὁ Νήφων Ἀηδονίδης ἐλθὼν ἐκ Κύπρου ὅπου δὲν ὑπάρχει σιδηρόδρομος, τόσον ἠσθάνθη θαυμασμὸν ὅταν εἶδε τὸν σιδηρόδρομον Πειραιῶς—Ἀθηνῶν, ὥστε ἔκτοτε αὐτὴ ἡ ἔννοια παρέμεινεν εἰς τὴν διάνοιάν του, ὡς ἡ βαθυτέρα καὶ θαυμασιωτέρα. Οἱ ἀρεσκόμενοι εἰς τὴν ἀταξίαν, καὶ τοιοῦτοι εἶναι πάντοτε οἱ περισσότεροι, ὀπεδαύλιζαν τὸν γέλωτα ὑποψιθυρίζοντες: «Ὁ σιδερόδρομος! ὁ σιδερόδρομος!». Ὁ καθηγητὴς ἐπὶ τέλους ἤρχισε νὰ ἀπειλῇ, ἀλλὰ τότε οἱ ψιθυρισμοὶ μετετράπησαν εἰς ὠρυγὰς ἐπὶ παντοίων τόνων, καὶ ἡ τάξις μετεβλήθη εἰς πανδαιμόνιον, εἰς τὸ ὁποῖον μόνον ὁ Νήφων ἔμεινε σοβαρός, συμμένος εἰς τὸ βιβλίον του. Ὁ δὲ καθηγητὴς ἀπελπισθεὶς ἐκτύπησε μὲ ὀργὴν τὸ βιβλίον ἐπὶ τῆς ἕδρας καὶ ἀπῆλθεν.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ ὑψικάρηνος Νήφων ἔχασε τὸ γόητρον, τὸ ὁποῖον κυρίως ὤφειλεν εἰς τὴν σιωπήν του. Τοῦ λοιποῦ ὅλοι οἱ μαθηταὶ τὸν ὠνόμαζον Σιδερόδρομον καὶ μαθητάρια δεκαπενταετῆ τὸν ἐλοιδόρουν ἀδεῶς, τοῦ ἐσφύριζαν καὶ τοῦ ἔψαλλαν καὶ τοῦ ἐκραύγαζαν ὑπὸ τὴν μύτην. Καὶ ὅταν ἀνεχώρει ἀπὸ τὸ γυμνάσιον, σμῆνος παιδαρίων τὸν παρηκολούθει μὲ ἀλαλαγμοὺς καὶ ἐμιμοῦντο ἑκατέρωθεν αὐτοῦ τὸν πάταγον τῆς ἀτμομηχανῆς καὶ ἐφώναζαν:

—Τόπο, τόπο!... περνᾷ ὁ σιδηρόδρομος.

Τὴν αὐθάδειαν δὲ τῶν παιδαρίων ἀπεθράσυνεν ἡ μεγάλη τοῦ Νήφωνος πραότης καὶ δειλία. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους μήπως ἠδύνατο καὶ ν' ἀντιταχθῇ κατὰ τοσούτου πλήθους διαβόλων; Ὡς μόνην σωτηρίαν εἶρε νὰ ἔρχεται τελευταῖος καὶ νὰ φεύγῃ τελευταῖος καὶ οὕτω μόνον κατώρθωνε νὰ ἀποφεύγῃ τὰς ἐμπαικτικὰς διαδηλώσεις.

Ἀλλὰ κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς γαλλικῆς, γεροντίου μόωπος καὶ ὀλίγον ξεκουτισασμένου, ὁ Νήφων ἔδιδεν ἀφορμὴν εἰς παντοῖα παιγνίδια ματαιόδοξα πολλάκις τὸ μάθημα. Μίαν ἡμέραν κάποιος ἐκ τῶν ἀστείων τῆς τάξεως, καθήμενος πλησίον τοῦ Νήφωνος, ἤρχισε νὰ ρέγχῃ.

—Τί εἶναι αὐτὸς ὁ θόρυβος; ἠρώτησεν ὁ καθηγητής.

—Ὁ Νήφων ρουχαλίζει, κύριε καθηγητά, ἔσπευσαν καὶ ἀπήντησαν τινὲς τῶν παρακαθημένων, καὶ ὁ ταλαίπωρος νέος ἐπεπλήχθη χωρὶς νὰ τολμᾷ νὰ διαμαρτυρηθῇ, διότι μόνον τὸ ἄκουσμα τῆς φωνῆς του ἤρκει νὰ κινήσῃ γενικοὺς καγχασμούς.

Ἄλλοτε δὲ μιμούμενοι τὸ πάφ-πάφ τοῦ σιδηροδρόμου ἔλεγαν πρὸς τὸν ἐρωτῶντα καθηγητήν:

—Εἶναι ὁ σεμέν-ντέ-φερ, κύριε καθηγητά.

—Μὰ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀκούεται εἰς τόσην ἀπόστασιν ὁ σιδηρόδρομος; Σὲ ν' ἔ πᾶ ποσίμπλ, μὲ ἀμί, σὲ ν' ἔ πᾶ ποσίμπλ. Σουαγέ ραιζονάμπλ βοαγιόν.

Μετοικήσας κατὰ τὰ τέλη Νοεμβρίου εἰς μίαν μεγάλην οἰκίαν τῆς Νεαπόλεως, κατοικουμένην σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ὑπὸ φοιτητῶν καὶ μαθητῶν, ἀνεκάλυψα ἀπροσδοκήτως ὅτι εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν ἑκατοίκει καὶ ὁ Νήφων. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐδυσπίστει πρὸς ἐμέ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐξ ὅλων τῶν συμμαθητῶν ἐγὼ ὀλιγώτερον τὸν ἐπείραζα, ἀνεθάρρησε βαθμηδὸν καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐφθάσαμεν εἰς ἱκανὴν οἰκειότητα, ὥστε νὰ μοῦ ἐκμυστηρευθῇ καὶ τὰς ὑποθέσεις τῆς καρδίας του. Διότι καὶ καρδίαν εἶχε αὐτὸς ὁ σιδηρόδρομος καὶ ἡ καρδία του δὲν ἦτο κενή.

Ἀπέναντι τοῦ παραθύρου του ἑκατοίκει κάποιος πολιτικὸς συνταξιοῦχος μετὰ τῆς συζύγου του, τῆς θυγατρός του καὶ μιᾶς ὑπηρετρίας. Ὁ Νήφων κατ' ἀρχὰς ἔστρεψε τὰ ἐρωτικά του βέλη πρὸς τὴν θυγατέρα. Ἀλλ' ἐκείνη ὅταν ἐννόησε τὰς προθέσεις του, ἐξεκαρδίσθη καὶ ἀνεφώνησεν, ὥστε νὰ τὴν ἀκούσῃ ὁ Νήφων: «Μπᾶ τὸ σκιάχτρο, ποὺ θέλει καὶ κόρτε». Ὁ δὲ Νήφων καὶ φύσει μετριόφρων ἦτο καὶ οἱ χλευασμοὶ τῶν συμμαθητῶν του εἶχαν συντελέσει νὰ σχηματίσῃ περὶ τοῦ ἑαυτοῦ του ἐλλεινὴν ἰδέαν. Καὶ δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ ὑποδιβάσῃ τὰς ἀξιώσεις του εἰς τὴν ὑπηρέτριαν, καὶ συγκατάβασιν μάλιστα ὄχι μικρὰν ἐκ μέρους της ἐθεώρησε τὸ ὅτι αὐτὴ δὲν ἀπέκρουσε μὲ χλεύην τὸν ἔρωτά του.

Εἶχαν παρέλθει μῆνες ἕκτοτε καὶ οἱ δύο ἐρασταὶ ἐφλέγοντο μακρόθεν, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ συνεννοηθοῦν δι' ἐπιστολῶν, διότι ἡ Ἀσημίνα δὲν ἐγνώριζε γράμματα, καὶ χωρὶς νὰ δύνανται νὰ ὁμιλήσουν, διότι οἱ φιλάργυροι καὶ ἰδιότροποι οἰκοδεσπόται ἐφρόντιζαν πάντοτε νὰ μὴ τὴν ἀφίνωσι μόνην· τὴν νύκτα ἠσφάλιζαν μὲ διπλοῦς μοχλοὺς τὴν θύρα. Τὴν Κυριακὴν δὲ κατὰ τὴν λειτουργίαν ἔμενε πότε ὁ γέρων, πότε ἡ γραῖα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ οὕτω ὁ Νήφων ἔπασχε τοῦ Ταντάλου τὰ βάσανα.

Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 23 Δεκεμβρίου μοῦ ἀνήγγειλε μὲ χαρὰν ὅτι, ὅπως τοῦ ἐψιθύριζε ἐκ τοῦ παραθύρου ἡ Ἀσημίνα, τὴν νύκτα τῶν Χριστουγέννων θὰ ἐπήγαιναν ὅλοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ θὰ τὴν ἄφιναν μόνην διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ τὸ χριστουγεννιάτικον γεῦμα. Ἐπὶ τέλους παρουσιάζετο ἡ πολυπόθητος εὐκαιρία. Ὁ Νήφων κατείχετο ὅλην τὴν ἡμέραν ὑπὸ πυρετώδους ἀνυπομονησίας, ἡ ὁποία ηὔξανεν ὅσον ἐπλησίαζεν ἡ ὥρα τῆς συναντήσεως. Δὲν ἠδύνατο νὰ εὕρῃ ἡσυχίαν. Τὸν εἶδα καὶ νὰ χορεύῃ. Τὸ εἶδα καὶ αὐτὸ τὸ θέαμα. Κατὰ τὴν ἑσπέραν ὅμως τὸν εἶδα κατηφῆ καὶ συλλογισμένον.

—Τί λές; μοῦ εἶπε. Δὲν εἶναι ἁμαρτία, τὴν ὥρα ποὺ θὰ εἶναι οἱ ἄλλοι χριστιανοὶ στὶς ἐκκλησίες, ἐγὼ νὰ βρίσκωμαι σὲ μιὰ κουζίνα γιὰ ἐρωτοδουλειές;

Δὲν εὑρῆκα τίποτε διὰ νὰ κατασιγάσω τοὺς δισταγμοὺς καὶ τοὺς φόβους του. Ἀλλὰ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ἔρωτος τοὺς κατεσίγησε μόνος του καὶ ὅταν ἐσήμαναν οἱ κῶδωνες, ὁ Νήφων Ἀηδονίδης, τρέμων ἀπὸ τὸ ψύχος καὶ τὴν συγκίνησιν, ἐστέκετο εἰς τὰ πρόθυρα τῆς οἰκίας μας. Τὸ ὑψηλὸν ὡς στῦλος ὁποκείμενόν του ἔρριπτε μακρὰν μελαναιὰν ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου. Ὅταν δὲ ἤκουσε τοὺς γείτονας ἐξερχομένους ἀπεσύρθη καὶ ἐκρύβη εἰς τὴν εἴσοδόν μας.

—Νάχῃς τὸ νοῦ σου, Ἀσήμω, ἔλεγεν ὁ γέρων.

—Νὰ κλείσῃς τὴν πόρτα καλὰ ἀπὸ μέσα, παρήγγειλεν ἡ γραῖα.

—Τὰ μάτια σου τέσσερα, προσέθηκεν ἡ κόρη. Ἤκουσες τί γράφουν οἱ ἐφημερίδες γιὰ τοὺς λωποδύτες.

Καὶ ἀφοῦ ἐξῆλθον, οἱ γέροντες ἐπανέλαβαν τὰς παραγγελίας καὶ δὲν ἀπεμακρύνθησαν παρὰ μόνον ἀφοῦ ἤκουσαν τὸν κρότον τοῦ ὀρτοῦ. Καὶ πάλιν ὁ γέρων ἔστρεφεν ἐκ διαλειμμάτων τὴν κεφαλὴν καὶ παρετήρει ἀνησύχως.

Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐκρότησε πάλιν ὁ σύρτης ἀποσυρόμενος καὶ προέκυψε σιγά-σιγὰ ἐκ τῆς σκιᾶς τὸ ψηλόλιγνον σῶμα τοῦ Ἀηδονίδου.

Ἐγὼ ἀκουμπῶν εἰς τὸ ὑπερκείμενον παράθυρον παρηκολούθουν τὰ γινόμενα καὶ ὅταν εἶδα τὸν ἐραστὴν προχωροῦντα μετὰ προφυλάξεων πρὸς τὴν ἀπέναντι θύραν παιδαριώδης ἐπιθυμία μὲ κατέλαβε νὰ τὸν πειράξω.

—Νήφων! τοῦ ἐψιθύρισα.

—Τί;

—Πρόσεξε μὴ σφυρίξῃς καὶ ἀκούσουν οἱ γέροι.

—Γιατί νὰ σφυρίξω;

—Δὲν εἶσαι σιδηρόδρομος;

Δέκα μόλις λεπτὰ εἶχον παρέλθει ἀφ' ὅτου ὁ Νήφων εὑρίσκετο πλησίον τῆς Ἀρετούσας του, ὅτε ἐκ τοῦ ἄκρου τῆς ὁδοῦ ἐφάνη ἐρχόμενος ἄνθρωπός τις. Καὶ ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸν πλησίον φανόν, ἀνεγνώρισα μετ' ἐκπλήξεως τὸν γέροντα συνταξιοῦχον. Βρὲ τὸν κακομοῖρη τὸν Νήφωνα!

Ὁ γέρων ἔφθασεν εἰς τὴν θύραν, ὅταν δέ, ὠθήσας αὐτὴν τὴν εἶρεν ἀνοικτήν, ὠπισθοδρόμησεν, ἀντὶ νὰ προχωρήσῃ, μὲ ἐπιφώνημα ἐκπλήξεως καὶ φόβου. Μπᾶ! Ἔπειτα ἤνοιξε σιγὰ-σιγὰ τὴν θύραν καὶ εἰσῆλθε· ἤκουσα δὲ τὴν φωνήν του νὰ φωνάζῃ τὴν ὑπηρέτριαν:

—Βρὲ Ἀσήμω! Ἀσημίνα!

Ὁ ταλαίπωρος Νήφων, εὑρισκόμενος εἰς τὸ μαγειρεῖον τὴν στιγμὴν ἐκείνην μετὰ τῆς Ἀσημίνας, ἔσπευσε νὰ κρυβῇ εἰς παρακείμενον δωμάτιον, ἡ δὲ ὑπηρέτρια ἀνέμενε περίτρομος τὸν φοβερὸν γέροντα.

—Πῶς εἶν' ἡ πόρτα ἀνοιχτή; ἠρώτησεν οὗτος. Ποῖος εἶναι μέσ' στὸ σπίτι;

—Ξέρω κι' ἐγώ; ἀπήντησεν ἡ Ἀσημίνα μὲ ἀμηχανίαν. Ἄκουσα κι' ἐγὼ θόρυβο, ἀλλὰ δὲν ξέρω τί εἶναι. Ἴσως εἶναι καλικάντζαροι!

—Τί καλικάντζαροι, βρέ, καὶ κολοκύθια; εἶπεν ὁ γέρων. Θὰ εἶναι κλέφτες. Νὰ τους! Κλέφτες! ἐφώναξεν ὁ γέρων.

—Μωρέ, δὲν εἶμαι κλέφτης καὶ μὴ φωνάζῃς, ἤλθε φωνὴ ἔρρινος καὶ παρηλλαγμένη ἐκ τοῦ δωματίου.

—Ἀμὲ τί εἶσαι, κακὸ χρόνο νάχῃς;

—Μούουου! ἔκαμεν ὁ Νήφων, ὡς τὸ «θηρίο τῆς Ἀμέρικας» εἰς τὸν Καραγκιόζη· Μούουου! μούου!

Καὶ μὲ φωνήν, ὡς ἐκείνην μὲ τὴν ὁποίαν ἀπήντησεν ἄλλοτε εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς λογικῆς, ἀνεφώνησεν:

—Εἶμαι ὁ καλικάντζαρος.

Μυκώμενος δὲ ὡς ταῦρος ἐξώρμησεν ἐκ τῆς κρύπτης του καὶ ἔδραμε πρὸς τὴν ἐξώθυραν, φανταστικῶς ὑψηλόλιγνος, μὲ σκέλη τεραστίου πελαργοῦ.

Ὁ γέρων πρὸ τοῦ μυκωμένου ἐκείνου τέρατος, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ σκότος τοῦ ὄρθρου καὶ εἰς τὴν ταραχὴν τῆς φαντασίας τοῦ ἐφάνη ὡς καμηλοπάρδαλις, ἔκλινεν ἐμβρόντητος ἐπὶ τοῦ τοίχου, ἀφήσας ἐλευθέραν τὴν δίοδον εἰς τὸν δολιχοσκελῆ καλικάντζαρον.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἁπλοῖκή Ἀσημίνα ἠδύνατο κατὰ τὰς στιγμὰς ἐκείνας νὰ ὁρκισθῇ μὲ εἰλικρίνειαν ὅτι εἶχε γίνει παίγνιον ἀληθινοῦ καλικαντζάρου.

Ἄγνωστον ποῖος ἐγνωστοποίησε τὸ κωμικοτραγικὸν τοῦτο συμβὰν εἰς τὸ γυμνάσιον. Καὶ ὅταν, ἐπαναληφθέντων τῶν μαθημάτων, ἐνεφανίσθη εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Βαρβακείου ὁ Νήφων μία κραυγὴ ἀνεπέμφθη ἐξ ὅλων σχεδὸν τῶν στομάτων:

—Νὰ ὁ Καλικάντζαρος! Νὰ ὁ Καλικάντζαρος!

† Ι. ΚΟΝΔΥΛΑΚΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ποῖος ἐφεῦρε τὴν φωτογραφίαν

Μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς πῶς ἡ ἰδέα τῆς φωτογραφίας ἀνάγεται στὸν ΙΣΤ' αἰώνα κατὰ τὸν ὁποῖο ἔγιναν δύο κεφαλαιώδεις ἀνακαλύψεις· ἡ μία τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου καὶ ἡ ἄλλη τοῦ χλωριούχου ἀργύρου.

Τί εἶναι τὸ φαινόμενο τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου;

Ἂν μέσα σ' ἕνα χῶρο ἐρμητικὰ κλεισμένο ἀφήσουμε νὰ περάσῃ τὸ φῶς μόνο μιὰ ὀπὴ αὐτὸ ἔρχεται νὰ σχηματίσῃ ἐπάνω σὲ μιὰ λευκὴ ὀθόνη τὴν ἀνεστραμμένη εἰκόνα τῶν ἀντικειμένων ποὺ βρίσκονται στὸ ἐξωτερικό.

Λέν πῶς ὁ Μπρολὺ ὑπῆρξε ὁ πρῶτος, κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς χρόνους ποὺ ἐσημείωσε τὶς ἰδιότητες τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου. Ἔπειτα τὶς ἐσημείωσαν, αὐτὸ εἶναι βέβαιο, ὁ Λεονάρδο ντὰ Βίντσι καὶ ὁ Βάκων (περὶ τὰ 1520). Ὁ χλωριοῦχος ἄργυρος ὀφείλεται στὸν ἀλχημιστὴ Φαβρίκιο, ὁ ὁποῖος τὸν ἀνεκάλυψε περὶ τὰ 1556.

Ἡ ἰδιότης του: Νὰ μαυρίζῃ στὸ φῶς.

Κατὰ τὴν αὐτὴ ἐποχὴ ὁ σκοτεινὸς θάλαμος σημαντικὰ τελειοποιήθηκε. Ὁ Πόρτα, ἕνας φυσιοδίφης ἀπὸ τὴν Νεάπολι, εἶχε τὴν ἰδέα νὰ προσαρμόσῃ ἕνα φακὸ στὸ ἄνοιγμα τοῦ θαλάμου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο ἔκανε τὶς εἰκόνες καθαρώτερες.

Ἔτσι ἡ ἰδέα τῆς φωτογραφίας προχωροῦσε κι' εἶχε ἤδη ἀρχίσει γιὰ καλὰ περὶ τὸ τέλος τοῦ ΙΣΤ' αἰώνος. Μὰ ἀπότομα σταματᾷ καὶ κανεὶς πιὰ δὲν ἀκούει νὰ γίνεται λόγος γι' αὐτὴν ἐπὶ διακόσια χρόνια. Πράγματι μόνον κατὰ τὸ 1777 ὁ Sheele, ἕνας Σουηδὸς χημικός, τὴν ξαναβγάζει στὴν μέση, μελετῶν μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴν ἐπίδρασι τοῦ φωτὸς ἐπάνω στὸν χλωριοῦχο ἄργυρο.

Πρῶτος ὁ Γάλλος φυσιοδίφης Σάρλ εἶχε τὴν ἰδέα νὰ συνδυάσῃ τὶς δύο ἐφευρέσεις γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα. Τοποθετοῦσε στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου μιὰ ὀθόνη ἐμποτισμένη μὲ χλωριοῦχο ἄργυρο ἐπάνω στὴν ὁποίαν ἐρχότανε ν' ἀποτυπωθῇ ἡ σκιαγραφία ἑνὸς προσώπου. Ἡ σκιαγραφία αὐτὴ ἀποτυπωνότανε ἄσπρη ἀφοῦ τὸ πρόσωπο ἔπαιζε ρόλο ὀθόνης μπροστὰ στὸ φῶς. Ἀλλὰ γρήγορα ἐξαφανιζότανε καὶ μαύριζε μὲ τὴν σειρὰ της μόλις ἀποχωροῦσε τὸ πρόσωπο.

Στὰ 1802 ὁ Ἄγγλος Wedgwood ἐπανέλαβε τὰ πειράματα τοῦ Σάρλ ἀλλὰ ἐπάνω σὲ χάρτη ἐμποτισμένο μὲ νιτρώδη ἄργυρο.

Ὁ Humphry Davy δοκίμασε, ἀλλὰ ματαίως νὰ συγκρατήσῃ τὶς εἰκόνες. Ἦλθε τότε ὁ Γάλλος Νικηφόρος Niepce, στὸν ὁποῖον ὀφείλεται ἂν ὄχι ἡ ἐφεύρεσι τῆς κατὰ κυριολεξίαν φωτογραφίας, τοὐλάχιστον μιᾶς μεθόδου ποὺ τὴν φήμιζε πολύ.

Ὁ Niepce στὰ 1826 εἶχε ἀνακαλύψει τὴν ἀρχὴ τῆς ἡλιογραφίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μηχανικὴ μέθοδο χαρακτικῆς ἐπὶ μετάλλου.

Μελετήσας τὴν ἐπίδρασι τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐπὶ διαφόρων οὐσιῶν υἱοθέτησε τέλος τὴν ἄσφαλτο τῆς Ἰουδαίας, τὴν ὁποίαν ἄπλωνε ἐπάνω σὲ μιὰ πλάκα ἀπὸ μέταλλο καὶ ἐξέθετε κατόπι στὴν ἐνέργεια τοῦ φωτὸς μέσα σ' ἕνα «περιωρισμένο» θάλαμο. Οἱ πλάκες αὐτὲς μιὰ φορὰ ποὺ ἀποτύπωναν τὴν εἰκόνα τὴν συγκρατοῦσαν ἐπάνω κάτω καὶ ἀποτελοῦσαν ἔτσι πρωτόγονες φωτογραφίες. Ἀλλὰ ἡ ἄσφαλτος ὑποτύπωνε σιγὰ καὶ κατὰ τὴν μακρὰ στάσι ἐμπρὸς στὸ μηχάνημα (πολλὲς ὧρες), οἱ σκιὲς καὶ τὰ φῶτα ἀλλαζαν θέσι κι' ἔτσι ἔκαναν τὶς εἰκόνες συγκεχυμένες σὲ βαθμὸ ἀξιοθρήνητο. Ἔπρεπε πάση θυσία νὰ συντομευθῇ ὁ χρόνος τῆς στάσεως καὶ νὰ καλυτερεύσῃ ἡ λῆψις.

Σ' αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ ὁ Niepce ἔκανε τὴν γνωριμία ἑνὸς νεαροῦ ζωγράφου, τοῦ Νταγκέρ, τὸν ὁποῖον ἀπασχολοῦσαν τὰ ἴδια προβλήματα. Οἱ δύο ἄνθρωποι ἀπεφάσισαν νὰ συνδυάσουν τὶς προσπάθειές τους καὶ συνεταιρίσθησαν (στὰ 1829).

Αὐτὴ ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἐργασία, στὴν ὁποία εἶχαν ἐπιδοθῆ μὲ πάθος, μόνον 4 χρόνια βάσταξε, διότι ὁ Niepce ἀπέθανε στὰ 1833.

Ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἀπώλεια δὲν ἀπεθάρρυνε τὸν Νταγκέρ, τοῦ ὁποίου τὸ πεῖσμα ηὔρε τὴν ἀμοιβή του στὰ 1837 μὲ τὴν ἀνακάλυψι μιᾶς μεθόδου, ἡ ὁποία ἔλαβε τὸ ὄνομά του καὶ ἡ ὁποία πράγματι ἦταν ἡ φωτογραφία ἐκτὸς ἀπὸ τὶς τελειοποιήσεις ποὺ ἐφευρέθηκαν ἀργότερα.

Τὰ γεγονότα τῆς ἑβδομάδος

ΚΑΜΑΛ ΑΤΑΤΟΥΡΚ

Τὸ Τουρκικὸν Ἔθνος ἐπένθησε καὶ ἐκήδευσε μεγαλειωδῶς τὸν ἄρχηγὸν τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους καὶ ἀναμορφωτὴν τῆς τουρκικῆς πατρίδος Καμὰλ Ἀτατοὺρκ. Εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς φίλης καὶ συμμάχου χώρας ἡ Ἑλλὰς συμμετέσχε μὲ ὅλην ἐκείνην τὴν πληρότητα, ποὺ ἐπεδάλλετο τόσον ἀπὸ τὴν ἐγκαρδιότητα τῶν δεσμῶν ποὺ ἑνώνουν τὰς δύο χώρας, ὅσον καὶ ἀπὸ τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἡ προσωπικότης τοῦ ἐκλιπόντος Τούρκου ἡγέτου κατέκτησεν εἰς τὴν συνείδησιν ὅλων τῶν Ἑλλήνων, μὲ τὴν ἀληθινὰ τιτανικὴν του προσπάθειαν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ του καὶ τῆς χώρας του καὶ μὲ τὴν ἀποφασιστικὴν συμδολήν του εἰς τὴν πραγματοποιηθεῖσαν Ἑλληνοτουρκικὴν φιλίαν.

Ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἀντιπροσωπεῖαι τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐθνικῆς Κυδερνήσεως κ. Ι. Μεταξᾶν ἐπὶ κεφαλῆς, παρηκολούθησαν τὰς συγκινητικὰς τελετὰς τῆς τουρκικῆς πρωτευούσης καὶ ἀπέδωσαν τὰς ὀστάτας τιμὰς εἰς τὸν ἄνδρα, τοῦ ὁποίου ἡ προσωπικότης ὡς φωτεινὸν μετέωρον κατηύγασε τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς ἱστορίας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς.

Διὰ νὰ μὴ ἀφήσωμεν εἰς κανένα τὴν ἐντύπωσιν, μὲ ὅσα γράφομεν ἐδῶ, ὅτι αἱ κρίσεις μας διὰ τὸν ὑπέροχον ἄνδρα, τὸν ὁποῖον θρηνεῖ ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἀνατολή, ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὴν εὐτυχῆ διαμόρφωσιν τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων, εἶναι ἀνάγκη αὐτὴν τὴν ἐπίσημον ὥραν νὰ λεχθῇ τὸ ἑξῆς: Ὅτι εἰς τὴν τελευταίαν κρίσιν του ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς διὰ τὸν ἄνδρα ὁ ὁποῖος δὲν ἐξεπρόσωπησεν ἁπλῶς, ἀλλὰ ὠργάνωσε καὶ κατηύθυνεν ἐναντίον μας τὸν Λαόν του εἰς τὴν Μικρασίαν, θὰ ἦτο πάντοτε ἀντικειμενικὸς καὶ δίκαιος ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦτο ἡ διαμόρφωσις τῶν σχέσεών του μὲ τὴν γείτονα χώραν.

Οἱ Ἕλληνες εἴμεθα λαὸς ἀνθρώπινος, ὅσον κανεὶς ἄλλος, καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι αὐτὴ ἡ ἀρετή μας εἶναι καὶ τῶν Τούρκων ἀρετή. Ἔτσι ἐξηγεῖται τὸ γεγονὸς ὅτι ἐνῷ συνεκρούσθησαν ὀξύτατα οἱ δύο λαοὶ συμδιοῦντες ἐπὶ αἰῶνας, διετηρήσαμεν πάντοτε ὁ εἷς ἀπέναντι τοῦ ἄλλου ἀμοιδαίως αἰσθήματα εἰλικρινοῦς σεδασμοῦ. Ὁ σεδασμὸς αὐτὸς χωρὶς νὰ μειοῦται ἐξήρχετο ἐνισχυμένος ἀπὸ κάθε νέαν κρίσιν τῶν ἀμοιδαίων μας σχέσεων. Τὸ ἐδιδάχθημεν αὐτὸ καὶ κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 12 καὶ 13, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν τελευταῖον. Ἐπὶ τοῦ σεδασμοῦ δὲ ἀκριδῶς οἰκοδομοῦμεν καὶ θὰ οἰκοδομοῦμεν καὶ εἰς τὸ μέλλον τὴν παγίαν Ἑλληνοτουρκικὴν φιλίαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Καμὰλ Ἀτατούρκ, τοῦ ὁποίου ὁ δίος εἶναι ὑπόδειγμα φιλοπατρίας, ἀλλὰ καὶ ἀγῶνος ἀκάμπτου καὶ συνεχοῦς μιᾶς τιτανικῆς προσωπικότητος ἀφιερωθείσης εἰς τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς ἰδανικοῦ, εἰς τὴν Ἑλλάδα, χώραν ποὺ ἐτίμησε πάντοτε τὴν ἀνδρῶαν ἀρετήν, θὰ τὸν ἐτιμῶμεν ὁπουδήποτε τοῦ Κόσμου καὶ ἂν εἶχεν ἀναδειχθῇ.

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟΥ ΣΥΜΒΙΩΣΕΩΣ

Ἡ «Νεολαία» δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ χαρῇ ἰδιαιτέρως διότι ἡ Ἐθνικὴ Κυδέρνησις ἔστρεψεν ἀποφασιστικὴν τὴν μέριμνάν της ἐναντίον τοῦ φαινομένου τῶν παρανόμων συμδιώσεων. Πληθυνθεῖσαι εἰς μίαν περίοδον τελείας χαλαρώσεως καὶ ἀδρανείας τοῦ ἐνστίκτου τῆς αὐτοσυντηρήσεως τοῦ Ἔθνους, αἱ παράνομοι συμδιώσεις ἀπετέλουν φαινόμενον σήψεως, ποὺ ἂν δὲν εἶχε μεσολαδήσει ἡ ἀντίδρασις τῆς 4ης Αὐγούστου ἀσφαλῶς θὰ εἶχε μολύνει ὁλόκληρον τὸν κοινωνικόν μας ὀργανισμόν. Αἱ παράνομοι συμδιώσεις ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ἀνατινάξουν ἀπὸ τὰ αἰώνια, διὰ τῶν χιλιετηρίδων ἀπαρασάλευτα θεμέλιά της, τὴν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν, αὐτὴν ποὺ διεφύλαξε, διέσωσε καὶ συνετήρησε τὸ Ἔθνος διὰ μέσου τῶν περιπετειῶν τῶν αἰώνων. Σήμερον, μὲ τὴν παρέμδασιν τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους, ἐνεργοῦντος ἐν ἀπολύτῳ συνεπείᾳ πρὸς τὰς ἀρχάς του, ὁ κίνδυνος αὐτὸς προλαμδάνεται καὶ ἐπανακτᾷ πάλιν ἀκεραίαν τὴν ἠθικήν της λάμψιν ἡ ἑλληνικὴ οἰκογένεια, κέντρον εὐλογίας Θεοῦ καὶ πηγὴ τῶν ἱερωτέρων αἰσθημάτων καὶ φυτώριον ἀναδείξεως τοῦ εὐγενεστέρου ἀνθρωπίνου γένους.

«Μεγάλος ὁ προορισμὸς καὶ σᾶς τῶν γυναικῶν. Θὰ μοῦ πῆτε ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ προορισμός; Βέδαια θὰ γίνετε μιὰ μέρα μητέρες. Καὶ ἡ μητέρα εἶναι ὁ στύλος τοῦ σπιτιοῦ. Ἀπὸ αὐτὴν ἐξαρτᾶται ἡ ὑγεία καὶ ἡ τύχη τοῦ παιδιοῦ, τοῦ μέλλοντος πολίτου, τῆς μελλούσης γενεᾶς. Ἀλλὰ μήπως θὰ γίνουν ὅλαι μητέρες; Ἢ μήπως καὶ μητέρες δὲν θὰ στερηθοῦν τὰ παιδιά τους; Τί θὰ κάνουν αὐτὲς ποὺ ἐστερήθησαν τοῦ θείου δώρου τῆς μητρότητος; Θ' ἀγαπήσουν ὡς μητέρες. Γιατί, νὰ τὸ ξέρετε, σὲ ὁποιαδήποτε ἀσχολία καὶ ἂν σᾶς φέρῃ ἡ τύχη, θ' ἀφοσιωθῆτε σ' αὐτὴν καὶ θὰ τὴν ἀγαπήσετε σᾶν μητέρες. Καὶ τοὺς γονεῖς σας τοὺς ἀγαπᾶτε καὶ τοὺς περιποιεῖσθε σᾶν νὰ εἶσθε μικρὲς μητέρες των, καὶ τ' ἀδέλφια σας τ' ἀγαπᾶτε σᾶν νὰ εἶσθε σχεδὸν μητέρες των, καὶ τοῦ ἀνδρὸς, τὸν ὁποῖον θὰ ἀγαπήσετε θὰ εἶσθε σχεδὸν μητέρα του. Καὶ εἰς τὰ ἔργα ποὺ θ' ἀφοσιωθῆτε στὴν κοινωνία, σᾶν μητέρες θὰ εἶσθε διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ καὶ θὰ τ' ἀγαπήσετε ὅπου καὶ νὰ πᾶτε, ὅ,τι καὶ ἂν γίνετε, ὁποιαδήποτε ἡλικία καὶ ἂν ἔχετε, σᾶν μητέρες θὰ αἰσθάνεσθε πάντα. Αὐτὴ εἶναι ἡ καταδίκη τῆς γυναίκας, ἀλλὰ καὶ τὸ αἰώνιον μεγαλεῖον της».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ἡ ἀθλητικὴ ἐξόρμησις τῆς Ε.Ο.Ν.

Ἱδρύεται «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ»

Ὁ Κυδερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας», ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Κυδερνήτου καὶ Ἀρχηγοῦ μας κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑ ὅπως παράσχῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἀθλητισμὸν καὶ τὸν Ἑλληνόπαιδα ἀθλούμενον κάθε μέσον ἀναπτύξεώς του εἰς τοὺς στίδους τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ ψυχαγωγίας του, ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν εἰδικοῦ κέντρου διὰ τοὺς ἀθλουμένους, τόσον τῆς Ὀργανώσεώς μας ὅσον καὶ τοὺς ἐκτὸς αὐτῆς: Τὴν ἵδρυσιν «Σπιτιοῦ τοῦ Ἀθλητοῦ» ποὺ θὰ εἶναι τὸ ἐντευκτήριον κάθε ἀθλητοῦ τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς γείτονος, εἴτε ἀνήκει οὗτος εἰς τὴν «Ε. Ο. Ν.» εἴτε εἰς ἀθλητικὰ σωματεῖα. Φυσικὰ τὸ ἵδρυμα τοῦτο ἦτο ἀπαραίτητον καὶ ἔλειπεν ὁμολογουμένως ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν ποὺ ἀποτελεῖ σημειωτέον τὸ κέντρον τῆς ἀθλητικῆς κινήσεως τοῦ τόπου, μὲ χιλιάδας ἀθλουμένων εἰς τὰ διάφορα σπόρ. Εἶναι ἐπίσης ἕνα ἵδρυμα πολιτισμοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ χαρίσῃ εἰς τοὺς ἀθλητάς ἡ «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας» ἐν τῇ ἐξορμήσει της διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀθλητισμοῦ μας καὶ τὴν διάδοσίν του εἰς τὰς τάξεις της.

ΠΟΥ ΘΑ ΓΙΝΗ

Τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ κτίριον τῆς «Ε. Ο. Ν.» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους 8, ὅπου μέχρι πρό τινος ἦσαν ἐγκατεστημένα τὰ κεντρικὰ γραφεῖα τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν. Ὁλόκληρον τὸ κτίριον θὰ διατεθῇ διὰ τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ ἱδρύματος τούτου. Πρόκειται δὲ περὶ κτιρίου μὲ πολλὰ διαμερίσματα, μὲ εὐρύχωρα δωμάτια, περὶ κτιρίου ἀπὸ τὰ καταλληλότερα δι' ἕνα τοιοῦτον κέντρον. Εἰς τρία πατώματα θὰ ἐγκατασταθοῦν τὰ διάφορα τμήματα τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Ἀθλητοῦ», ὅπου οἱ ἀθληταὶ θὰ μποροῦν νὰ περάσουν μερικὲς ὧρες εὐχάριστες καὶ εἰς κύκλον γνωριμόν τους καὶ εὐχάριστον.

ΤΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ «ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΟΥ»

Τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ εἶναι ἕνα ἵδρυμα ὅμοιο μὲ τὰ εἰδικὰ κέντρα ποὺ ἔχουν ὅλα τὰ προηγμένα εἰς τὸν ἀθλητισμὸν κράτη εἰς τὰς μεγάλας πόλεις. Ἕνα ἐντευκτήριον κάθε ἀθλητοῦ εἰς τὸ ὁποῖον οἱ νέοι οἱ ἐπιδιδόμενοι εἰς τὸν ἀθλητισμὸν θὰ συγκεντρώνωνται τὶς ὧρες ποὺ θὰ ἔχουν ἐλεύθερες εἴτε ἀπὸ τὸ σχολεῖο των εἴτε ἀπὸ τὴ δουλειά των διὰ νὰ διασκεδάζουν μὲ διάφορα παιγνίδια ποὺ θὰ ἔχουν ἀνεξόδως εἰς τὴν διάθεσίν των, μὲ συζητήσεις, μὲ συγκεντρώσεις ποὺ θὰ διοργανώνῃ κάθε τόσον ἡ διεύθυνσις τοῦ ἱδρύματος, συμμετοχῇ μάλιστα καὶ φιλάθλων καλλιτεχνῶν.

Στὶς λεπτομέρειες τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσιν κάθε ἀθλητοῦ, χωρὶς καμμιὰ διάκρισι ἐὰν εἶναι ἀθλητὴς τῆς «Ε. Ο. Ν.» ἢ ἀθλητὴς ἀθλητικοῦ Συλλόγου: Πὶγκ Πόγκ, μπιλιάρδο, σκάκι, τάδλι, ντόμινο καὶ διάφορα ἄλλα παιγνίδια δωματίου. Θὰ ἔχῃ ραδιόφωνο καὶ γραμμόφωνο. Θὰ ἔχῃ αἴθουσαν συζητήσεων εἰς τὰς ὁποίας θὰ καλοῦνται νὰ μετέχουν οἱ πρωταθληταί μας, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πολλὰ θὰ ἔχουν νὰ διδαχθοῦν οἱ νέοι ἀθληταί, οἱ ἐπίδοξοι διάδοχοί των εἰς τὸν ἐθνικόν μας ἀθλητισμόν. Ἐπίσης θὰ ἔχῃ ἰδιαιτέραν αἴθουσαν διὰ καπνιστήριον, ὅπου ὅμως θὰ ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος εἰς τοὺς ἐφήδους ἀθλητάς. Τέλος θὰ ἔχῃ ἰδιαιτέραν αἴθουσαν διὰ τὰς ἀθλητρίας μὲ παιγνίδια ἐπίσης διὰ τὴν ψυχαγωγίαν των. Δι' εἰδικῆς ἐγκαταστάσεως μεγαφώνων ἡ μουσικὴ θὰ μεταδίδεται εἰς ὅλα τὰ διαμερίσματα τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Ἀθλητοῦ», ὅπως θὰ μεταδίδωνται καὶ ὁμιλίαι ὅταν γίνωνται ἀπὸ γνωστοὺς εἰδικοὺς καὶ πρωταθλητάς μας.

Τέλος εἰς τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ διατεθῇ εὐρύχωρος αἴθουσα διὰ τὰς ἀθλητικὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι δυστυχῶς, λόγῳ οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, δὲν ἔχουν ἴδια γραφεῖα. Ἐκεῖ θὰ ἔχουν τὰ γραφεῖα των καὶ ἐκεῖ θὰ συνέρχωνται τὰ Συμδούλιά των.

ΠΟΤΕ Θ' ΑΝΟΙΞΗ

Εἰς τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ», ὅπως λέγομεν καὶ ἀνωτέρω, θὰ μποροῦν νὰ συχνάζουν ὅλοι οἱ ἀθληταὶ τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας» καὶ ὅλοι οἱ ἀθληταὶ τῶν διαφόρων συλλόγων τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν περιξ ἀδιαφόρως ἀθλήματος εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιδίδονται. Μόνον ὅτι διὰ νὰ γίνεται κανεὶς δεκτὸς εἰς τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ χρειάζεται μία βεδαίωσις τοῦ οἰκείου βαθμοφόρου του ὅτι εἶναι ἀθλητής. Διὰ τοὺς ἀθλητὰς τῶν Συλλόγων, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι ἀκόμη μέλη τῆς «Ε.Ο.Ν.», θὰ ζητηθοῦν πίνακες ἀπὸ τὰ ἀθλητικὰ σωματεῖα. Σημειωτέον ὅτι ἡ διεύθυνσις τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ τηρῇ εἰδικὸν ἡμερολόγιον, ὅπου θὰ σημειοῦται κάθε τι σχετικὸν μὲ τὴν διαγωγὴν τῶν θαμώνων τοῦ ἱδρύματος.

Τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ ἀνοίξῃ ἐντὸς τοῦ Δεκεμδρίου καὶ πιθανώτατα τὰς παραμονὰς τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων. Θὰ ἀνοίξῃ δὲ μὲ ἐπιδλητικωτάτην τελετὴν ἐγκαινίων, μὲ ἐπίσημον ἑορτασμὸν τοῦ γεγονότος, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ κληθῇ νὰ παραστῇ καὶ ὁ Ἐθνικὸς Κυδερνήτης κ. Μεταξᾶς, ὁ ὁποῖος ἄλλως τε ἐνέπνευσε τὸ ἔργον. Εἰς τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων θὰ κληθοῦν ἀντιπροσωπεῖαι ἀθλητῶν τῆς «Ε. Ο. Ν.» Ἀθηνῶν καὶ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ἀθλητικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀθλουμένων τῶν συλλόγων.

Ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῶν ἐπισήμων ἐγκαινίων τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀθλουμένου κόσμου τῆς περιφερείας Ἀθηνῶν, τῶν ἀθλητῶν τῆς «Ε. Ο. Ν.» καὶ τῶν ἀθλητῶν τῶν συλλόγων.

ΝΕΑ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΔΙΑ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΑ

Ἡ ἐξόρμησις τῆς «Ε. Ο. Ν.» ὑπὲρ τοῦ ἀθλητισμοῦ, τῆς προόδου του καὶ τῆς διαδόσεώς του εἰς ὁλόκληρον τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν ἔσχεν ἀφάνταστον ἀπήχησιν εἰς τὰς ἐπαρχίας. Παντοῦ ἐγένετο δεκτὸν τὸ μεγάλο ἄγγελμα μὲ ἐνθουσιασμὸ ἀπερίγραπτο. Ἀπόδειξις αἱ ἐνθουσιώδεις κρίσεις τῶν ἀθλητικῶν ἐφημερίδων διὰ τὴν ἐξόρμησιν αὐτήν. Ἐν τῷ μεταξὺ παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν τμήματα τῆς «Ε. Ο. Ν.» ἤρχισε ἐντατικὴ ἐργασία εἰς ἐκτέλεσιν τῶν πρώτων διαταγῶν τῆς ἐξορμήσεως.

Ἐκ παραλλήλου πολλαὶ πόλεις ἑτοιμάζονται νὰ δημιουργήσουν χώρους ἐπιδλητικοὺς διὰ τὴν ἀθλητικὴν ἄσκησιν τῶν νέων. Τὸ Μεσολόγγιον δὲ πρῶτον, ἡ ἱερὰ πόλις τοῦ ἐθνικοῦ μας ἀγῶνος, ἀπαντῶσα εἰς τὸ σάλπισμα τοῦ Ἀρχηγοῦ διὰ τοῦ ὁποίου καλεῖται ἡ Νεολαία εἰς τοὺς στίδους τοῦ ἀθλητισμοῦ, ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν εἰδικοῦ Σταδίου, τὸ ὁποῖον θὰ ὀνομασθῇ Στάδιον «Ἀλεξάνδρου Καναλλοπούλου». Πρὸς τοῦτο παρεχωρήθη ὁ παρὰ τὸ Ἡρῷον χῶρος καὶ ποσὸν διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς πόλεως τοῦ

ΟΤΑΝ ΤΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΑΙ ΣΥΝΕΙΔΗΤΑ

Σ. «Ν.»—Σὲ προηγούμενο τεῦχος ἐδημοσιεύσαμε τὸ ποίημα «Καλλιπάτειρα» καὶ σήμερα δίδομε τὸ Ἱστορικό του.

Νέος βασιλικῆς οἰκογενείας, μὲ σπάνια σωματικὰ καὶ ψυχικὰ χαρίσματα προικισμένος, ἱκανὰ νὰ τὸν ἀναδείξουν ἕνα πρῶτης κλάσεως πύκες, ὁ Διαγόρας, ξεκίνησε γιὰ πρώτη φορὰ ἀπ' τὴν πατρίδα του τὴ Ρόδο, τὸ 464 π. Χ. κ' ἔρχεται στὴν Ὀλυμπία γιὰ νὰ πάρῃ μέρος στοὺς ἀγῶνες.

Ἀπὸ τότες ξανοίγεται μιὰ ἀδιάκοπη δόξα γιὰ τὸν πολυνίκη Διαγόρα, ἕνας μεγάλος θρίαμβος. Νικοῦσε ὁλόενα, ὥσπου γέρος πιά, μὴ μπορῶντας νὰ πάρῃ μέρος στοὺς ἀγῶνες, τὸν ἀντικατέστησαν ἀντάξια τά παιδιά του Ἀκουσίλαος, Δαμάγητος καὶ Δωριέας καὶ τὰ ἐγγόνια του Εὐκλέας καὶ Πεισίρροδος.

* * *

Μάννα τοῦ τελευταίου ἦταν ἡ Καλλιπάτειρα, πρωτοκόρη τοῦ Διαγόρα. Προικισμένη μὲ πολλὲς χάρες κ' ἀρετές, κ' ἔχοντας γιὰ παράδειγμα τὸν μεγάλο πατέρα της καὶ τὰ ξακουστὰ ἀδέρφια της ἡ Καλλιπάτειρα, φρόντισε νὰ δώσῃ στὸν μοναχογυιό της ἀνατροφὴ καὶ μόρφωσι τέτοια, ποὺ ν' ἀνταποκρίνεται στὴν ὑψηλὴ καταγωγή του ἀπ' τοὺς Διαγορίδες. Σὰν ἔγινε ἔφηβος ὁ γυιός της ὁ Πεισίρροδος, κ' ἀσκημένος πιὰ μποροῦσε νὰ πάρῃ μέρος στοὺς ἀγῶνες, τὸν φέρνει ἡ Ἰδια στὴν Ὀλυμπία, γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ καὶ νὰ δῇ τ' ἀποτελέσματα τῆς ἀγωγῆς, ποὺ τόσο στοργικὰ εἶχε φροντίσει νὰ τοῦ δώσῃ.

* * *

Φτάνει μὲ τὸν γυιό της στὴν Ὀλυμπία, στὸν Ἱερὸ ἐκεῖνο χῶρο, ποὺ ἐπὶ χίλια χρόνια ἡ Ἑλλάδα ὁλόκληρη ζήτησε καὶ βρῆκε τὴν καθέρωσί της, ἐκεῖ ποὺ ἀπ' τὶς πιὸ μακρυνὲς γωνίες τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐρχόντουσαν κάθε τέσσερα χρόνια στὴν Ἱερὴ αὐτὴ μυσταγωγία, τὰ «Ὀλύμπια», ἀπ' τὸν μικρότερο νησιώτη ὡς τὸν βαρεμένο ἀπ' τὰ χρόνια Σπαρτιάτη, ἄλλοι γιὰ νὰ πάρουν μέρος στοὺς ἀγῶνες, κ' ἄλλοι σὰν θεατὲς νὰ θαυμάσουν τὴ δύναμι καὶ τὴν ὀμορφιά, τὴ γρηγοράδα καὶ τὴν ἀντοχή, τὸ θάρρος καὶ τὴν ψυχραιμία τῶν ἀγωνιζομένων. Μά, μόλις φτάνει ἡ Καλλιπάτειρα μαθαίνει τὸν ἀπαγορευτικὸ Νόμο, πὼς δὲν ἐπιτρέπεται στὶς γυναῖκες νὰ παρακολουθοῦν τὸ θέαμα καὶ πὼς μονάχα ἡ Ἱέρεια τῆς Δήμητρας Χαμύνη, μόνη ἀπ' τὸ φόλο της, εἶχε τὸ προνόμιο, καθισμένη στὸν μαρμάρινο βωμό της, νὰ παρακολουθῇ.

Ἡ στιγμὴ εἶναι κρίσιμη γιὰ τὴν στοργικὴ μητέρα. Στὸ νοῦ της χίλιες δυὸ σκέψεις παλαίουν, ἀνακατεμένα συναισθήματα νοιώθει. Πῶς ν' ἀφήσῃ τὸν μοναχογυιό της ν' ἀγωνισθῇ χωρὶς τὴν παρακολούθησί της; Μὰ πάλι, πὼς νὰ περάσῃ ἀπαρατήρητη ἀνάμεσα ἀπ' τὰ πλήθη;

Ὕστερα ἀπὸ ἕνα ἀδιάκοπο πάλεμα στὴν ψυχή της, βγάζει τὴν τολμηρὴ κ' ἀμετάτρεπτη ἀπόφασί της. Καὶ νά, καμαρωτὴ μὲ προσποιητὴ ἀδιαφορία καὶ σπάνιο θάρρος, περνᾶ ἀνάμεσα ἀπ' τὰ πλήθη ἀπαρατήρητη μὲ στολὴ δασκάλου τῆς γυμναστικῆς, κ' ἔρχεται καὶ κάθεται στὸ «ἔρυμα», τὴν ξεχωριστὴ θέσι γιὰ τοὺς Γυμναστάς.

Κάθεται, εἴν' ἀλήθεια, στὴν ξεχωριστὴ θέσι ἡ Καλλιπάτειρα, μὰ ἕνας καλὸς παρατηρητὴς ἂν ἔρριχνε μιὰ ματιὰ στὸ «ἔρυμα», θἄβλεπε μιὰ μεγάλη ἀγωνία ζωγραφισμένη στὸ λεπτὸ πρόσωπό της. Σύγχρονα ἕνα ἀδιάκοπο καρδιοκτύπι, κ' ἕνας μεγάλος φόβος μὴ τυχὸν κ' ἀνακαλυφθῇ καὶ μιὰ λαχτάρα γιὰ τὸν γυιό της τὴν κατέχει. Τάχα, θὰ βγῇ νικητής; Σὰν ἄξιος Διαγορίδης θὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς πόθους καὶ τὰ ὄνειρα τῆς μάννας του;

* * *

Καμαρωτοὶ καὶ περήφανοι, μὲ ἀθλητικὲς κορμοστασιὲς κ' ἀτσαλένια μπράτσα, προχωροῦν στὴν κονίστρα δυὸ λεβεντονοιὶ μὲ ὄψος παλληκαρίσιο καὶ μὲ τὸν πόθο τῆς νίκης στὴν καρδιά, κ' ἁπλώνουν τὰ τυλιγμένα μὲ ἱμάντες χέρια τους δίνοντας ἔτσι τὸν καθιερωμένο χαιρετισμὸ κ' ἀρχίζει ὁ ἀγῶνας ποὺ στὸ στερνὸ βγῆκε νικητὴς τὸ ἀντάξιο ἐγγόνι τοῦ «εὐθυμάχα» Διαγόρα, Πεισιρροδος.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴ ζάλη καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ τῶν θεατῶν ἀπ' τὴ νίκη, ἡ μάννα τοῦ νικητῆ, ζαλισμένη ἀπ' τὴ χαρά, δρασκέλισε τὸ «ἔρυμα» μὲ συγκίνησι καὶ λαχτάρα, σπρώχνει τὸν κόσμο νὰ διαθῇ ἀψηφώντας τὸ κάθε τι καὶ φτάνει στὴν κονίστρα. Μὲ μιὰ αἰθέρια κίνησι ἅπλωσε τὰ χέρια κ' ἀγκάλιασε τὸ γυιό, ποὺ τῆς χάρισε τὴν πιὸ εὐτυχισμένη μέρα τῆς ζωῆς της. Ξεπληρώνοντας ἔτσι τὸ μοναδικὸ ὄνειρό της.

Μά νά, μέσ' στὸ μεθύσι τῆς χαρᾶς, ἕνα μικρὸ συνεφάκι περνοδιαβαίνει, μιὰ μικρὴ σκιούλα, κ' αὐτὸ σὰν σφραγῖδα τῆς θεωρίας τῆς σχετικότητος γιὰ τὸ κάθε τι. Ἀπάνω στὸ ἀγκάλιασμα τῆς μάννας καὶ τοῦ γυιοῦ, πέφτει ὁ γυμναστικὸς χιτῶνας τῆς Καλλιπάτειρας καὶ φανερώνεται ἡ πραγματική της φύσι. Καὶ βέβαια, σύμφωνα μὲ τὸν Νόμο, ὤφειλε νὰ ὑποστῇ τὴν ποινή, ποῦταν θάνατος.

Πρόχειρο δικαστήριο γίνεται κ' οἱ Ἑλλανοδίκες παίρνουν τὴ θέσι τους.

—Ἀρχόντισσα Ροδίτισσα, πῶς μπῆκες; Δὲν ἤξερες πὼς ὁ Νόμος ἀπαγορεύει στὶς γυναῖκες τέτοιο θέαμα;

Μά, ἡ πολυμήχανη Ροδίτισσα μπροστὰ στοὺς Ἑλλανοδίκες δὲν χάνει τὸ θάρρος της καὶ ψύχραιμα, μὲ δίκαια ὑπερηφάνεια, ἀπαντᾶ:

—Ἑλλανοδίκες, ξέρω τὸν Νόμο· δὲν ἀρνιέμαι πὼς τὸν παράδηκα. Ἔχω πατέρα τὸν Διαγόρα, τρία ἀδέρφια, ἀνήψι τὸν Εὐκλέα, ὅλους Ὀλυμπιονίκες. Ἤρθα νὰ θαυμάσω ἀνάμεσα στὶς ἀντρίκιες ψυχές, ποὺ γιὰ τ' ἀγρίλι τοῦ Ἡρακλέα παλαίβουν τὸν μοναχογυιό μου. Μὲ τὶς ἄλλες γυναῖκες δὲν εἶμαι ὅμοια. Μὲ τὴ σημερινὴ του νίκη ὁ γυιός μου σᾶς ἔδειξε, πὼς τὸ σοῦ μου στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ἀδιάκοπα θὰ φαντάζῃ.

Οἱ Ἑλλανοδίκες ἄκουσαν μὲ προσοχὴ σοβαροὶ κ' ἀκίνητοι τὰ θαρρετὰ λόγια τῆς κόρης. Ἔφεραν γιὰ μιὰ στιγμὴ στὴ θύμησί τους τὸν δοξασμένο πατέρα Διαγόρα, κ' ἀναπόλησαν τὶς νίκες τῶν γυιῶν. Κύτταξαν τὴν ἄξια κόρη τοῦ γέρο-Ὀλυμπιονίκη, τὴν ἀδερφὴ τῶν ξακουστῶν Διαγοριδῶν καὶ μάννα τοῦ τελευταίου νικητῆ, κ' ἀποφάσισαν γιὰ χάρι τους νὰ τῆς χαρίσουν τὴ ζωή.

ΝΕΟΦ. Κ. ΝΕΟΦΥΤΟΥ
Γυμναστὴς—Λοχίτης Ε. Ο. Ν. Βελλᾶς

Μεσολογγίου ληφθεῖσαν εἰσηγήσει τοῦ μεγάλου ἐνισχυτοῦ τοῦ ἔργου τῆς «Ε. Ο. Ν.» Δημάρχου κ. Εὐαγγελάτου, ἀνήγγειλεν ὁ Δήμαρχος διὰ τοῦ ἀκολούθου τηλεγραφήματός του πρὸς τὸν κ. Κανελλόπουλον:

«Ἐπεκουρήσαμεν μὲ νέαν ἐκ διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν εἰσφορὰν μας τὴν «Ε. Ο. Ν.» καὶ παρεχωρήσαμεν παράπλευρον τοῦ Ἡρώου οἰκόπεδον διὰ τὴν ἵδρυσιν Σταδίου. Διοικητηρίου καὶ Στρατοπέδου τῆς «Ε.Ο. Ν.». Προτάσει τοῦ Δημάρχου, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ὠνόμασε τὸ συγκρότημα τοῦτο «Στρατόπεδον Ἀλέκου Κανελλοπούλου».

Μετ' ἐγκαρδίων χαιρετισμῶν
Χρῆστος Εὐαγγελάτος

Ἐξ ἄλλου ὁ Δήμαρχος Ναούσης κ. Κόκκινος ἔθεσεν εἰς τὴν πλήρη διάθεσιν τῆς «Ε. Ο. Ν.» τὸ γνωστὸν τέλειον κλειστὸν γυμναστήριον τῆς πόλεώς του. Ἐκεῖ θὰ προπονοῦνται ὅλοι οἱ ἀθληταὶ τῆς «Ε. Ο. Ν.» Ναούσης. Πρόκειται περὶ Σταδίου ὄμοιον τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ τὸν χειμῶνα θὰ μποροῦν νὰ προπονοῦνται τακτικώτατα καὶ συστηματικὰ οἱ ἀθληταὶ τῆς «Ε. Ο. Ν.» Ναούσης.

Πρὸς τοὺς κ. κ. Εὐαγγελάτον καὶ Κόκκινον ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν μεγάλην ἐνίσχυσιν ποὺ παρέχεται διὰ τῶν δωρεῶν των εἰς τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀθλητισμοῦ ἔργον τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ Ἀρχηγοῦ τῆς «Ε. Ο. Ν.»

Ο ΑΓΩΝ ΒΑΔΗΝ

Ὅλα τὰ τμήματα τῆς «Ε. Ο. Ν.» περιφερείας Ἀθηνῶν, ἅμα τῇ κοινοποιήσει τῆς προκηρύξεως τοῦ πρώτου ἀγῶνος Βάδην τῆς Ὀργανώσεως, ὁ ὁποῖος θὰ τελεσθῇ τὴν 11ην Δεκεμβρίου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας, ἠρχισαν νὰ προετοιμάζωνται διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν τελειοτέραν ἀντιπροσώπευσίν των εἰς αὐτόν.

Κάθε ὁποτομεύς, διότι ὁποτομεῖς θὰ ἀντιπροσωπεύσουν οἱ ἀγωνισταί, ἑτοιμάζεται προπονῶν τοὺς ἀθλητάς του. Ὅπως φαίνεται δέ, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγωνιστῶν θὰ εἶναι τεράστιος, διότι κάθε ὁποτομεὺς φιλοδοξεῖ νὰ ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τοὺς ἀγῶνας μὲ πολλοὺς ἀγωνιστάς. Ἐὰν ποῦμε ὅτι χίλιοι περίπου θὰ μετάσχουν τοῦ ἀγῶνος, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθοῦμε ὑπερβολικοί.

Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν ἀγῶνα Βάδην θὰ ποῦμε περισσότερα εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον. Ἔως τότε ἄλλως τε θὰ ἔχουν συγκροτήσει τὰς ὁμάδας των βαδιστῶν οἱ περισσότεροι, ἂν μὴ ὅλοι, οἱ ὁποτομεῖς.

ΑΓΩΝΕΣ ΤΡΟΧΟΠΕΔΙΛΩΝ

Ἡ περιφερειακὴ Διοίκησις Πρωτευούσης προκηρύσσει ἐτήσιον ἀγῶνα τροχοπεδίλων (τροτινέττες) μεταξὺ σκαπανέων. Οἱ ἀγῶνες οὗτοι διαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας, ἤτοι:

α) Α' κατηγορία. Σκαπανεῖς ἡλικίας 8—11 ἐτῶν ἐπὶ ἀποστάσεως 500 μέτρων.

β) Β' κατηγορία. Σκαπανεῖς ἡλικίας 12—15 ἐτῶν ἐπὶ ἀποστάσεως 2.000 μέτρων.

Συμμετοχῆς εἰς τοὺς ἀγῶνας δικαιοῦνται αἱ Ὑποδιοικήσεις α) Ἀθηνῶν, β) Πειραιῶς, γ) Νότου, δ) Βορρᾶ.

Ἡ διεξαγωγὴ τῶν ἀγώνων καθορίζεται ὡς ἀκολούθως:

α) Ἐσωτερικοὶ κατὰ Ὑποτομέα διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν πέντε (5) πρώτων νικητῶν ἑκάστης κατηγορίας, προκοινομένων αὐτοδικαίως διὰ συμμετοχὴν εἰς τὸ πρωτάθλημα Ὑποδιοικήσεώς των.

β) Πρωτάθλημα Ὑποδιοικήσεως διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν δέκα (10) πρώτων νικητῶν ἑκάστης κατηγορίας, προκοινομένων αὐτοδικαίως διὰ συμμετοχὴν εἰς τὸ πρωτάθλημα περιφερείας.

γ) Πρωτάθλημα περιφερείας διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν πέντε πρώτων νικητῶν ἑκάστης κατηγορίας περιφερειακῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης.

Ἡμέρα ἐνάρξεως καὶ λήξεως τοῦ πρωταθλήματος ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν καθορίζεται ὡς κάτωθι:

Ἐσωτερικοὶ Ὑποτομέων 17—20 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.

Πρωτάθλημα Ὑποδιοικήσεων 24 καὶ 26 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.

Πρωτάθλημα Περιφερείας 6 Ἰανουαρίου 1939.

Ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς προκηρύξεως τῶν ὡς ἄνω ἀγώνων θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

ΝΙΚΗ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΩΝ ΜΑΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Τρίτης συνηντήθησαν εἰς ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα αἱ ὁμάδες Ε. Ο. Ν. Χίου καὶ τοῦ εἰς τὸν λιμένα μας γαυλογοῦντος γαλλικοῦ πολεμικοῦ «DUERVIL».

Ἡ ὁμάς τῆς Ε. Ο. Ν. παρέταξεν εἰς τὸ γήπεδον τὴν ἰσχυροτέραν της σύνθεσιν καὶ ἠγωνίσθη μὲ ἐνθουσιασμόν, τέχνην καὶ ἐπιμονὴν διὰ νὰ ἀποσπάσῃ κατόπιν ἑνὸς θεαματικωτάτου ἀγῶνος τὴν νίκην ἀπὸ τὴν ἰσχυράν της ἀντίπαλον, ἐπιτυχοῦσα 5 τέρματα ἔναντι ἑνός.

Τὴν νίκην ταύτην τῆς ποδοσφαιρικῆς μας ὁμάδος οἱ πολυπληθεῖς φίλαθλοι ὑπεδέχθησαν μὲ χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Ε. Ο. Ν.

Κατὰ τὸν ἀγῶνα τὴν τάξιν ἐτήρησαν φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς ἐν στολῇ, ἡ συμπεριφορὰ δὲ καὶ τῶν ποδοσφαιριστῶν καὶ τῶν φιλάθλων μας πρὸς τοὺς ξένους ὑπῆρξεν ἀρίστη, ἀποσπάσασα τὰς εὐχαριστίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ξένης ὁμάδος.

Ὁ θρίαμβος τοῦ Χριστοφορίδη

Ἡ νίκη τοῦ Χριστοφορίδη, τοῦ Ἕλληνος πυγμάχου, ποὺ ἔφυγεν ἄσημος ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ μὲ μεγάλα ἰδανικὰ καὶ πίστι στὴν ἰδέα ὅτι διὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ μπορεῖ κανεὶς νὰ δοξάσῃ τὴν πατρίδα του, ἐπὶ τοῦ Ὁλλανδοῦ πρωταθλητοῦ Βὰν Κλάβερεν καὶ ἡ ἀνακήρυξίς του πρωτοπυγμάχου τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν κατηγορίαν μέσων βαρῶν ὑπῆρξε τὸ μεγαλείτερο γεγονὸς τῆς περασμένης ἑβδομάδος. Γέμισε χαρὰ καὶ ὑπερηφάνεια τοὺς Ἕλληνας φιλάθλους καὶ ἐπαναγυρίσθη μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀνάλογο μὲ τὴν σημασίαν τοῦ γεγονότος. Ἀλλὰ καὶ τὴν «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας» χωριστὰ ἐτίμησε, διότι ὁ Χριστοφορίδης εἶναι ἀπὸ τοὺς φανατικοὺς ὀπαδοὺς τοῦ ἔργου της. Μακρυὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα νοιώθει καλὰ τὴν ἀξία της, ἔμαθε στὴν ξενητειὰ πόσο ἄξιζε αὐτὴ ὅταν στὴν ἀργαιότητα ἦταν κοιτίς τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ κάθε μεγαλείου καὶ πόσο ἀξίζει τώρα πάλιν ποὺ καθοδηγεῖται εἰς ἡμέρας δόξης καὶ προόδου ἀπὸ τὸν Ἐθνικὸ Κυβερνήτη κ. Ἰ. ΜΕΤΑΞΑ καὶ ἀναπᾷ τὴν προσπάθεια δημιουργίας νέας γενεᾶς γερῆς τὸ σῶμα καὶ μεγάλης τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν.

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΦΑΛΑΓΓΑΡΧΗΣ

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας» κ. Κανελλόπουλος εὐθὺς ὡς ἐπληροφορήθη τὴν μεγάλην νίκην τοῦ Χριστοφορίδη, θαυμαστοῦ τοῦ ἔργου τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας, ἀλλὰ καὶ ἀθλητοῦ μὲ ὑψηλὰ πατριωτικὰ φρονήματα ὠνόμασε τὸν πρωτοπυγμάχον μας Ἐπίτιμον Φαλαγγάρχην τῆς «Ε. Ο. Ν.». Τὰ διάσημα τοῦ τιμητικωτάτου τούτου βαθμοῦ θὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὸν πρωτοπυγμάχον τῆς Εὐρώπης ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος καὶ θὰ δοθοῦν εἰς αὐτὸν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν τῶν Παρισίων ἐν ἐπισήμῳ δεξιώσει. Οὕτω ἡ «Ε. Ο. Ν.» ἀπονέμει τιμὰς διὰ πρώτην φορὰν εἰς Ἕλληνα ἀθλητήν. Εἰς τὸ ἑξῆς δὲ θὰ τιμᾷ κάθε λαμπρὸν ἐκπρόσωπον τοῦ ἐθνικοῦ μας ἀθλητισμοῦ εἰς τὴν ξενητειά.

Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗ

Ὁ Χριστοφορίδης, ὅπως ἔγραψαν ὅλαι αἱ ἐφημερίδες καὶ συγκεκριμένα μὲ πολλὲς λεπτομέρειες ἡ «ΒΡΑΔΥΝΗ», ποὺ εἶχε στὸν τόπο τοῦ ἀγῶνος εἰδικὸ ἀπεσταλμένο, καὶ γαλλικὲς ἐφημερίδες ποὺ εἶχον ἐπίσης ἀπεσταλμένους εἰς τὸ Ρόττερνταμ, διὰ νὰ κερδίσῃ τὸν ἀγῶνα καὶ μαζὶ τὸν τίτλον τοῦ πρωτοπυγμάχου τῆς Εὐρώπης, ἠγωνίσθη μὲ πεῖσμα, μὲ φανατισμό, μὲ ἄφθαστο ἐνθουσιασμό. Τὸν ἐνθουσιασμὸ του αὐτὸν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν ἀποδώσῃ καὶ στὸ γεγονὸς ὅτι θεαταὶ τοῦ ἀγῶνος ἦσαν καὶ Ἕλληνες ναῦται βαπορίων μας, ποὺ ἦσαν ἀγκυροβολημένα στὸ Ρόττερνταμ. Τὰ ναυτάκια μας κάθε τόσο τοῦ φώναζαν ἀπὸ τὶς θέσεις των μὲ συγκίνησι νὰ ἀγωνισθῇ μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις, νὰ νικήσῃ.

—Ζήτω ἡ Ἑλλάς...

—Ζήτω ἡ πατρίδα μας...

Ἀκούστηκαν πολλὲς φωνὲς κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ἀγῶνος.

Καὶ ὅταν τέλειωνεν ὁ ἀγὼν στὸν τελευταῖο γῦρο ποὺ ὁ Χριστοφορίδης κυριολεκτικὰ τσάκιζε τὸν ἀντίπαλόν του, ἕνα ναυτάκι ἀνέβηκε στὴν κερέκλα του καὶ βροντοφώνησε μὲ φωνὴ ποὺ ἐπάλλετο ἀπὸ συγκίνησι, τὴν πρώτη στροφὴ τοῦ Ἐθνικοῦ μας ὕμνου.

Καὶ τὰ χέρια τοῦ Χριστοφορίδη ἔπεφταν σὰν καταπέλτες... Στὸν 9ο γῦρο ἄρχισε νὰ ὑπερέχῃ πολύ. Σ' αὐτὸν ἔσχισε τὸ μάτι τοῦ ἀντιπάλου του μὲ μιὰ δυνατὴ γροθιά. Ἔπειτα σὲ κάθε γῦρο ἦταν καὶ πιὸ δυνατός.

Η ΤΑΝ Η ΕΠΙ ΤΑΣ

Λησμονήσαμε νὰ ποῦμε ὅτι, μόλις ἀνέβηκε στὸ ρίγκ ὁ πρωτοπυγμάχος μας, ἀσθμαίνων ἔφθασεν ἕνας διανομεὺς τοῦ τηλεγραφείου καὶ τοῦ ἐνεχείρισεν ἕνα τηλεγράφημα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Τὸ τηλεγράφημα τοῦ τὸ ἔστελνεν ὁ φίλαθλος καὶ εἰδικὸς περὶ τὰ πυγμαχικὰ κ. Καλαφρυτινὸς καὶ τοῦ ἔλεγε σ' αὐτὸ ὅ,τι ἔλεγαν οἱ Σπαρτιάτισσες μητέρες στὰ παιδιά τους ὅταν τὰ ἐξεροβόδοῦσαν γιὰ τὸν πόλεμο: «Ἢ ΤΑΝ ἢ ΕΠΙ ΤΑΣ». «Ἢ νικητὴς ἢ νεκρός!!!»

Καὶ ὁ Ἀντώνης ἐνίκησε. Ἐγάσισε στὴν πατρίδα του τὸν πρῶτο τίτλο πρωταθλητοῦ τῆς Εὐρώπης. Ὅλες οἱ ἐφημερίδες τῆς Ὁλλανδίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ Παρισιοῦ, ὅπου μένει ὁ Χριστοφορίδης, ἔγραψαν γιὰ τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ καὶ ἐτόνισαν πὼς ἦταν ἀδύνατο ἕνα παιδὶ τέτοιας φυλῆς νὰ ἡττηθῇ. Πῶς ἦταν δυνατὸ ἕνας ἀθλητὴς ἐκπρόσωπος νέων, ποὺ σὲ ἕναν ἀγῶνα κατέρχονται νὰ νικήσουν ἢ νὰ πεθάνουν, νὰ ἡττηθῇ;

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ὁ δημοσιογράφος κ. Κώστας Σκαλτσᾶς θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸν «Παρνασσὸν» τὴν Τρίτην, 29ην Νοεμβρίου καὶ ὥραν 6 1)2 μ. μ. μὲ θέμα: «Τίτορμος ὁ Αἰτωλός, ὁ ἰσχυρότερος ἀθλητὴς τῆς ἀρχαιότητος», ἀντὶ τοῦ θεωρουμένου ὡς τοιούτου Μίλωνος τοῦ Κροτωνιάτου.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος ἐπανῆλθεν ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅπου εἶχε μεταβῆ πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας. Ἐκτὸς τῶν ἐπιθεωρήσεων, διὰ τὰς ὁποίας ἐγράψαμεν σχετικῶς εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, προέβη καὶ εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων Βερροίας, Ναούσης, Κατερίνης καὶ Γιδᾶ, ὡς καὶ τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Κιλκίς. Παντοῦ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἐγένετο δεκτὸς μὲ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις, τόσον τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῶν Σκαπανέων, τῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν, ὅσον καὶ τοῦ λαοῦ, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας καὶ τοῦ ἔργου τῆς Ε. Ο. Ν. Αἱ ἐντυπώσεις τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ὑπῆρξαν ἀπολύτως ἱκανοποιητικαί.

Ἐκ τῶν συνεργασιῶν τὰς ὁποίας ἔσχε κατὰ τὴν παραμονήν του ἐν Θεσσαλονίκῃ μετὰ τῶν νέων Περιφερειακῶν Διοικητῶν τῆς Ε. Ο. Ν. ἀρρένων καὶ θηλέων, ἀπεκόμισε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι συντελεῖται ἐκεῖ μία ὅλως νέα δημιουργικὴ ἐργασία τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας», ἀποδώσασα μέχρι σήμερον λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα καὶ πολλὰ ὑποσχομένη διὰ τὸ μέλλον.

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν 21ην λήγοντος μηνὸς ὁ κ. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἀνεχώρησε καὶ αὖθις διὰ Θεσσαλονίκην, πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἀφίχθη τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης. Τὴν μεσημβρίαν μετέβη εἰς Κοζάνην, τὴν δὲ ἑσπέραν εἰς Καστοριάν, ἐπιθεωρήσας τὰ ἐκεῖ τμήματα. Τὴν ἑπομένην 23ην τρ. μ. μετέβη εἰς Φλώριναν περὶ τὴν μεσημβρίαν, κατόπιν δὲ εἰς τὴν Ἔδεσσαν. Ἐν συνεχείᾳ μετέβη πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς Σέρρας μὲν τὴν 24ην τρ. μηνὸς, εἰς Πολύγυρον δὲ καὶ Δράμαν τὴν 25ην.

Συνεχίζων τὴν περιοδείαν του ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος θὰ μεταβῇ πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς Ξάνθην, Κομοτινήν, Ἀλεξανδρούπολιν, Σουφλίον, Διδυμότειχον, Ὀρεστιάδα, Μουριὲς καὶ Μπέλλες. Λεπτομερείας τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. ὑπὸ τοῦ κ. Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Ε. Ο. Ν. ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (Ταχυδρομικῶς).— Κατόπιν σχετικῆς συνεννοήσεως τοῦ παρεπιδημοῦντος ἐνταῦθα Γενικοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου Ε.Ο.Ν. κ. Κανελλοπούλου μετὰ τοῦ Γενικοῦ Δ)τοῦ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας, συνεκεντρώθησαν χθὲς τὴν 4ην μ.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γ. Δ. Μ. οἱ Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ τῆς Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, οἱ Γυμνασιάρχαι καὶ οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ἰδιωτικῶν σχολείων ἀρρένων καὶ θηλέων καὶ οἱ Ἐπιθεωρηταὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Κατ' αὐτὴν ὁ κ. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἐκπληρῶν ἐντολὴν τοῦ Γεν.Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν., τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, παρέσχεν ὡρισμένας ὁδηγίας ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ὀργανώσεως καὶ ἐμφανίσεως τῶν ἐν τοῖς σχολείοις τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐξέφρασε τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν μέχρι τοῦδε συμβολὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κλάδου εἰς τὸ ἔργον καὶ τὰς προσπαθείας τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ἠχαρίστησε θερμῶς τὸν κ. Μισιρλῆν, ὅστις παντοιοτρόπως ἐξεδήλωσε τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῆς Ε. Ο. Ν.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος προσέθεσεν ὅτι ζητεῖ τὴν συνεργασίαν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου καθόσον ἡ Ε. Ο. Ν. ἀποβλέπει νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον τοῦ Σχολείου καὶ νὰ καταστήσῃ τὴν νέαν γενεὰν ἱκανὴν νὰ διαιωνίσῃ τὸ ἔργον τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου. Οὕτω τὸ Σχολεῖον εἶναι ὁ πρῶτος συνεργάτης τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ἡ Ε. Ο . Ν. ὁ πρῶτος συνεργάτης τοῦ Σχολείου. Αἱ σχέσεις των δὲ ρυθμίζονται ὁριστικῶς τόσον ἀπὸ τὴν σχετικὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ἀρχηγοῦ, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν 137 Ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Ἂν εἰς τὸ παρελθὸν ἐνεφιλοχώρησαν παρεξηγήσεις τινὲς μεταξὺ ἑνίων τῶν στελεχῶν τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ἐκπαιδευτικῶν τινων, αἱ παρεξηγήσεις αὗται δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὀφίστανται, οὔτε νὰ δημιουργοῦνται νέαι εἶναι ἐπιτετραμμένον, καθ' ὅσον ἤδη διὰ τῆς σχετικῆς ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ τῆς τοιαύτης τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου ἤρθη πᾶσα ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὸ ἔργον καὶ τὰ ὅρια δικαιοδοσίας ἑκάστου.

Ἡ Ὀργάνωσις ἐπιθυμεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ καταλλήλους ἐκπαιδευτικοὺς ὡς βαθμοφόρους, πρᾶγμα ὅπερ καὶ ἐπιτυχῶς γίνεται.

Ἡ Ε. Ο. Ν. τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης δὲν ἀνταπεκρίθη μέχρι σήμερον εἰς τὰς προσδοκίας, παρὰ τὰς προσπαθείας τοῦ Γενικοῦ Ἐπόπτου Ε.Ο.Ν. Θεσσαλονίκης, τοῦ ὁποίου ὅλοι γνωρίζομεν τὸ πατρικὸν καὶ γόνιμον ἐνδιαφέρον. Ἤδη καὶ ἀφ' ἧς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν ἀνέλαβεν ὁ κ. Λεμπέσης δύναμαι νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι ἡ Νεολαία τῆς πόλεως ταύτης καταλλήλως δδηγουμένη εἰσῆλθεν εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀνορθώσεως καὶ θὰ καταστῇ Ὀργάνωσις ἀνταξία καὶ πρὸς τὴν ἱστορίαν καὶ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν σημασίαν τῆς Θεσσαλονίκης.

Τὰ ἀξιώματα δὲν θὰ δοθῶσιν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μόνον πιστεύουν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Νέου Κράτους, ἀλλὰ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὴν πίστιν των ἐξωτερικεύουν παντοῦ καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καὶ εἶναι ἐν παντὶ ἀπολύτως συνεπεῖς πρὸς αὐτά, καὶ τῶν ὁποίων τὸ ἠθικὸν κῦρος εἶναι ἄσβεστον, καὶ ἀνεπίληπτος ὁ ἐν γένει κοινωνικὸς βίος. Ἡ πειθαρχία τῆς Ε. Ο. Ν. συμφώνως μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς 4ης Αὐγούστου ὡς καὶ τὰ κριτήρια εἶναι ἀξιολογικά.

Εἶναι γνωστὸν κύριοι, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Ἐπίτροπος, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ - Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας καὶ Γενικοῦ Ἐπόπτου τῆς Ε. Ο. Ν. Εἶναι γνωστὸν ἀκόμη περισσότερον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὡς μοναδικοῦ φορέως τῆς ἐνιαίας Ἐθνικῆς θελήσεως.

Ἐπιθυμῶ — κατέληξεν ὁ κ. Ἐπίτροπος — νὰ μὲ ἐξουσιοδοτήσετε διὰ ν' ἀναφέρω εἰς τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην ὅτι ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος τῆς Β. Ἑλλάδος θὰ παράσχῃ ἀδιακόπως ὅλην του τὴν ἐνίσχυσιν εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. καὶ εἰς τὸ ἔργον της.

Μετὰ τὸν κ. Ἐπίτροπον ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Μισιρλῆς, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν χαρὰν τῶν παρευρισκομένων διότι ἔχουν ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν κ. Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον, ὁτινος ἐξῆρε τὴν προσωπικότητα καὶ τοὺς ἀγῶνας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μεγάλων Ἐθνικῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους ἡ Ε.Ο.Ν. ἐπιδιώκει καὶ τὴν πίστιν τῶν

ἐκπαιδευτικῶν εἰς τὴν Ἰδεολογίαν τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τὸν Ἀρχηγόν.

Εἶναι βαθεῖα ἐτόνισεν ὁ κ. Μισιρλῆς ἡ εὐγνωμοσύνη μας κ. Ἐπίτροπε πρὸς τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην καὶ πρὸς ὑμᾶς, διότι ἡ Ε. Ο. Ν. θὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τοῦ Σχολείου διὰ τοὺς ἐκ τούτου ἐξερχομένους.

Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐτέθην εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ὀργανώσεως καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς Διευθυντὴς τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Σᾶς παρέχω τὴν διαβεβαίωσιν, κ. Ἐπίτροπε, ὅτι θὰ εἶναι σημαντικὴ καὶ ἐκδηλος ἡ συμβολή μας εἰς τὸ ἔργον σας. Μὲ τὸν κ. Λεμπέσην, ὁ ὁποῖος ἔχει τόσα ψυχικὰ χαρίσματα καὶ τόσας ἀρετὰς καὶ τοῦ ὁποίου ὁ πατριωτικὸς ἐνθουσιασμὸς μεταδίδεται εἰς ὅλους μας, θὰ συνεργασθῶμεν ἐν ἀγαστῇ συμπνοίᾳ καὶ προθύμως καὶ εἰλικρινῶς θὰ συμμορφωθῶμεν πρὸς πᾶσαν ὑπόδειξιν καὶ σύστασιν σχετικὴν μὲ τὴν εὐόδωσιν τῶν σκοπῶν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας.

Εἶτα ὡμίλησε δι' ὀλίγων ὁ κ. Λεμπέσης, ἐκφράσας τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν κ. Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον καὶ τὸν κ. Μισιρλῆν καὶ διαβεβαιώσας ὅτι θὰ ἀφιερώσῃ ὅλας του τὰς δυνάμεις διὰ νὰ φανῇ ἀντάξιος τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης, μὲ τὴν ὁποίαν τὸν περιέβαλεν ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης ἀναθέσας εἰς αὐτὸν τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Θεσσαλονίκης.

Τέλος ἅπαντες οἱ παριστάμενοι ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ ἐτόνισαν τὴν ἀφοσίωσιν καὶ ἀπόλυτον πίστιν των εἰς τὸν Ἀρχηγὸν ὁπογραμμίσαντες ὅτι εἶναι ἱερὰ ὑποχρέωσις παντὸς Ἕλληνος νὰ βοηθήσῃ τὸν Ἀρχηγὸν Ἕκαστος ἐν τῷ κύκλῳ του εἰς τὸ ἱστορικὸν καὶ ὑπέροχον ἔργον του ὑπὲρ τοῦ Μεγαλείου τοῦ Ἔθνους, τῆς ἀνορθώσεως τοῦ Κράτους καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς Νεολαίας.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ἡ Ὑποδιοίκησις τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου παρουσιάζει κατ' αὐτὰς μίαν ἐξαιρετικὴν ὅλως κίνησιν. Ἐσχηματίσθησαν πρότυποι ὁμάδες εἰδικοτήτων, ἀσυρμάτου τηλεπικοινωνίας καὶ χημικοῦ πολέμου. Τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας καταρτισθὲν ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς 16ης τρέχοντος μηνός. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν ἀπετελέσθη ἀπὸ σπουδαστὰς εἰδικευθέντας. Διὰ τὴν ἀρτιωτέραν λειτουργίαν τῶν ὡς ἄνω τμημάτων ἐτελειοποιήθη ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν μηχανικῶν ἡ κατασκευὴ πομποῦ ἀσυρμάτου.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁμὰς Σπουδαστῶν-Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως τοῦ Ε. Μ. Π. ἐξέδραμεν εἰς "Ἅγιον Μερκούριον (Κατσιμίδι) εἰς τὸ Τατόι. Ἐκεῖ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας ἀνήγειραν μικρὸν καλλιτεχνικώτατον εἰκονοστάσιον. Τούτους ἐπεσκέφθη περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος μετ' ἄλλων ἀνωτάτων βαθμούχων τῆς Ε. Ο. Ν.

* * *

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁμὰς ἀπὸ Φαλαγγίτας ὅλων τῶν Ὑποδιοικήσεων τῆς Δ. Α. Σ. ἐπεσκέφθη τὴν λίμνην τοῦ Μαραθῶνος. Οἱ ἐντόπιοι ἐνθουσιασθέντες ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν τῶν Φαλαγγιτῶν προέβησαν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τοῦ ἐμψυχωτοῦ αὐτῆς Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ.

* * *

Αἱ ἐπισκευαὶ τοῦ «Οἴκου τοῦ Φοιτητοῦ», εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων κτίριον, ἐπερατώθησαν. Ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ «Οἴκου τοῦ Φοιτητοῦ» θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας. θὰ στεγασθοῦν δὲ ἐν ὅλῳ ἑκατὸν ἄποροι φοιτηταί.

* * *

Ἐπίσης τὴν προσεχῆ Δευτέραν εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Λέσχην θὰ γίνῃ ἡ ὑποδοχὴ τῶν νέων Σπουδαστῶν ὑπὸ τῶν συναδέλφων των Φαλαγγιτῶν τῆς Δ. Α. Σ.

* * *

Γενικῶς εἰς ὅλας τὰς Ὑποδιοικήσεις τῆς Δ. Α. Σ. παρατηρεῖται μία κίνησις μὲ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Συγκεντρώσεις, ὁμιλίαι, μία σοβαρὰ καὶ ἐντατικὴ ἐργασία.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ζωηροτάτη ἐξακολουθεῖ ἡ κίνησις εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῶν Ὑποδιοικήσεων, ἰδίως δὲ μετὰ τὴν ἀθρόαν ἐγγραφὴν νέων Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων. Αἱ συγκεντρώσεις καὶ τὰ μαθήματα διεξάγονται κανονικῶς μὲ ἱκανοποιητικὰ καὶ ἀποδοτικὰ ἀποτελέσματα.

* * *

Κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκθέσεως Ὑγιεινῆς εἰς τὸ Ζάππειον λόχος Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν ἀπέδωσε τιμὰς εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον, τὸν Ἀρχηγὸν - Κυβερνήτην μας καὶ λοιποὺς ἐπισήμους.

—Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Φιλίππου ὁμὰς Φαλαγγιτῶν τοῦ ΙΧ ὑποτομέως μετέβη εἰς τὸν φερώνυμον ναὸν πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀπόδοσιν τιμῶν κατὰ τὴν λιτανείαν τῆς ἱερᾶς εἰκόνος.

* * *

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς περιῆλθε, κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως πρὸς ἐπιθεώρησιν. Ἐπίσης προῆλθεν εἰς συνεννόησιν μετὰ τῶν Διευθυντῶν τῶν Πειραϊκῶν Σχολείων πρὸς συντονισμὸν τῆς ἐργασίας σχολείου καὶ ὀργανώσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν μαθητῶν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν.

* * *

Ἡ Ὑποδιοίκησις Νότου ἐγκατεστάθη εἰς τὰ νέα αὐτῆς γραφεῖα. Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν συγκεντρώσεων καθ' ἑκάστην ἑσπέραν συγκεντροῦνται οἱ Φαλαγῖται. Εἰς τὰ γήπεδα τῶν Ὑποτομέων τῆς Ὑποδιοικήσεως Νότου συνεπληρώθησαν αἱ προβλεπόμεναι ἐγκαταστάσεις. Ἤδη ἤρχισαν νὰ προπονοῦνται συστηματικῶς οἱ Φαλαγῖται. Ἐπίσης καὶ τῶν Σκαπανέων ἡ προπόνησις γίνεται ἐντατικῶς.

* * *

Εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Βορρᾶ, συμφώνως μὲ τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα, συνεχίζονται τακτικῶς τὰ μαθήματα ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν, ὡς καὶ τὰ τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων. Διαρκῶς νέα στελέχη πυκνώνουν τὰς φάλαγγας τῆς Ὑποδιοικήσεως. Εἰς τὸ Ἡράκλειον καὶ Ἀμαρούσιον ἐγένοντο τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰδικὰ μαθήματα περὶ «Καθηκόντος», «Πειθαρχίας» καὶ «Ἀπονομῆς χαιρετισμοῦ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους», τὰ ὁποῖα παρηκολούθησαν οἱ Φαλαγῖται καὶ Σκαπανεῖς.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Καθ' ὅλην τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα συνεχίσθησαν τακτικῶς τὰ μαθήματα εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Ἀνωτάτων Σχολῶν, τόσον τὰ τῆς στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως, ὅσον καὶ τὰ μαθήματα πρώτων βοηθειῶν, χορῳδίας, ξιφασκίας κ. λ. π.

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῶν νέων Γραφείων τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν. Εἰς ταῦτα παρέστησαν ἡ κ. Μεταξᾶ, τοῦ Ἀρχηγοῦ-Κυβερνήτου μας, ὡς Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τοῦ «Οἴκου τῆς Φοιτητρίας», ὁ Πρόεδρος τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐφορείας, ὁ Διευθυντὴς τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πειραιῶς, ἐκπρόσωπος τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ «Οἴκου Φοιτητρίας», ἡ Διοικητὴς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως μετὰ τῶν ἐπιτελῶν αὐτῆς, ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ε.Ο.Ν. κ. ἄ.

Ἡ Ὑποδιοίκησις Ἀθηνῶν παρουσιάζει πάντοτε ἐξαιρετικὴν κίνησιν. Τὰ μαθήματα γίνονται τακτικῶς, παρακολουθοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ τῶν Σκαπανισσῶν μὲ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον. Ἐπίσης καὶ ὁ κατὰ Κυριακὴν ἐκκλησιασμὸς γίνεται τακτικώτατα. Δὲν ὑστερεῖ καὶ ἡ κίνησις εἰς τὸ τμῆμα ψυχαγωγίας. Ὁ VI Ὑποτομεὺς τῆς Ὑποδιοικήσεως ἐξέδραμεν εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Ε. Ο. Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς».

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν διεξήχθη λαχειοφόρος ἀγορὰ τοῦ IV Ὑποτομέως, τὴν ὁποίαν ἐπεσκέφθησαν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κα-

νελλόπουλος, ὁ Διοικητὴς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Θηλέων Πρωτευούσης καὶ ἄλλοι ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ε. Ο. Ν.

* * *

Εἰς ἅπαντας τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς ἐξακολουθεῖ ζωηροτάτη ἡ κίνησις. Καθημερινῶς προσέρχονται ποδὸς ἐγγραφὴν νέαι φαλαγγίτισσαι καὶ σκαπάνισσαι. Τὴν 13ην τρέχ. μηνὸς ἐγένοντο μετὰ πάσης ἐπισημότητος τὰ ἐγκαίνια τοῦ VI καὶ IX Ὑποτομέως. Ὁ τελέσας τὸν ἁγιασμὸν ἱερεὺς ὡμίλησεν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ, ἐξάρας τὸ ἔργον τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας καὶ τὸν μέγαν καὶ ἱερὸν σκοπὸν τῆς Ε. Ο. Ν.

* * *

Τακτικώτατα συνεχίζονται τὰ μαθήματα εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Νότου. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς τὴν λέσχην Κωνσταντινουπολιτῶν Καλλιθέας ἐγένετο διάλεξις μὲ θέμα: «Ἐθνικὴ πίστις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους», τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν ἅπασαι αἱ βαθμοφόροι καὶ φαλαγγίτισσαι τῆς Ὑποδιοικήσεως. Προσέλευσις νέων φαλαγγιτισσῶν καὶ σκαπανισσῶν παρατηρεῖται καθ' ἑκάστην, εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως, ἰδίως ἀπὸ τὰς τάξεις τοῦ Γυμνασίου, τοῦ Διδασκαλείου καὶ τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς.

* * *

Ἡ Ὑποδιοίκησις Βορρᾶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐσημείωσεν ὅλως ἐξαιρετικὴν κίνησιν. Εἰς τὴν Κηφισιάν, τὸ Ἀμπελόκηπον, τὸ Ἡράκλειον τὸ Ψυχικό, τὸν Χολαργόν, τὸ Χαλάνδρι, παντοῦ ἐντατικὴ καὶ ἀποδοτικὴ ἐργασία. Τὰ μαθήματα τῆς στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως, τὰ μορφωτικά, ὡς καὶ τὰς ἀθλητικὰς ἀσκήσεις καὶ παιδιὰς παρακολουθοῦν αἱ φαλαγγίτισσαι καὶ σκαπάνισσαι μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος. Ἐπίσης ὁ ἐκκλησιασμὸς γίνεται τακτικώτατα. Εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως ἐγένοντο κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁμιλίαι.

Εἰς τὸ Ἀρσάκειον παρουσίᾳ 500 καὶ πλέον μαθητριῶν ἐδόθη ὑπὸ τῆς Διοικητορίας τῆς Ὑποδιοικήσεως ἡ πρώτη ὁμιλία νεμάτη ἐνθουσιασμὸ καὶ πατριωτικὰ παραδείγματα. Εἰς τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας αἱ μαθήτριαι ἐξέσπασαν εἰς ἀκράτητα χειροκροτήματα καὶ ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τοῦ ἔργου τῆς Ε. Ο. Ν.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

Προχθὲς Κυριακὴν ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης Ε. Ο. Ν., μεταβὰς εἰς Λαύριον πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν., ἔτυχεν ἐξαιρετικῆς ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν κατοίκων Λαυρίου.

Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἐγένετο παρέλασις τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. παιανιζούσης τῆς μουσικῆς τοῦ Δήμου τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος τῆς Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων ἐξύμνησε τοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ἀνέφερε τὰς ἐνεργείας τῆς Συνομοσπονδίας περὶ ἐγγραφῆς ὅλων τῶν υἱῶν τῶν πολυτέκνων εἰς τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν.

Εὐαριστῶν ὁ κ. Νομάρχης διὰ τὰ αἰσθήματα τῶν Πολυτέκνων, ἀνέπτυξε τοὺς λόγους δι' οὗς ὁ Ἀρχηνός—Κυβερνήτης δονανώνει τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν, εἰπὼν ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένον καθῆκον τῶν γονέων ἡ ἐγγραφὴ τῶν τέκνων των εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. Ἵνα καταστοῦν χρηστοὶ καὶ καλοί, ἀλλὰ καὶ χρήσιμοι διὰ τὴν Ἑλλάδα πολῖται. Τοὺς λόγους τούτους ἐκάλυψαν ζωηρότατα ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας.

* * *

Ἐπίσης ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. ἀρρένων καὶ θηλέων Μεγάρων.

Τὸν κ. Νομάρχην ὑπεδέχθησαν ὁ Δήμαρχος μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ λοιπαὶ τοπικαὶ ἀρχαί, προσεφώνησε δὲ ὁ Γυμνασιάρχης. Μεθ' ὃ ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν σχηματισμῶν καὶ ὁμιλία τοῦ κ. Νομάρχου περὶ τῶν θρησκευτικῶν, οἰκογενειακῶν καὶ ἐθνικῶν σκοπῶν τῆς Ε. Ο. Ν.

* * *

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένοντο εἰς τὴν Κοινότητα Παιανίας μετὰ πάσης ἐπισημότητος τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ ῥήτορος Δημοσθένους.

Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας, ὁ Ναύαρχος κ. Σακελλαρίου καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι ὡς καὶ πλῆθος κόσμου.

Μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς προτομῆς καὶ τῶν διαφόρων προσφωνήσεων καὶ ὁμιλιῶν περὶ τοῦ Δημοσθένους παρήλασαν τμήματα φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Παιανίας, καταχειροκροτηθέντα ἀπὸ τὰ παριστάμενα πλήθη.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητής, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἐπιτελῶν του, μετέβη καὶ ἐπεθεώρησεν εἰς Ἐλασσῶνα τὰ τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως, ὡς καὶ τῶν πλησίον κειμένων χωρίων. Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ περὶ τοῦ συντελεσθέντος μέχρι τοῦδε ἔργου τῆς Ε. Ο. Ν., τῶν μελλοντικῶν ἐπιδιώξεων καὶ τοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ σωματικῆς ἀγωγῆς.

Τὴν μεσημβρίαν παρεκάθησαν εἰς γεῦμα οἱ προαναφερθέντες καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς Ἐλασσῶνος, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἠγέρθησαν θερμαὶ προπόσεις καὶ ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηνοῦ—Κυβερνήτου κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

ΣΤΥΛΙΣ.—Πλήρης δράσεως ἡ κίνησις τῆς τετραρχίας Στυλίδος.

Ἀπὸ μηνῶν λειτουργεῖ τμῆμα Χορωδίας φάλλον κάθε Κυριακὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐπίσης ἔκαμε τὴν πρώτην ἐμφάνισίν του ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ τὸ μουσικὸν αὐτῆς τμῆμα, καταχειροκροτηθὲν ὑπὸ τοῦ κατακλύσαντος τὴν αἴθουσαν κόσμου.

Ἡ ἐμφάνισις τῆς Ε. Ο. Ν. περιεβλήθη διὰ τῆς συμπαθείας τῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀντιλαμβάνονται τὴν συντελουμένην ἐθνικὴν ἐργασίαν εἰς τὴν Νεολαίαν.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Ἐξαιρετικὴ καὶ ζωηροτάτη ἡ κίνησις τῆς Ε. Ο. Ν. καθ' ἅπασαν τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Αἰτωλοακαρνανίας. Καθ' ἑκάστην ἱδρύονται καὶ νέα τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ οἱ νέοι προσέρχονται μὲ ἀκοάτητον ἐνθουσιασμὸν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ὀργανώσεως. Νέα τμήματα ἱδρύθησαν εἰς τὰς Κοινότητας Ἀργυροῦ, Πηναδίου, Κέδρας, Γιδακείου, Τόρνου, Ἄνω Μυρτιᾶς, Μικροῦ Χωρίου, Σαρικίνης, Κουφάλας, Καταβόθρας κ. ἄ.

Τὰ μαθήματα, αἱ ἀσκήσεις καὶ ὁ ἐκκλησιασμὸς τῶν φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων γίνονται τακτικώτατα. Ἐπίσης τακτικώτατα γίνονται καὶ αἱ διαλέξεις λαϊκῆς διαφωτίσεως.

* * *

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς περιοδεύσας ὅλα τὰ τμήματα τῆς Διοικήσεως ἀπεκόμισεν ἄριστας ἐντυπώσεις περὶ τῆς συντελουμένης ἐργασίας, ἥτις ἔχει ἀποδώσει μέχρι σήμερον ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

* * *

Ὁ ἐθελοντικὸς λόχος ἐργασίας τῆς Ε. Ο. Ν. τῆς Κοινότητος Περδικόβρυσης, βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τῶν κατοίκων προσέφερε σημαντικὴν ἐνίσχυσιν εἰς τὰ ἐκτελούμενα κοινοτικὰ καὶ κοιφωφελῆ ἔργα. Οὕτω εἰργάσθησαν οἱ φαλαγγῖται εἰς τὰ ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα, εἰς τὴν διεύρυνσιν κοινοτικῶν ὁδῶν, εἰς τὴν διεύρυνσιν τῆς πλατείας τοῦ χωρίου, εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ὑδατοδεξαμενῶν, διὰ τὴν ἄρδευσιν τῶν ἀγρῶν τῆς Κοινότητος, εἰς τὴν κατασκευὴν κρηνῶν, εἰς τὴν κατασκευὴν Γυμναστηρίου καὶ Σταδίου κ. ἄ.

Οἱ κάτοικοι μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ στοργῆς περιβάλλουν τοὺς φαλαγγῖτας καὶ ἐνθουσιωδέστατα ἐκφράζονται ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ Κυβερνήτου μας καὶ τῆς Ε. Ο. Ν. διὰ τὴν ὑπέροχον καὶ ἐθνικὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς Νεολαίας.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Ἐξαιρετικῶς ζωηρὰ καὶ λίαν ἀποδοτικὴ ἡ συντελουμένη ἐργασία εἰς ὅλα τὰ τμήματα τῆς περιφερειακῆς Διοικήσεως Λακωνίας. Νέαι καὶ ἀθρόαι ἐγγραφαὶ φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων γίνονται εἰς ὅλους τοὺς σχηματισμοὺς τῆς Διοικήσεως. Τόσον οἱ παλαιοὶ ὅσον καὶ οἱ νέοι φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς μετ' ἐνθουσιασμοῦ παρακολουθοῦν τὰ τακτικῶς γινόμενα μαθήματα.

* * *

Οἱ φαλαγγῖται Ἀρεοπόλεως καὶ Γυθείου ἔδωσαν συναυλίαν εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ Γυμνασίου καταχειροκροτηθέντες ἀπὸ τοὺς πολυπληθεῖς ἀκροατάς. Μετὰ τὸ πέρας τῆς συναυλίας διεξήχθη λαχειοφόρος ἀγορὰ ὑπὸ τοῦ νεοσυστάτου σχηματισμοῦ θηλέων Ἀρεοπόλεως.

* * *

Ὁ Γενικὸς ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ Νομάρχης Λακωνίας ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. τῶν χωρίων Βρεσθένων καὶ Βασσαρᾶ, ἀρρένων καὶ θηλέων. Εἰς τοὺς φαλαγγῖτας ὡμίλησεν ὁ κ. Νομάρχης συστήσας πίστιν, πειθαρχίαν καὶ ἐργασίαν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῆς Ὀργανώσεως.

* * *

Οἱ φαλαγγῖται τῆς Κοινότητος Ποταμιᾶς προέβησαν εἰς τὸν ἐμβολιασμὸν 115 ἀγρίων δένδρων τοῦ ὡς ἄνω χωρίου ἀποσπάσαντες τὰ συγχαρητήρια τῶν κατοίκων.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν ἐπιδίδονται καὶ ἅπαντα τὰ τμήματα τῆς περιφερειακῆς Διοικήσεως.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Τὴν 7ην τρέχοντος ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Μεσσηνίας μετέβη ἐκ Καλαμῶν εἰς Καρβαμύλην ὅπου συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ ἐκεῖ Τετράρχου τῆς Ε.Ο.Ν. ἔδωκε διαταγὰς περὶ τῆς περαιτέρω ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἐπίσης τὴν 8ην καὶ 9ην μετέβη εἰς Σελινίτσαν ἔνθα ἑδρεύει Λοχος καὶ εἰς Πλάτσαν καθορισθέντος καὶ ἐκεῖ τοῦ προγράμματος ἐκπαιδεύσεως τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων.

* * *

Εἰς τὰς Καλάμας ἐγένετο διάλεξις πρὸς τοὺς φαλαγγῖτας καὶ σκαπανεῖς περὶ τῶν ὁλεθρίων συνεπειῶν τοῦ κομμουνισμοῦ διὰ τὰ ἄτομα καὶ τὸ Ἔθνος.

* * *

Τὴν 12ην τρέχοντος συνεκεντρώθησαν ἅπαντες οἱ βαθμοφόροι Ε.Ο.Ν. Καλαμῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐπόπτου συζητήσαντες ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς καλυτέρας ὀργανώσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν μελῶν.

Γενικῶς εἰς ἅπασαν τὴν περιφερειακὴν Διοίκησιν Μεσσηνίας παρατηρεῖται ζωηροτάτη κίνησις, ὡς καὶ ἀθρόα προσέλευσις νέων εἰς τας τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Ἐξαιρετικὴ κίνησις σημειοῦται εἰς ἅπασαν τὴν περιφερειακὴν Διοίκησιν Ἀρκαδίας. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ 11ου πεζικοῦ συντάγματος, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς μάχης τοῦ Χασὰν - Πασᾶ, κατετέθη στέφανος ὑπὸ τῆς φαλαγγος Τριπόλεως, διὰ τοῦ περιφερειακοῦ Διοικητοῦ μὲ τὰ διακριτικὰ τῆς ὀργανώσεως, εἰς τὸ ἥρῶον τῶν πεσόντων κατὰ τὴν ἐν λόγῳ μάχην.

Κατὰ τὰς τακτικὰς ἑκάστην Παρασκευὴν συγκεντρώσεις τῶν φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων γίνονται ἐνδιαφέρουσαι ὁμιλίαι καὶ διαλέξεις. Κατὰ τὴν τελευταίαν συγκέντρωσιν ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης Ε. Ο. Ν. Ἀρκαδίας ὡμίλησε περὶ τῆς καταστάσεως πρὸ καὶ μετὰ τὴν μεταβολὴν τῆς 4ης Λὐγούστου.

* * *

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς ἐπεθεώρησε τελευταίως τοὺς σχηματισμοὺς Λεβιδίου καὶ Βλαχέρνας καὶ ὡμίλησεν εἰς συγκέντρωσιν τῶν κατοίκων τῶν ἐν λόγῳ χωρίων ἀναπτύξας τοὺς ἐθνικοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τὰς κατευθύνσεις τοῦ Νέου Κράτους τῆς 4ης Λὐγούστου.

Παρατηροῦνται ἐπίσης ἀθρόαι ἐγγραφαὶ εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καθημερινῶς αὐξανομένη, μὲ προβλέψεις λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελεσμάτων, συνεχίζεται ἡ κίνησις τῆς Ε. Ο. Ν. καθ' ἅπασαν τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Ἰωαννίνων. Κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν μεγάλων εὐεργετῶν ἀδελφῶν Ζωσιμαδῶν, ἔλαβον μέρος καὶ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. Ἐπίσης καὶ κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ζωσιμαίας Ἀκαδημίας καὶ τῆς Ζωσιμαίας Βιβλιοθήκης, ἔνθα ὡμίλησεν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς τῆς Ε. Ο. Ν.

* * *

Τὴν 10ον τρέχ. μηνὸς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰωαννίνων, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων ἐπεσκέφθη τὰ γραφεῖα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. θηλέων, τὰ εὐγενὼς ὑπ' αὐτοῦ παραχωρηθέντα. Τοὺς ἐπισήμους ὑπεδέχθη καὶ προσεφώνησεν ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια. Τόσον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι συνεχάρησαν τὰς βαθμοφόρους τῆς Ε. Ο. Ν. διὰ τὸ μέγα ἐθνικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖ ἡ ὀργάνωσις, τῆς διαπλάσεως τοῦτέστι ἀπὸ ἐθνικῆς καὶ ἀπὸ πάσης ἐν γένει ἀπόψεως τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας.

Γενικῶς ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις θηλέων τῆς Ε. Ο. Ν. Ἰωαννίνων παρουσιάζει μίαν θαυμασίαν ἐργασίαν καὶ ἐξαιρετικὴν κίνησιν διαδίδουσα εὐρύτατα τὰς ἐθνικὰς ἀρχὰς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ συγκεντροῦσα ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς ὀργανώσεως ὅλας τὰς νεανίδας τῆς περιφερείας.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΔΡΑΜΑΣ

Ἱκανοποιητικώτατα τὰ ἀποτελέσματα τῆς συντελουμένης ἐργασίας εἰς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν τῆς Ε. Ο. Ν. Δράμας.

Ὁ Γενικὸς ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ Νομάρχης Δράμας συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ μετέβη εἰς τὴν παραμεθόριον Κοινότητα τοῦ Βῶλακος πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐκεῖ τμήματος τῶν φαλαγγιτῶν. Εἰς τοὺς συγκεντρωθέντας φαλαγγῖτας ὡμίλησεν ὁ Γεν. Ἐπόπτης, ἀναπτύξας τοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τὴν Ἐθνικὴν ἀποστολὴν τοῦ Φαλαγγίτου καὶ δὴ τοῦ ἀκριτου, τοῦ ὁποίου τὸ φρόνημα πρέπει πάντοτε νὰ εἶναι ἀναπτερωμένον καὶ ἀκμαῖον. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ὡμίλησε πρὸς τοὺς φαλαγγῖτας καὶ ὁ περιφερειακὸς Διοικητής.

* * *

Εἰς γενομένην συγκέντρωσιν ἐν Δράμᾳ ὅλων τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων Δράμας καὶ Προαστείων, ἐγένετο ὁμιλία περὶ τῆς σημασίας τοῦ «Ἀγνώστου Στρατιώτου». Ἐπίσης εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν διαλέξεων τῶν Ἐκπαιδευτηρίων Δράμας ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων, καθ' ἣν ἀνεπτύχθη τὸ μάθημα περὶ «Πολεμικῶν ἀερίων».

* * *

Τακτικῶς οἱ φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς προπονοῦνται εἰς τὸ νέον Γυμναστήριον Δράμας. Τὴν 13ην τρέχ. μηνὸς ἐγένετο γενικὴ συγκέντρωσις εἰς τὸ Γυμναστήριον, ὅπου μετὰ πλήρες μάθημα Σουηδικῆς Γυμναστικῆς ἐγένοντο ἀσκήσεις πυκνῆς τάξεως καὶ ἀσκήσεις παρελάσεως ὅλων τῶν τμημάτων.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ (Κρήτης)

Ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴ ἡ κίνησις τῆς Ε. Ο. Ν. Ἡρακλείου. Τὰ μαθήματα θεωρητικῆς καὶ στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως ἤρχισαν καὶ συνεχίζονται κανονικῶς. Ὠργανώθησαν ἐπίσης τελευταίως ἐκδρομαὶ φαλαγγιτῶν εἰς διάφορα χωρία τοῦ Νομοῦ προσείλκυσαν ἰδιαίτερον τόνον εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν, ἀποβαίνουσαι δὲ καὶ σπουδαῖος προπαγανδιστικὸς παράγων. Οὕτω ἱδρύθησαν τρεῖς ὑποδιοικήσεις εἰς τὰς κωμοπόλεις Κρουσῶνος, Ἀρκαλοχωρίου καὶ Ἐλήας. Ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἡ δύναμις τῶν τμημάτων τούτων θὰ ὑπερβῇ συντόμως τὰς 2.000 φαλαγγιτῶν.

Ἤδη ὀργανοῦται καὶ μουσικὸν τμῆμα ὡς καὶ ἀθλητικὸν τοιοῦτον ὡς ἐπίσης καὶ λέσχη πρὸς ψυχαγωγίαν.

Τὴν 9ην τρέχοντος ὁ κ. Νομάρχης καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης ἐπεθεώρησε τὰ γραφεῖα τῆς Διοικήσεως ἐκφράσας τὴν ἱκανοποίησίν του.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ Ε. Ο. Ν. ΔΩΡΙΔΟΣ

Ἡ Ὑποδιοίκησις Ε. Ο. Ν. Δωρίδος δίδει τὴν 26ην τρ. χορεσπερίδα, περὶ ἧς ἐκτενῶς εἰς τὸ προσεχές.

ΜΕΡΙΚΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΤΣΙΜΠΩ ΚΑΙ ΔΕΝ ΓΕΛΩ

Ἔξω βρέχει. Εἴσθε ἀναγκασμένοι νὰ περάσετε τὶς ὧρες σας μέσα στὸ σπίτι. Πῶς ὅμως θὰ ξεφύγετε ἀπ' τὴ μονοτονία τοῦ σπιτιοῦ, ὅταν δὲν ἔχετε νὰ κάνετε καμμιὰ δουλειά, ἢ νὰ μελετήσετε;

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι, ἕνα διασκεδαστικὸ καὶ ἁπλὸ παιχνιδάκι, εἶναι ὅ,τι χρειάζεται. Σᾶς δίδουμε σήμερα ἕνα:

Στὴ μέση τοῦ δωματίου ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι σχηματίζουν ἕνα κύκλο, στεκόμενοι ὄρθιοι ὁ ἕνας δίπλα στὸν ἄλλον, μὲ τὰ πρόσωπα στραμμένα στὸ κέντρο.

Ὁ «ἀρχηγὸς» τῆς συντροφιᾶς παίρνει θέσι στὸν ἴδιο κύκλο, φροντίζοντας νὰ σταθῇ ἀκριβῶς δίπλα (ἀριστερὰ) στὸν «στόχο». Τὸ πρᾶγμα ἔχει σημασία, ὅπως θὰ δῆτε.

Ἐφιστᾷ τότε τὴν προσοχὴν ὅλων καὶ ἐξηγεῖ τὸ παιχνίδι ποὺ θὰ παιχθῇ: Ὅ,τι πῇ καὶ ὅ,τι κάνῃ αὐτός, θὰ τὸ ἐπαναλαμβάνουν μὲ τὴ σειρὰ καὶ θὰ μιμοῦνται τὶς κινήσεις του ὅλοι οἱ ἄλλοι.

Ἐ φ α ρ μ ο γ ή: Ὁ ἀρχηγὸς πιάνει τὸ αὐτὶ ἐκείνου ποὺ εἶναι δεξιά του (τοῦ στόχου) καὶ τὸ τραβᾷ ἐλαφρὰ καὶ λέει τὴ φράσι «τσιμπῶ καὶ δὲ γελῶ». Ἀμέσως ὁ διπλανός του θὰ κάνῃ τὴν ἴδια χειρονομία στὸν ἐκ δεξιῶν του, δηλ. θὰ τοῦ πιάσῃ τὸ αὐτὶ καὶ θὰ ἐπαναλάβῃ «τσιμπῶ καὶ δὲ γελῶ».

Τὸ ἴδιο θὰ κάνῃ καὶ ὁ τρίτος καὶ ὁ τέταρτος, μέχρις ὅτου τελειώσῃ ὁ κύκλος καὶ τραβηχτῇ καὶ τὸ αὐτὶ τοῦ ἀρχηγοῦ, ὁπότε ὁ τελευταῖος αὐτὸς συνεχίζει: Πιάνει τὴ μύτη ἢ τὸ μάγουλο τοῦ διπλανοῦ του καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴ φράσι: «τσιμπῶ καὶ δὲ γελῶ», πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ κάνῃ τὸν κύκλο γιὰ νἄρθῃ ἡ σειρὰ τοῦ σαγονιοῦ, τοῦ μετώπου κ.ο.κ. Εἶναι περιττὸ νὰ σημειωθῇ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται τὸ γέλιο, ἀφοῦ τὸ λέει καθαρὰ ἡ ὀνομασία τοῦ παιχνιδιοῦ.

Ἡ βάσις ὅμως τοῦ παιχνιδιοῦ δὲν ἔγκειται σ' αὐτό. Ὁ ἀρχηγὸς ἔχει φροντίσει ἀπὸ πρὶν νὰ μουντζουρώσῃ τὸ χέρι του μὲ καπνιὰ ἀπὸ τὸ τζάκι ἢ ἀπὸ καμένο φελλὸ καὶ ὁσάκις τσιμπᾷ τὸν διπλανό του, τοῦ μεταδίδει τὴ μουντζούρα στὸ αὐτί, στὴ μύτη, στὸ μάγουλο καὶ σ' ὅλο γενικῶς τὸ πρόσωπο, κάνοντάς τον ἐν τέλει ἀράπη!

Ὁ κύκλος, βλέποντάς τον, ξεραίνεται συνεχῶς στὰ γέλια, τὰ ὁποῖα ὅμως ὁ «στόχος» τὰ ἐκλαμβάνει ὡς «χάσιμο» τοῦ παιχνιδιοῦ καὶ διαμαρτύρεται ἢ — τὸ λιγώτερο — γελᾷ κι' αὐτὸς μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους, μέχρις ὅτου πάρῃ μυρωδιὰ τὴ φάρσα καὶ τρέξῃ ντροπιασμένος νὰ κρυφτῇ...

ΑΙΝΙΓΜΑ

Μολονότι εἶμαι ὑπὸ σκέπην,
εἶμαι πάντοτε βρεγμένον,
καὶ πάντοτε καθαρόν.
(τί εἶναι;)

Ὁριζοντίως, καθέτως καὶ διαγωνίως, ἄθροισμα 20

Οἱ ἀριθμοὶ ποὺ εἶναι στὸ ἐξωτερικὸ μέρος τοῦ σχήματος, νὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὰ κενὰ τετραγωνίδια, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐμφανίζεται πάντοτε ἄθροισμα 20, ὅταν προσθέτωμεν 4 ἀριθμοὺς εἰς τὴν σειράν, ὁριζοντίως, καθέτως καὶ διαγωνίως.

	3	10	4	8	
5	2				6
2		6			5
7			8		4
4				4	2

Οἱ 4 ἀριθμοὶ ποὺ εἶναι ἤδη τοποθετημένοι εἰς τὰ τετραγωνίδια, δὲν πρόκειται νὰ ὑποστοῦν καμμίαν μετακίνησιν.

ΝΑΙ Ἢ ΟΧΙ;

Τὸ περιεχόμενον τῶν κατωτέρω φράσεων εἶναι ἄλλοῦ ὀρθὸν καὶ ἄλλοῦ λανθασμένον. Ἀπαντήσατε γρήγορα: Ναί, ἂν εἶναι σωστό, ὄχι, ἂν εἶναι λανθασμένο.

1. Ὁ Μέγας Ναπολέων, ὁ ὁποῖος ἦτο ἐξόριστος εἰς τὴν νῆσον τῆς Ἁγίας Ἑλένης, ἔδειξεν ἐξαιρετικὸν ἐνθουσιασμὸν διὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Τουρκο-Αἰγυπτιακοῦ στόλου εἰς τὸ Ναυαρῖνον. Ν α ὶ ἢ ὄ χ ι;

2. Ἡ πόλις Δράμα, τῆς Μακεδονίας, εἶναι κτισμένη ἀμφιθεατρικῶς ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Νέστου ποταμοῦ καὶ ὑδρεύεται ἐξ αὐτοῦ. Ν α ὶ ἢ ὄ χ ι;

3. Οἱ πρῶτοι σύγχρονοι Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἔγιναν τῷ 1896 εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ οἱ δεύτεροι τῷ 1898 εἰς τὰς Ἀθήνας. Ν α ὶ ἢ ὄ χ ι;

4. Ἡ λίμνη Δοϊράνη εἶναι ἐξ ἡμισείας ἑλληνικὴ καὶ ἐξ ἡμισείας βουλγαρική. Ν α ὶ ἢ ὄ χ ι;

5. Ἡ Ἀβησσυνία εὑρίσκεται εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Ἀφρικῆς, ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ. Ν α ὶ ἢ ὄ χ ι;

6. Αἱ νῆσοι Ἴμβρος καὶ Τένεδος ἀνήκουν εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ ὄχι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ν α ὶ ἢ ὄ χ ι;

7. Τὸ πανελλήνιον ρεκὸρ τοῦ ἅλματος εἰς ὕψος εἶναι 1 μ. 89. Ν α ὶ ἢ ὄ χ ι;

8. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης Νέρων ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας. Ν α ὶ ἢ ὄ χ ι;

9. Ἡ Ἀμερικὴ ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Κολόμβου πρὸ 446 ἐτῶν. Ν α ὶ ἢ ὄ χ ι;

ΜΕ ΤΑ ΣΠΙΡΤΑ

Μὲ 24 σπίρτα σχηματίζετε τὸ κατωτέρω σχῆμα, ποὺ περιλαμβάνει ἐννέα τετράγωνα.

Πῶς, ἀφαιρῶντας ὀκτὼ σπίρτα ἀπὸ τὸ σχῆμα αὐτό, θὰ προκύψουν μόνο δύο τετράγωνα, ἔστω καὶ ἄνισα;

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ

Παίρνετε ἕνα μεγάλο γυάλινο δοχεῖο γεμᾶτο νερὸ καὶ στὸν πυθμένα του βάζετε ἕνα μικρὸ μπουκαλάκι ποὺ περιέχει μαῦρο κρασί. Τὸ μπουκαλάκι αὐτὸ τὸ κλείνετε μὲ φελλό, τρυπημένο ἐλαφρὰ στὴ μέση. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἕνεκα τῆς διαφόρου πυκνότητος τῶν δύο ὑγρῶν, τὸ νερὸ θὰ εἰσδύσῃ στὸ μπουκαλάκι καὶ θὰ διώξῃ ἀπὸ ἐκεῖ τὸ κρασί, τὸ ὁποῖον θὰ φεύγῃ σχηματίζοντας ἕνα λεπτὸ κόκκινο νῆμα καὶ θ' ἀνεβαίνῃ γιὰ νὰ ἐπικαθήσῃ στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ.

Μπορεῖτε νὰ κάμετε γραφικώτερον τὸ πείραμα αὐτό, κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Ρίχνετε γύψο στὸν πυθμένα τοῦ δοχείου καὶ σχηματίζετε μικρὸ σωρὸ ἐν εἴδει βουνοῦ. Στὸ σωρὸ αὐτὸ κρύβετε τὸ μπουκαλάκι, ἀφίνοντας στὸ ἐπάνω μέρος ἕνα μικρὸν στόμιον, γιὰ νὰ ἐκφεύγῃ ἀπ' αὐτὸ τὸ κρασί. Τὸ στόμιον ἐκεῖνο θὰ παριστάνῃ τὸν κρατῆρα ἑνὸς ἡφαιστείου.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ...

Γιὰ νὰ γελάσετε προτείνετε στὴν παρέα σας τὸ ἑξῆς πρόβλημα: Ἕνας ξενοδόχος ἔχει ἕνα ξενοδοχεῖο μὲ 8 δωμάτια. Κάποιο βράδυ ἔρχεται μιὰ παρέα ἀπὸ 9 κυρίους, οἱ ὁποῖοι τοῦ ζητοῦν νὰ τοὺς βάλῃ νὰ κοιμηθοῦν, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρο νὰ πάρῃ ὁ καθένας ξεχωριστὸ δωμάτιο. Πῶς θὰ τὰ καταφέρῃ ὁ ξενοδόχος νὰ τοὺς ἐξυπηρετήσῃ;

Βάζετε τὴν παρέα σας νὰ βασανισθῇ λίγο κι' ἔπειτα τοὺς ἐξηγεῖτε τὸ πρᾶγμα: Ὁ ξενοδόχος ἔβαλε πρῶτα τοὺς δυό, προσωρινῶς, στὸ πρῶτο δωμάτιο, μὲ τὴν ὑπόσχεσι νὰ πάρῃ ἔπειτα τὸν ἕνα ἀπ' αὐτοὺς καὶ νὰ τὸν βάλῃ ξεχωριστά, ἀφοῦ τακτοποιήσῃ τοὺς ἄλλους. Τὸν τρίτο πελάτη τὸν ἔβαλε στὸ 2ο δωμάτιο, τὸν τέταρτο στὸ 3ο, τὸν πέμπτο στὸ 4ο, τὸν ἕκτο στὸ 5ο, τὸν ἕβδομο στὸ 6ο, τὸν ὄγδοο στὸ 7ο κι' ἔπειτα τὸν ἔνατο τὸν πῆρε ἀπὸ τὸ πρῶτο δωμάτιο καὶ τὸν ἔβαλε στὸ ὄγδοο...

Αὐτὸ ἐννοεῖται εἶναι σοφιστεία, διότι προσπαθεῖτε νὰ συγχίσετε σκοπίμως τὸν ἔνατο μὲ τὸν δεύτερο, ἐνῷ πρόκειται περὶ τοῦ ἰδίου προσώπου. Ἀλλὰ ὡστόσο ἡ διατύπωσις θὰ ξεγελάσῃ πολλούς.

ΕΝΔΕΚΑ ΔΑΚΤΥΛΑ!

Προτείνετε σ' ἕνα ἀπ' τὴν παρέα σας νὰ μετρήσῃ τὰ δάκτυλα καὶ τῶν δύο χεριῶν του καὶ νὰ τὰ βγάλῃ ἕνδεκα!

Ἐκεῖνος δὲν θὰ μπορέσῃ καὶ δέχεσθε νὰ τοῦ ἀποδείξετε ὅτι σώνει καὶ καλὰ ἔχει ἕνδεκα δάκτυλα! Τὸν παρακαλεῖτε νὰ ἀκουμπήσῃ στὸ τραπέζι τὶς δυὸ παλάμες του καὶ τοῦ λέτε:

— Εἶπες ὅτι τὰ δάκτυλα καὶ τῶν δυὸ χεριῶν σου εἶναι 10. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς νὰ ἀρχίσω τὸ μέτρημα ἀνάποδα. Λοιπόν, ἔχουμε στὸ πρῶτο χέρι 10, 9, 8, 7, 6+5 δάκτυλα τοῦ δευτέρου χεριοῦ = 11! Ὅπερ ἔδει δεῖξαι!

Καὶ μία Εὔθυμη Σελὶς

ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΑΛΛΗΝ ΕΓΝΟΙΑ;

Ὁ ἕνας ναυαγός, ἀκούοντας τὰ νέα ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο ποὺ βρέθηκε στὴ σχεδία του:
— Τρομερό! Ὁ «Παναθηναϊκός» ἔχασε ἀπ' τὸν «Ὀλυμπιακό»!

Η 9η ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς τελευταῖες συναυλίες τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας, μιὰ νεόπλουτος κυρία, ποὺ ἔκανε τὴν ἀριστοκράτισσα, καταφθάνει στὸ θέατρο καθυστερημένη. Μόλις δὲ τακτοποιεῖται στὸ κάθισμά της, ἐννοεῖ νὰ ἐνημερωθῇ ἐπὶ τοῦ προγράμματος.

— Τί παίζει τώρα ἡ ὀρχήστρα; ρωτᾷ τὸν διπλανό της κύριο.

— Τὴν 9η συμφωνία τοῦ Μπετόβεν, τὴν πληροφορεῖ ἐκεῖνος.

Καὶ ἡ κυρία στρέφεται περίλυπος καὶ λέει στὸν σύζυγό της:

— Βλέπεις τί ἐπάθαμε γιὰ ν' ἀργήσουμε; ἐχάσαμε τὶς ἄλλες ὀκτώ...

ΛΟΓΙΚΗ ΣΚΕΨΙΣ

— Τί θὰ σκεπτόσουνα ἂν εὕρισκες μέσα στὴν τσέπη σου ἕνα ἑκατοστάρικο;

— Ὅτι θὰ φόρεσα τὸ σακκάκι κανενὸς ἄλλου...

Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ

— Μπράβο! Ἀρκετὸ πλῆθος στὴ διαδήλωσι καὶ πολλὴ φασαρία... Ἔπρεπε ὅμως νὰ σπάσουν καὶ μερικὰ τζάμια.

— Δὲν ντρέπεσαι; Εἶσαι ἐπαναστάτης;

— Ὄχι... φανατζῆς!

ΤΟΝ ΠΑΡΗΓΟΡΗΣΕ...

Στῆς μάντισσας:

— Θὰ κάνῃς πολλοὺς κάλους στὰ πόδια.

— Καὶ θὰ ὑποφέρω πολύ;

— Εὐτυχῶς ὄχι. Ἕνα αὐτοκίνητο θὰ σοῦ κόψη τὰ πόδια.

Ἕνας χαριτωμένος διάλογος

ΟΤΑΝ ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΖΩΑ

Ἕνα κτῆμα εἰς τὰ Μεσόγεια τῆς Ἀττικῆς. Κάτω ἀπὸ τὸ μεγάλο ὑπόστεγο, ὁ «Ζέφυρος», τὸ περίφημο ἄλογο ποὺ ἦλθε πρῶτο στὶς ἱπποδρομίες τοῦ «Γκρὰν Πρί», τρώει τὸ κριθάρι του.

Ζ έ φ υ ρ ο ς (μόνος): Μόνο οἱ ἄνθρωποι μποροῦν νὰ κάνουν τόσο ἠλίθια πράγματα. Μὲ πῆραν ἀπὸ ἐδῶ, μὲ ἀνέβασαν σ' ἕνα μακρὺ ἁμάξι χωρὶς ἄλογα, ποὺ ἔτρεχε πιὸ γρήγορα κι' ἀπὸ τὸν ἀέρα, καὶ μὲ πῆγαν στὸν ἱππόδρομο. Ἐκεῖ μὲ ἐσέλωσαν καὶ ἀνέβασαν στὴν πλάτη μου ἕνα κωμικὸ τύπο ποὺ τὸν φώναζαν τζόκεϋ. Ὁ τύπος αὐτὸς ἦταν φαίνεται πολὺ βιαστικός, γιατὶ μ' ἀνάγκαζε, μεταχειριζόμενος βίαια μέσα, νὰ καλπάζω ὅσο μποροῦσα ταχύτερα. Ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἀλλόφρονα κούρσα 2-3 λεπτῶν, σταμάτησα. Μαζεύτηκαν διάφοροι ἄλλοι τύποι γύρω μου, χοροπηδοῦσαν σὰν χαζοί, μὲ χάϊδευαν καὶ μὲ φιλοῦσαν. Ἔπειτα μ' ἔβαλαν πάλι στὸ μακρὺ ἁμάξι ποὺ ἔτρεχε σὰν ἀστραπὴ καὶ μὲ κουβάλησαν ἐδῶ. Ἀργότερα ἔμαθα ὅτι ἤμουν ἔνδοξος, γιατί, λέει, νίκησα στὸ «Γκρὰν Πρί» καὶ κέρδισα 500 χιλιάδες δραχμές. Ἀπ' τὰ λεφτὰ αὐτά, ὡστόσο, τίποτα δὲν μπῆκε στὴν τσέπη μου, ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ δὲν κατάλαβα εἶναι τὸ ἑξῆς: Γιατὶ ὁ «τζόκεϋ», ἀφοῦ ἦταν τόσο βιαστικός, δὲ μ' ἄφηνε ἐπάνω στὸ μακρὺ ἁμάξι, ποὺ ἔτρεχε τόσο γρήγορα, ἀλλὰ μὲ κατέβασε καὶ μ' ἔβαλε νὰ τρέξω μὲ τὰ πόδια; Τί περίεργα ζῶα ποὺ εἶναι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι!

Ἡ γ ά τ α (μπαίνοντας στὸ ὑπόστεγο): Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε Ἵππε. Μήπως εἴδατε νὰ περνᾷ ἀπ' ἐδῶ ἕνας ποντικός;

Ζ έ φ υ ρ ο ς: Ποντικός; Τί χρῶμα εἶχε;

Ἡ γ ά τ α: Γκρίζο! Τὸν κυνηγοῦσα, κ. Ἵππε, πρὸ ὀλίγου καὶ ξαφνικὰ τὸν ἔχασα ἀπ' τὰ μάτια μου.

Ζ έ φ υ ρ ο ς: Δὲν πέρασε ἀπ' ἐδῶ ποντικὸς μ' αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικά. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ πρέπει νὰ μάθῃς ὅτι δὲ μ' ἀρέσει αὐτὸ τὸ «κύριε Ἵππε» ποὺ μοῦ κοπανᾷς συνεχῶς. Τί διάβολο, ἔχω ὄνομα! Λέγομαι Ζέφυρος καὶ εἶμαι νικητὴς τοῦ Γκρὰν Πρί, μὲ περιουσίαν 500 χιλ. δραχμῶν.

Ἡ γ ά τ α (μονολογοῦσα): Πολὺ ζόρικο εἶναι αὐτὸ τὸ ἄλογο. (Στὸν Ζέφυρο): Μὲ συγχωρεῖτε, κ. Ζέφυρε. Δὲν τὸ ἤξευρα. Νὰ σᾶς συστηθῶ κι' ἐγώ: Λέγομαι Λιλὴ καὶ δὲν εἶμαι καμμιὰ τυχαία γάτα.

Ζ έ φ υ ρ ο ς (εἰρωνικῶς): Σοβαρῶς; Καὶ νὰ μὴ τὸ ξέρω! Ἀλλὰ δὲ μοῦ λές: Σὲ ποιὲς ἱπποδρομίες κέρδισες;

Ἡ γ ά τ α: Ὤ! Τίποτα ἀπ' αὐτά. Στὸ σπίτι ὅμως μὲ ἔχουν πολὺ χαϊδεμένη καὶ λὲν ὅτι ἔχω καλὴ καταγωγή.

Ζ έ φ υ ρ ο ς (περιφρονητικά): Δὲν ἤξερα ὅτι ἔχουν κι' οἱ γάτες καλὴ καταγωγή! (Μὲ ὑπερηφάνεια): Ἐνῷ ἐμεῖς! Ἡ ἔνδοξος οἰκογένειά μας ἀνέδειξε ἕνα Ρωμαῖο ὕπατο! Δὲν ξέρεις τὴν ἱστορία; Ἄκου την. Ὁ Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ Ἡλιογάβαλος ἀγαποῦσε τόσο πολὺ τὸ ἄλογό του, ὥστε τὸ ἔκανε ὕπατο καὶ τὸ ἔβαζε νὰ τρώῃ στὸ τραπέζι του.

Ἡ γ ά τ α: Πολὺ σπουδαία αὐτὴ ἡ ἱστορία τοῦ ὑπάτου, κ. Ζέφυρε. Ἀλλὰ προχθὲς διάβαζε ἡ δεσποινὶς Νίνα στὴν ἐφημερίδα ὅτι μία περίφημος ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου, ἡ Γκρέττα Γκάρμπο, ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ, ἐπειδὴ πέθανε ἡ ἀγαπημένη της γατούλα.

Ζ έ φ υ ρ ο ς: Κουταμάρες! Εἶδες ποτέ σου καμμιὰ γάτα νὰ τῆς κάνουν ἀνδριάντα; Ἐνῷ ὅπου νὰ πᾷς θὰ δῇς περήφανα ἄλογα, στημένα στὰ πάρκα καὶ τοὺς κήπους. Εἶναι οἱ ἀνδριάντες ποὺ στήνουν οἱ ἄνθρωποι πρὸς τιμήν μας!

Ἡ γ ά τ α: Μὰ δὲν τοὺς στήνουν αὐτοὺς τοὺς ἀνδριάντες γιὰ τιμὴ τῶν ἀλόγων. Τοὺς στήνουν γιὰ νὰ τιμήσουν τὴ μνήμη αὐτῶν ποὺ κάθονται ἐπάνω στὰ ἄλογα.

Ζ έ φ υ ρ ο ς (ὠργισμένος): Πάψε, γελοία! Αὐτὰ ποὺ λὲς εἶναι ἀνακρίβειες. Καὶ τώρα δίνε του. Τράβα στὴν κουζίνα νὰ φᾷς κανένα ψαροκόκκαλο. Χάρις στὴ νίκη μου, ἑτοίμασαν σήμερα σπουδαῖα γεύματα. Κάτι θὰ περισσέψῃ καὶ γιὰ σένα ἀπὸ τ' ἀποφάγια...

ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΠΝΟΙ ΤΩΝ ΦΟΥΓΑΡΩΝ;

— Ποῦ λέτε, μὲ πειράζει ἡ πόλις μὲ τὴ μολυσμένη της ἀτμόσφαιρα, καὶ γιὰ νὰ ἀναπνέω καθαρὸ ἀέρα ἔκτισα τὸ σπίτι μου στὴν ἐξοχή.

ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ!

Ἕνας Ἀμερικανὸς ἔβγαινε μεθυσμένος ἀπὸ ἕνα κέντρο τοῦ Παρισιοῦ. Στὴν πόρτα εἶδε κάποιον μὲ στολὴ καὶ μὲ γαλόνια. Τοῦ εἶπε:

— Φώναξέ μου ἕνα ταξί.

— Συγγνώμην, κύριε, δὲν εἶμαι οὔτε θυρωρός, οὔτε γκρούμ. Εἴσθε τόσο μεθυσμένος, ποὺ δὲν ἀναγνωρίζετε ἕναν ἀεροπόρο;

Καὶ ὁ μεθυσμένος Ἀμερικανός:

— Τότε φωνάξτε μου ἕνα... ἀεροπλάνο.

ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ

— Ποῦ πᾷς, Πέτρο;

— Πάω γιὰ λουτρό...

— Μὰ καλά, πόσα λουτρὰ κάνεις τὴν ἡμέρα;

— Τρία!

— Καὶ γιατί;

— Γιατί μοῦ ἔδωσε ὁ γιατρός μου κάτι σκονάκια καὶ μοῦ εἶπε νὰ τὰ παίρνω τρεῖς φορὲς τὴν ἡμέρα μέσα στὸ νερό...

ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

Ἡ θ ε ί α: Καὶ δὲν μοῦ λές, Μιμίκα, ἤσουνα φρόνιμο καὶ εὐγενικὸ κορίτσι σήμερα τὸ πρωΐ στὴν ἐκκλησία;

Ἡ Μ ι μ ί κ α: Ναί, θείτσα. Κάποιος μοῦ ἔφερε μπροστά μου ἕνα δίσκο μὲ λεπτὰ καὶ τοῦ εἶπα: «Ὄχι, εὐχαριστῶ».

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΙΣ

— Πῶς ὀνομάζεσαι, ἀγαπητέ μου;

— Βεζούβιος.

— Ναί, μὰ ὑπάρχει κι' ἕνα ἡφαίστειο μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα...

— Ἴσως. Πάντως δὲν εἶμαι ἐγώ!..

(Αἱ λύσεις τοῦ προηγουμ. εἰς τὸ προσεχές)

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

— Χειρόγραφα ἢ φωτογραφίαι ἀποστελλόμεναι εἰς τὸ περιοδικὸν δὲν ἐπιστρέφονται.
— Εἰς ἀνωνύμους ἐπιστολὰς δὲν δίδεται ἀπάντησις, ὡς καὶ εἰς τὰς μὴ συνοδευομένας ὑπὸ δελτίου ἢ μὴ καθαρογεγραμμένας. Γράφετε συντόμως.

Κον Β. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΝ, σκαπανέα, Ἡράκλειον Ἀττικῆς. — Ποίημά σας ἐλήφθη καὶ ἐτέθη ὑπὸ κρίσιν.

Κον Α. ΖΑΙΑΓΙΑΝ, Δ. Φ., Λαγκαδᾶ. — Φωτογραφίαι ἐστάλησαν ὅπως λάβουν σειρὰν δημ. Ἀνταπόκρισις Μολᾶ ἐστάλη Γραφεῖον Τύπου Ε.Ο.Ν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΕΙΟΝ ΣΧΟΛΗΝ, Κόνιτσαν. — Μάλιστα, ἡ ἀπόδειξις ἀντιπροσωπεύει συνδρομὴν δι' ἓξ μῆνας. 2ον θὰ ἀποσταλῇ.

Κον ΓΕΩΡΓ. ΜΟΛΙΤΣΑΝ, Ἄργος. — Εὐχαριστοῦμεν δι' ὅσα γράφετε. 4ον θὰ σᾶς ἀποσταλῇ.

Κον Σ. ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΝ, Μεσσήνην. — Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον Ν. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗΝ, Μηθυμναν. — Ἐλάβομεν τὴν πλήρη ἐνθουσιασμοῦ ἐπιστολήν σας. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΠΕΛΕΤΟΥ ΗΛΕΙΑΣ. — Ἔγγραφόν σας ὑπ' ἀριθ. 10 ἐλήφθη. Μόνον διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἔστω καὶ ἐν καθυστερήσει. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΗΜΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΙΩΝ. — Δῆμος ἐνεγράφη καὶ τεῦχος ἀποστέλλεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως.

Κον Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΝ, Ἁγ. Ἀθανάσιον. — Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Δυστυχῶς ἡ διεύθυνσίς σας εἶναι ἀόριστος, μὴ καθορίζουσα Ἐπαρχίαν καὶ Νομὸν καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποστείλωμεν τὰ τεύχη. Ἀναμένομεν ἀκριβῆ σας διεύθυνσιν, μεθ' ὃ θὰ σᾶς ἀποσταλοῦν.

Κον ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ, Γυμνασιάρχην Σιδηροκάστρου. — Τηλ)μά σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἀπεστάλησαν ἀπὸ τοῦ 6ου τὰ ζητηθέντα 57 τ.

Κον Χρ. ΜΠΑΜΠΑΛΙΝΗΗΝ, Σουφλίον. — Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Φωτογραφίαι ἐστάλησαν ὅπως λάβουν σειράν.

Α. Γ. Κ. — Διήγημά σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ὑπεβλήθη πρὸς κρίσιν.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΡΑΒΙΑΣ, Θ)νίκην. — Διόρθωσις ἐγένετο. Ἀποστέλλεται μόνον ἓν τεῦχος.

ΔΗΜΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ. — Ἐλήφθη ὑπ' ἀριθ. 7809. Εὐχαριστοῦμεν. Διαχείρισις ἀποστείλῃ ἐν καιρῷ σχετικὴν ἀπόδειξιν.

Κον ΠΑΝΑΓ. ΒΕΛΑΝΙΔΗΝ, Διοικ. Ε.Ο.Ν., Θόλον Σερρῶν. — Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Διαχείρισις ἀποστείλῃ ἐν καιρῷ σχετικὴν ἀπόδειξιν.

Κον Ν. ΚΑΨΑΛΗΝ, Ὁμαδάρχην, Χίον. — Φωτογραφία καὶ συνεργασία σας ἐλήφθησαν καὶ ἐστάλησαν εἰς τὴν ἐπιτροπήν. Ἡ παρουσιαζομένη ἀνωμαλία τῆς βραδύτητος προέρχεται ἐκ δυσχερειῶν τεχνικῶν τῆς διεκπεραιώσεως, αἵτινες θὰ ἐξομαλυνθοῦν εἰς τὸ μέλλον.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΝ ΔΙΟΙΚ. ΛΕΣΒΟΥ. — Ὑπ' ἀριθ. 609 ἐλήφθη καὶ ἐνεγράφη 22ον Σύ)μα Ιλῆς δι' 6 τεύχη. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΚΩΝΣΤ. ΞΕΝΟΝ, Ζάκυνθον. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ σᾶς συγχαίρομεν δι' αἰσθήματά σας. Ἀποστείλατε μίαν ἀγγελίαν σας καὶ θὰ δημοσιευθῇ.

Κον Δ. ΒΥΘΟΥΛΚΑΝ, Δημ)λον, Ζάκυνθον. — Σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὰ ὡραῖα αἰσθήματά σας. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν.

Κον ΑΝΑΣΤ. ΜΑΖΗΝ. — Ποίημά σας ἐλήφθη, ἀλλὰ εἶναι γνωστόν, ἄλλου ποιητοῦ. Γράψατε κάτι δικό σας.

Κον ΑΘΑΝ. ΤΡΙΧΑΝ, Παγωνιανήν, Ἰωάννινα. — Εὐχαριστοῦμεν. Δημοσίευσις δὲν εἶναι δυνατόν. Ἐνεγράφητε.

Κον ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Δημ)λον, Χρυσοβίτσαν Ἀστακοῦ. — Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον Σ. ΣΙΔΕΡΑΚΗΝ, Γ.Τ. Ε.Ο.Ν., Χίον. — Παρουσιαζομένη ἀνωμαλία ἀφορῶν ἔχει καταπληκτικὴν ἐργασίαν γραφείου, λόγῳ ζητήσεως καὶ ἐξαντλήσεως φύλλων, ἥτις θὰ ταχτοποιηθῇ ἅμα τῷ νέῳ [illegible]. Ἔχετε ὑπ' ὄψιν ὅτι πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κίνησίν σας δέον νὰ ἀποστέλλεται εἰς τὸ Γραφεῖον Τύπου Ε.Ο.Ν. ἀπ' εὐθείας, μόνον [illegible] νὰ κατονίζῃ τὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κινήσεως ἁπάσης τῆς Ὀργανώσεως καὶ Νέος Κατάλογος ἐλήφθη.

ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ. — Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΥ. — Ὑπ' ἀριθ. 1229 ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

Δίδα ΜΑΡΙΚΑΝ ΒΑΛΧΑΚΗ, φαλαγγίτ., Ἡράκλειον Κρήτης. — Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα. Ἐνεγράφητε. Δι' ἐπιταγῆς ἢ γραμματοσήμων.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΘΡΥΛΟΡΡΟΙΟΥ, Θράκην. — Ἀποσταλέντες συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Κον ΣΩΤ. ΔΑΒΒΕΤΑΝ, Στρέφη Ἠλείας. — Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Τοὺς ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Παρακαλῶ ἐπιμελήθητε εἰσπράξεως καὶ τοῦ ὑπολοίπου προσωπικῶς.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΡΙΖΟΜΥΛΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ. — Δὲν ἀπαιτεῖται ἄλλη καταβολή. Παρουσιαζομένη ἀνωμαλία ἀφορῶν ἔχει ἐλλείψει τευχῶν. Γι' αὐτὸ θὰ γίνῃ ἀναπλήρωσις καὶ θὰ σᾶς ἀποσταλοῦν.

Κον ΕΛΕΥΘ. ΚΑΜΕΤΑΝ. — Ἐνεγράφητε συνδρομητής.

ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΠΟΡΤΙΑΝΟΥ ΛΗΜΝΟΥ. — Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.

ΑΝΩΤ. ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΧΑΝΙΩΝ. — Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

ΕΞΑΤΑΞΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ, Χανιά. — Ὁμοίως. Εὐχαριστοῦμεν.

ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ. — Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.

Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ. — Ἔγγραφόν σας ὑπ' ἀριθμὸν 498 ἐλήφθη. Λόγῳ τῆς ἀθρόας ἐγγραφῆς τοῦ Πανελληνίου, ἦτο φυσικὸν νὰ παρουσιασθοῦν ἀνωμαλίαι περὶ τὴν ἀποστολήν, ἃς ἤδη ἡ Διαχείρισις ἐλέγχει. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον.

ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΕΟΠΟΛΕΩΣ. — Διαχείρισις θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ. Πάντως, λογιστικῶς τὸ περιοδικὸν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χορηγῇ ἀποδείξεις διὰ τὰς κρατήσεις, ἐφ' ὅσον δὲν τὰς εἰσέπραξε.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΥΡΙΝΗΣ. — Ἔγγραφον ὑπ' ἀριθ. 821 ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΠΑΛΗΑΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ. — Διαχείρισις ἔλαβε γνῶσιν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ ΟΠΛΙΤΩΝ 18ου ΣΥΝ)ΤΟΣ ΠΕΖ. — Αἱ συνδρομαὶ Σωμάτων καὶ Κ)των γενικῶς εἶναι ἐτήσιαι.

ΤΡΙΤΑΞΙΟΝ Δ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΟΙΛΑΔΟΣ. — Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ. — Ὑπ' ἀριθ. 2331 ἔγγραφόν σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ Ε.Ο.Ν. ΚΑΒΑΛΛΑΣ. — Ὑπ' ἀριθ. 316 ἐλήφθη. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΕΥΑΓΓ. ΔΡΟΣΟΝ. — Ἔγγραφον ἐλήφθη. Ἡ διαχείρισις θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ.

Κον ΕΥΣΤΡ. ΜΕΝΙΔΗΝ, Φάρσαλα. — Φωτογραφίαι ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Ἀλεξανδρούπολιν. — Ἡ ἐπιστολή σας ἀπεστάλη διεκπεραίωσιν πρὸς διόρθωσιν.

ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΣΥΚΑΜΙΑΣ, Λέσβον. — Ἔγγραφόν σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐγγραφήν.

Κον ΓΕΩΡΓ. ΣΑΓΚΡΙΩΤΗΝ, Νάουσαν Πάρου. — Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμότατα δι' ἐνδιαφέρον σας. Τεύχους 1ου στερεῖται τὸ γραφεῖον ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἐκρατήθη σημείωσις καὶ θὰ σᾶς ἀποσταλῇ ἐν καιρῷ.

Κον ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΝ, Βαμβακοῦ Φαρσάλων. — Ποίημά σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΣΤΥΛ. ΜΑΡΚΑΚΗΝ, Ἡράκλειον Κρήτης. — Φωτογραφίαι σας ἐδόθησαν καὶ ἔλαβον σειράν. Ἐξαρτᾶται ὅμως διὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐὰν εἶναι κατάλληλοι διὰ κλισέ.

Κον ΣΠΥΡ. Α. ΜΑΝΙΑΡΤΖΗΝ. — Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Ἀποσταλέντα ἐστάλησαν ἐπιτροπήν. Συνδρομαὶ ἀναγράφονται εἰς τὸ περιοδικόν.

Κον ΔΟΝΟΥΛΗΝ, 27ον Σ. Π., Κοζάνην. — Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα. Ἐνεγράφητε.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ Ε.Φ.Ε.Κ., Θ)νίκην. — Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Συνδρομὴ Α. Σ. εἶναι δραχ. 200.

Κον ΙΩΑΝ. ΚΟΥΤΣΟΥΡΗΝ, Δ)τὴν Δ. Σχ., Σαμοθράκην. — Τὸ περιοδικὸν σᾶς εὐχαριστεῖ καὶ δι' ἐνεργείας σας καὶ διὰ τὰς τόσον καλὰς κρίσεις σας. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν.

Κον ΣΤΕΛΙΟΝ ΜΠΑΡΤΖΟΥΚΑΝ, Ἐνωμοτάρχην, Λάκα Παξῶν. — Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΜΠΑΦΡΑΣ. — Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ κρίσεις σας. Ἐνεγράφητε διὰ 2 τεύχη. Γ' ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ. — Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Δημ)λον, Κιλκίς. — Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Συνεργασία σας ἀπεστάλη ἐπιτροπήν. ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΧΙΟΥ. — Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἀπόδειξις ἀποσταλῇ ἐν καιρῷ. Κον ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΜΑΜΑΛΟΝ, Καθηγητὴν Γυμν. Ἀρρένων Κερκύρας. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἀπόδειξις θὰ σᾶς σταλῇ ἐν καιρῷ. ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ ΝΟΥΤΡΙΤΣΙΑΣ. — Συνδρομητὴς ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΧΑΡΙΔΗΜΟΝ ΠΑΡΙΖΗΝΟΝ, Λούτσες Κερκύρας. — Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΜΕΣΙΑΣ. — Συνδρομηταὶ ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΑΝΑΣΤ. ΤΣΙΠΗΡΑΝ, Δημ)λον, Κέντρον Πηνείου Ἠλείας. — Συνδρομητὴς ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ, Νικηφόρου Δράμας. — Σχολεῖον ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξιν ἐν καιρῷ. Ἀποστείλατε ὀνόματα τῶν 20 μαθητῶν, ἵνα ἐγγράψωμεν αὐτούς. ΑΝΩΤ. ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΧΑΝΙΩΝ. Ἐνεγράφητε συνδρομήτριαι. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις ἐν καιρῷ. Κον ΘΕΟΦ. ΓΚΟΥΝΤΡΑΝ, Γραμματικό. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

(Ἡ συνέχεια τῆς ἀλληλογραφίας εἰς τὸ προσεχές)

++++++++

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ

«ΑΝΑΔΑΣΩΣΗ», ὑπὸ Ἑλένης Ρώτα. «ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'», ὑπὸ Πιέρρου Σαμπατάκου. «ΚΛΕΦΤΙΚΟ ΡΟΜΑΝΤΖΟ», «Ο ΟΜΗΡΙΚΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ», ὑπὸ Κλεάνθους Πλιάκα, Καθηγητοῦ Γυμνασίου Καλαμῶν. «ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΡΑΤΟΣ», Μηνιαία Πολιτική Κοινωνική Φιλοσοφία, Ἱστορία, Τέχνη, τεῦχος 14ον 8βρίου 1938. «ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΠΡΑΣΙΝΟΥ», «Η ΑΥΓΟΥΛΑ», «ΕΜΠΡΟΣ ΠΑΙΔΙΑ», «ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ», μουσικὰ τεμάχια ὑπὸ Μιχ. Παπασταθοπούλου, Καθηγητοῦ Ὠδικῆς ἐν τῷ Γυμνασίῳ θηλέων Καλαμῶν. «ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ», ὑπὸ Ἀντ. Χαλᾶ. «Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ Η ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ ΜΕ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ», ὑπὸ Ἰω. Πολυμέρου, Δημ)λου.

Η ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ (Τεύχους 5)
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ - ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Ὀνοματεπώνυμον (Γράφατε καθαρὰ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον) ____

Ἐπάγγελμα ____ Ἡλικία ____

Διεύθυνσις (Πόλις, ὁδός, ἀριθμὸς ἢ χωρίον, ἐπαρχίας, νομοῦ) ____

Φαλαγγίτης ἢ ὄχι (Σβύσατε τὸ ὄχι ὅσοι εἶσθε φαλαγγῖται καὶ γράψατε εἰς τίνα φάλαγγα ἀνήκετε) ____

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΤΟΣ 1. (1938)
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Πλατεία Συντάγματος, Καραγεώργη 4

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ: Ὁδὸς Σόλωνος Ἀριθ. 33

Ἀρ. Τεῦχ. 7 — 26 Νοεμβρίου 1938
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΡΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ	Δρχ. 100
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 50
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 25

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας, Σχολεῖα, Βιβλιοθήκας, Στρατιωτικὰ Καταστήματα) ΕΤΗΣΙΑ ... Δρχ. 200

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ-ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ» Κεντρικὴ Διοίκησις Ε.Ο.Ν. Πλατεία Συν)τος, Ἀθῆναι

Πρὸς τοὺς ἀναγνώστας

Παρακαλοῦμεν νὰ ἀναγνωσθοῦν ἀπὸ ὅλους

Ἀναγκαῖον θεωροῦμεν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὸ περιοδικόν μας, διὰ τοὺς ζητοῦντας ἐργασίαν καὶ προσφέροντας τοιαύτην, διαθέτει, ἁπλῶς, τὴν εἰδικήν του στήλην πρὸς ἐξυπηρέτησίν των. Πέραν τούτου δὲν ἔχει καμμίαν ἁρμοδιότητα δι' ἐξέτασιν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων τῶν ἀναγνωστῶν του.

★

Πᾶν τὸ ἀφορῶν κίνησιν τῶν κατὰ τόπους Τμημάτων τῆς Ὀργανώσεως, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι θὰ ἀποστέλλεται εἰς τὸ «Γραφεῖον Τύπου Ε.Ο.Ν.», Πλατεῖαν Συντάγματος, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ φωτογραφίαι καὶ τὰ ἀθλητικά. Εἶναι ἡ μόνη ἁρμοδία ὑπηρεσία ἥτις κρίνει ταῦτα.

★

Αἱ συνεργασίαι συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν «Σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ», Πλατεῖαν Συν)τος. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ παρατηροῦμεν ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν ἀποστελλομένων μέχρι σήμερον εἶναι μακραὶ καὶ ἡ δημοσίευσίς των καθίσταται ἀδύνατος. Συνιστῶμεν καὶ αὖθις, ἵνα τὰ ἀποστελλόμενα, πεζὰ ἢ ποιήματα, εἶναι βραχέα.

★

Πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν, ἀποστέλλοντες φωτογραφίας ἢ κίνησιν ἢ συνεργασίαν, παραπονοῦνται ὅτι ἡ δημοσίευσίς των καθυστερεῖ. Ὀφείλουν νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν ὅτι παρόμοια ἀποστέλλονται κατὰ χιλιάδας καί, συνεπῶς, ἀπαιτεῖται χρόνος διὰ νὰ κριθοῦν ἀπὸ τὰς οἰκείας ἐπιτροπάς, μεθ' ὃ λαμβάνουν σειρὰν δημοσιεύσεως ὅσα ἐγκρίνονται. Συνεπῶς, ἡ δημοσίευσις τούτων θὰ βραδύνῃ. Ἐξαίρεσις προτιμήσεως γίνεται εἰς ἐντελῶς ἐπικαίρους δημοσιεύσεις.

Πολλοὶ ἀποστέλλουν τὰς ἀτομικὰς των φωτογραφίας πρὸς δημοσίευσιν. Γνωρίζομεν ὅτι οὐδεμία τοιαύτη θὰ δημοσιευθῇ. Τὸ περιοδικὸν ἐνδιαφέρουν μόνον φωτογραφίαι ὁμαδικῆς ὀργανώσεως τελετῶν, ἑορτῶν, ἐκδρομῶν, ἀγώνων ἀθλητικῶν κλπ., ὡς καὶ ἱστορικῶν τοπίων, ἀρχαιολογικῶν τόπων κ.ἄ., τὰς ὁποίας, κατὰ τὰς ἐκδρομὰς ἢ ἐπισκέψεις των, τὰ τμήματα λαμβάνουν.

Ἀπαραιτήτως, αἱ φωτογραφίαι δέον νὰ ἀναγράφουν, ὁ π ι σ θ ε ν καὶ συντόμως, τὰ παριστώμενα γεγονότα, καὶ νὰ ὦσι καλλιτεχνικαὶ καὶ κατάλληλοι φωτισμοῦ, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἀποτυποῦνται εἰς κλισέ.

★

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ ταχ. ἐπιταγῆς ἢ διὰ γραμματοσήμων. Ἐλαχίστη συνδρομὴ εἶναι ἡ τρίμηνος.

Οἱ γράφοντες ὅτι ἐπιθυμοῦν τὸ πρῶτον νὰ ἐγγραφοῦν, δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ συναποστέλλουν τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των, μέχρις ἀφίξεως, ὅμως, τῆς ἐπιταγῆς καὶ εἰσπράξεώς της, θὰ μεσολαβῇ ὀλίγος χρόνος διὰ νὰ λάβουν τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν. Παρακαλοῦμεν ἐπίσης, ὅπως εἰς τὰς διδομένας διευθύνσεις τῶν ἐπαρχιῶν ἀναγράφεται λεπτομερῶς τὸ χωρίον, ἡ Ἐπαρχία καὶ ὁ Νομός. Παρετηρήθη ὅτι πλεῖστοι, εἰς οὓς καθυστερεῖται ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου, ἔγραφαν μόνον τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου των, τὸ ὁποῖον συμπίπτει εἰς τὴν ἐπωνυμίαν μὲ 5 καὶ 10 ὅμοια.

★

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι τῶν τευχῶν 1, 2, 3 καὶ 4, ἐπὶ τοῦ παρόντος, στερεῖται τὸ γραφεῖον. Δι' ἀνακοινώσεώς μας θὰ γνωρίσωμεν τὸν νέον διὰ τούτων ἐφοδιασμόν. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἀπεστάλησαν εἰς ὅσους ἐζήτησαν.

Ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας κ. Ἰωάν. Μεταξᾶς ζητῶν πληροφορίας ἀπὸ τοὺς σκαπανεῖς τοῦ Χ^ου^ Ὑποτομέως Ἀθηνῶν.